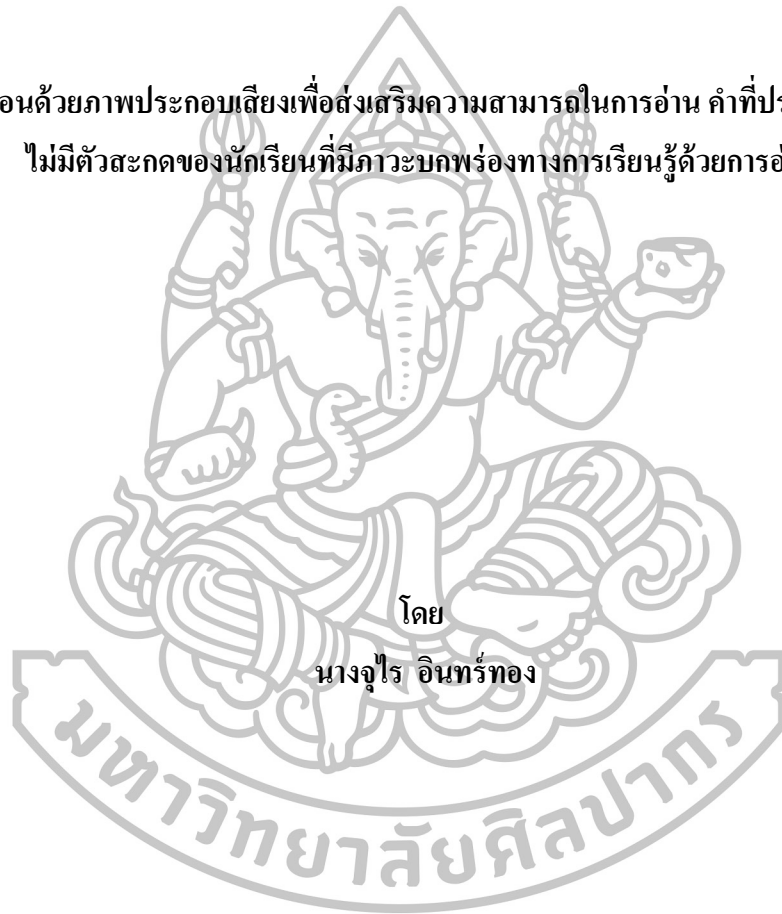

ผลของการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว
ไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการอ่าน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลของการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คำที่ประสมด้วย
สระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้วยการอ่าน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2559

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

EFFECTS OF TEACHING WITH ILLUSTRATIONS TOGETHER WITH SOUND TO PROMOTE
READING ABILITIES IN SINGLE SPELLING WITHOUT FINAL PRONOUNCED LETTER FOR
STUDENT WITH LEARNING DISABILITIES IN READING

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Master of Education Program in Special Education Psychology

Department of Psychology and Guidance

Graduate School, Silpakorn University

Academic Year 2016

Copyright of Graduate School, Silpakorn University

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้วิทยานิพนธ์เรื่อง “ผลของการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน” เสนอโดย นางจุไร อินทร์ทอง เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปานใจ ธารทัศน์วงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. อาจารย์ ดร. นงนุช โรจนเลิศ
2. รองศาสตราจารย์ ลิขิต กาญจนารักษ์

คณะกรรมการตรวจสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ดร. นवलฉวี ประเสริฐสุข)

...../...../.....

..... กรรมการ

(อาจารย์ ดร. อัจอง ชุมสาย ณ อยุธยา)

...../...../.....

..... กรรมการ

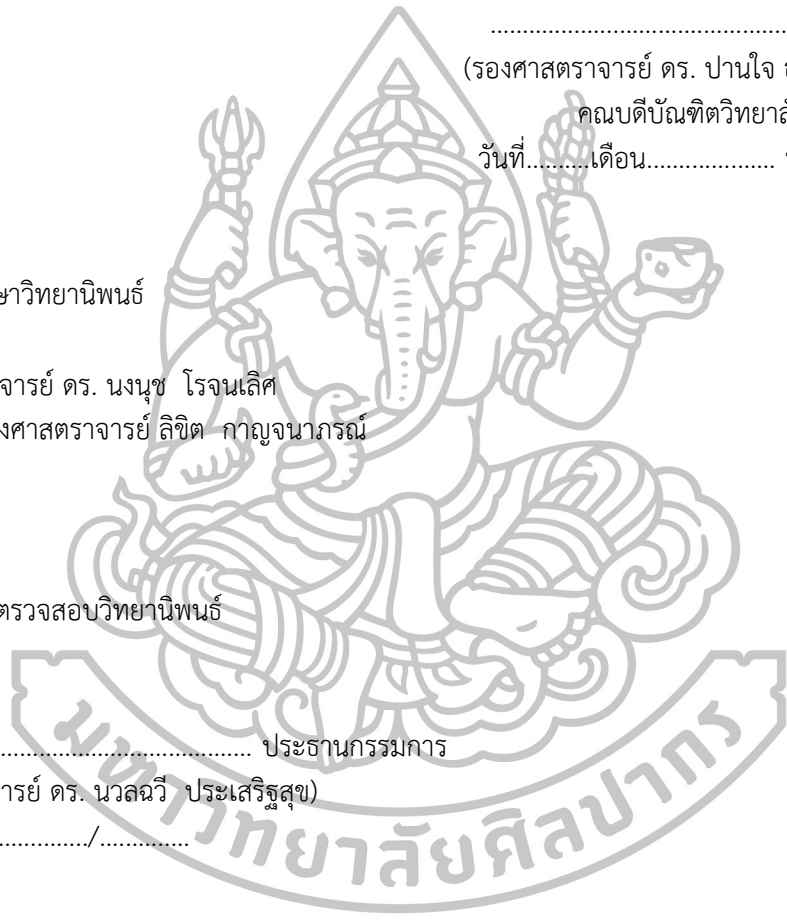
(อาจารย์ ดร. นงนุช โรจนเลิศ)

...../...../.....

..... กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ ลิขิต กาญจนารักษ์)

...../...../.....

55261302 : สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ

คำสำคัญ : ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด/การสอนด้วย
ภาพประกอบเสียง/ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

จุไร อินทร์ทอง : ผลการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำ
ที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ : อ. ดร.นงนุช โรจนเลิศ และ รศ. ลิขิต กาญจนภรณ์. 95 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ
เดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอน
ด้วยภาพประกอบเสียง ตัวอย่างการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสัตยาไส จังหวัดลพบุรี
จำนวน 2 คน ดำเนินการทดสอบก่อนการสอนและหลังการสอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
เครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองประกอบด้วย สื่อภาพประกอบเสียงจำนวน 8 แผ่น 20 ภาพ แผนการ
สอนการอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด จำนวน 4 แผน แบบทดสอบวัดความสามารถในการ
อ่าน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการอ่านคำก่อนและหลังการ
ทดลอง

ผลการวิจัยพบว่า หลังการสอนด้วยภาพประกอบเสียงนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการ
เรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดสูงกว่าก่อนการ
สอนด้วยภาพประกอบเสียง

ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ปีการศึกษา 2559

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา 1..... 2.....

55261302 : MAJOR : SPECIAL EDUCATION PSYCHOLOGY

KEYWORD : READING ABILITIES/ TEACHING WITH ILLUSTRATIONS TOGETHER WITH
SOUND/ DISABILITY IN READING.

JURAI INTHONG : EFFECTS OF TEACHING WITH ILLUSTRATIONS TOGETER WITH
SOUND TO PROMOTE READING ABILITIES IN SINGLE SPELLING WITHOUT FINAL
PRONOUNCES LETTER FOR STUDENT WITH LEARNING DISABILITIES IN READING. THESIS
ADVISOR : NONGNUCH ROTJANALERT,Ed.D. AND ASSOC.PROF. LIKHIT
KARNCHANAPORN. 95 pp.

The purpose of this research was to compare the learning disability students' reading ability in single spelling without final pronounced letter before and after teaching with illustrations together with sound. Research subjects were 2 of grade 4 students in the second semester of academic year 2015 in Sathya Sai School, Lopburi Province to whom were identified as learning disability in reading, derived by purposive sampling and with consented. The experimental design was conducted in the extra pullout class for 3 weeks, 4 sessions per week with duration of 60 minutes each. The total experimentation were 8 sessions. Instruments used to collect data, constructed by the researcher were : 1) teaching media : 8 of illustrations together with sound; 2) 4 Individualized Implementation Plans ;, and 3) reading test. Data were analyzed with percentage.

The result found that the subjects' reading ability after teaching with illustration together with sound were higher than that of before.

Department of Psychology and Guidance   Graduate School, Silpakorn University

Student's signature .....   Academic Year 2016

Thesis Advisors' signature 1..... 2.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความกรุณาช่วยเหลือให้คำปรึกษาและให้คำแนะนำและแก้ไขอย่างดียิ่งจาก อาจารย์ ดร.นงนุช โรจนเลิศ และรองศาสตราจารย์ลิขิต กาญจนภรณ์ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.นวลฉวี ประเสริฐสุข ประธานกรรมการสอบ และคณาจารย์ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนวทุกท่านที่ได้ให้คำแนะนำสั่งสอนและความรู้ รวมทั้งความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตา กรุณา และกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณอาจารย์ ดร.อาจง ชุมสาย ณ อยุธยา ผู้บริหารสูงสุดโรงเรียนสัตยาไส ผู้อำนวยการและคณะครูโรงเรียนสัตยาไสที่ให้ความช่วยเหลือเสมอมาในทุกๆเรื่อง และขอขอบใจนักเรียน ที่ให้ความร่วมมือจนการทดลองสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาปริญญาโท สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ คำปรึกษาแนะนำ และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ขอขอบพระคุณบิดา มารดาและน้องๆทุกคนในครอบครัว ที่ให้กำลังใจ ช่วยเหลือและสนับสนุนผู้วิจัยตลอดมาจนสำเร็จการศึกษาตามความตั้งใจ

ขอบคุณ คุณกศล อินทร์ทอง และลูกๆที่ได้ให้ความอุปการะทั้งในด้านกำลังใจ และกำลังทรัพย์สนับสนุนการศึกษาของผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ ที่ได้อบรมเลี้ยงดู และประสิทธิ์ประสาทคุณธรรมความรู้แก่ผู้วิจัย ทำให้ผู้วิจัยประสบความสำเร็จในวันนี้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามในการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ในการวิจัย.....	4
สมมติฐานในการวิจัย	4
ขอบเขตในการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	6
2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	7
ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	7
สาเหตุของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	9
ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้.....	11
ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน	12
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	15
ความสำคัญของการอ่าน	15
จุดมุ่งหมายของการอ่าน.....	17
ขั้นตอนการสอนอ่าน	20
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน.....	22
การสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน.....	26
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีสอนด้วยภาพประกอบเสียง	27
ความหมายของสื่อการเรียนการสอน	27
ประเภทของสื่อการเรียนการสอน	28
คุณค่าของสื่อการเรียนการสอน	29
หลักการใช้สื่อการเรียนการสอน.....	31
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ด้วยภาพและเสียง.....	31
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	35

บทที่	หน้า
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	40
ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	40
ตัวแปรการวิจัย	41
เครื่องมือการวิจัย	41
การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ	41
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
การเก็บข้อมูล.....	46
การวิเคราะห์ข้อมูล	47
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
สรุปผลการวิจัย	56
อภิปรายผล	57
ข้อสังเกตจากการวิจัย	58
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	59
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	60
รายการอ้างอิง.....	61
ภาคผนวก.....	67
ภาคผนวก ก	67
ภาคผนวก ข	68
ภาคผนวก ค	69
ประวัติผู้วิจัย.....	95

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่แสดงความเป็นเอกลักษณ์ของไทย เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง ภาษาไทยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารที่ช่วยพัฒนาความคิด การอ่านเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนรู้ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียน รู้จักใช้กระบวนการคิด วิเคราะห์ และเป็นหัวใจของกิจกรรมในการเรียนการสอนทางวิชาการต่าง ๆ การเรียนหากผู้เรียนมีทักษะการอ่านเป็นอย่างดีแล้วการเรียนวิชาอื่นๆ จะเกิดผลดี ถ้าผู้เรียนอ่านไม่ได้ อ่านไม่คล่องก็จะส่งผลให้เรียนอ่อนในทุกวิชาด้วย การจัดการศึกษาของประเทศไทยในปัจจุบันได้ตอบสนองการพัฒนาคุณภาพนักเรียนโดยใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งกล่าวถึงว่านักเรียนต้องเรียนรู้และคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ เพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้ภาษาไทยเพื่อให้สามารถมีพื้นฐานการเรียนรู้ ตลอดจนมีนิสัยรักการอ่านการเขียน และเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆได้

การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการศึกษาและแสวงหาความรู้ และเป็นทักษะสำคัญที่ช่วยปรับและขยายประสบการณ์ของนักเรียน ทั้งยังช่วยให้สามารถใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ และสร้างความเพลิดเพลินจากหนังสือ เอกสาร สิ่งพิมพ์ต่างๆ ได้มาก และเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปว่าความสำเร็จในการเรียนของนักเรียนส่วนมากขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน หากอ่านไม่ออก อ่านช้า ขาดความเข้าใจในการอ่าน และไม่สามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ ย่อมทำให้การเรียนวิชาต่างๆ ไม่ได้ผลตามไปด้วย ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่ายวิตกกังวลหรือเกิดความท้อแท้ไม่อยากเรียนต่อไป ดังนั้นการอ่านจึงเป็นเครื่องมือที่นำไปสู่ความรู้ความเข้าใจในวิชาการต่างๆ ยิ่งไปกว่านั้น การอ่านจะช่วยให้ทำให้นักเรียนค้นหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนอยากรู้ ขยายความรู้ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

ฉะนั้น การอ่านจึงเป็นบันไดไปสู่ความสำเร็จด้านการเรียนของทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ในหลักสูตรทุกระดับชั้นของการศึกษาขั้นพื้นฐาน การเรียนรู้วิธีอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับนักเรียนทุกคน การรู้จักฝึกฝนการอ่านอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้เด็กมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดี ขึ้นอยู่กับความ

สนใจของนักเรียนเพื่อเป็นแรงจูงใจ ที่จะช่วยให้ให้นักเรียนได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่น เศรษฐวิทย์, 2542 : 2)

ปัจจัยที่สำคัญในการเรียนรู้การอ่านคำหมายถึง การรับรู้ส่วนประกอบของรูปคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์และตัวสะกด ความสามารถในการเชื่อมความสัมพันธ์ของเสียงและความหมายของคำซึ่งการกระทำเช่นนี้ได้ให้นักเรียนจะต้องได้รับการฝึกฝนให้คุ้นเคยกับคำที่อ่านบ่อยๆ (ประทีน มหาจันทร์, 2530 : 129) โครงสร้างของคำภาษาไทยนั้นมีความสลับซับซ้อน ประกอบด้วย รูปพยัญชนะ ซึ่งมี 44 ตัว จัดตามเสียงได้ 3 กลุ่ม คือ พยัญชนะเสียงสูง กลาง และต่ำ รูปสระมี 21 รูป 32 เสียง จัดกลุ่มตามรูป มีสระเดี่ยวและสระประสม แบ่งตามเสียง มีเสียงสั้น และเสียงยาว มีคำพ้องรูป พ้องเสียง และพ้องทั้งรูปและเสียง ซึ่งจะเป็นการยากลำบากสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านคำและความเข้าใจในสิ่งที่อ่านที่ต้องนำมาประสมเพื่อให้อ่านเป็นคำได้

นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีปัญหาการเรียนรู้ทางภาษา การอ่านและเขียน ทำให้นักเรียนไม่สามารถเรียนได้ดีเท่ากับเด็กปกติทั่วไป ซึ่งภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนหนึ่งเกิดจากความผิดปกติในการทำงานของสมองส่วนกลาง ทำให้ความสามารถในการรับรู้ การเรียบเรียง การแปลความข้อมูลที่ได้รับ และการประมวลผลข้อมูลเพื่อส่งออกหรือโต้ตอบเสียไปแสดงออกมาให้เห็นเป็นความบกพร่องของความสามารถด้านภาษา ซึ่งอาจเป็นด้านการพูด(Aphasia) ด้านการอ่าน (Dyslexia) และด้านการเขียน (Dysgraphia) ดังนั้นครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้รูปแบบการเรียนการสอนเป็นพิเศษว่านักเรียนปกติที่ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านได้เต็มศักยภาพของนักเรียนแต่ละบุคคล

การสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านภาษา ยังไม่มีวิธีใดวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้ผลดีแต่ขึ้นอยู่กับความบกพร่องของแต่ละบุคคล ดังที่ ศรียา นิยมธรรม (2541 : 54) ที่กล่าวไว้ทำนองเดียวกันว่าปัญหาการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มนี้ ไม่สามารถแก้ไขหรือใช้เทคนิคในแบบฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีการสอนหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน เช่น การสอนอ่านเป็นคำ เป็นวิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาอ่านไม่ออก มีปัญหาในการสะกดคำจะเรียนรู้การอ่านได้ดี โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้นักเรียนอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ นักเรียนอาจอ่านคำได้โดยการจำ ครูอาจทำการบันทึกเสียงลงในเทปก็ได้แล้วจึงเปิดเสียงให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตามบัตรคำ การสอนวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านคำโดยใช้สายตา (ผดุง อารยะวิญญู, 2542 : 72) และการสอนอ่านเป็นคำ ก็เป็นวิธีการที่จะทำให้นักเรียนจำคำได้เพิ่มขึ้น หลังจากใช้ระยะเวลาเรียนไปเพียงเล็กน้อย ซึ่งสามารถนำมาเป็นพื้นฐานในการอ่านออกเสียงและการอ่านเพื่อความเข้าใจความหมาย (Bender, 1993 :187)

จากผลการวิจัยของ พุง ใบแย้ม (2550:54) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้สื่อภาพ แสดงให้เห็นว่าการใช้ภาพช่วย

ทำให้การอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ดีขึ้น โดยสื่อภาพที่ใช้เป็นภาพที่สัมพันธ์กับชีวิตจริง ช่วยให้นักเรียนคาดเดาคำจากภาพได้ สื่อภาพเป็นเครื่องกระตุ้นความสนใจ ทำให้นักเรียนสนใจที่จะอ่าน และภาพเปรียบได้กับประสบการณ์เดิมทางสังคมของนักเรียน จึงทำให้เกิดการเรียนรู้และสร้างความรู้ใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง ภาพเป็นสื่อที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับชีวิตจริง จึงช่วยให้เกิดการเรียนรู้จากสังคมนำไปสู่การอ่าน การเรียนรู้จากสื่อภาพเป็นวิธีการสอนที่นักเรียนได้รับการฝึกซ้ำบ่อย ๆ จึงเกิดความสามารถในการอ่านได้ในที่สุด ฉลวย พานิชม(2551 : 12) กล่าวไว้ว่า สื่อการสอนที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน คือสื่อที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพและได้ยินเสียงไปพร้อม ๆ กัน ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจและสร้างความสนใจในการเรียนได้เป็นอย่างดี โดยให้ความรู้ในรูปแบบตั้งแต่ความรู้ง่าย ๆ ไปหาความรู้ที่ยากได้ การใช้สื่อภาพประกอบเสียงพูดเป็นการสอนที่ก่อให้เกิดการเชื่อมโยง ต่อเนื่อง ระหว่าง เสียง กับ ภาพ การนำสื่อภาพกับเสียงมาใช้ร่วมกันก่อให้เกิดตัวแบบ ที่เชื่อมโยงระหว่างภาพกับเสียง ทำให้นักเรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้น มีความถูกต้อง แม่นยำ ซึ่งความรู้นี้จะสามารถติดทนนาน เป็นเครื่องมือที่สามารถสอนได้เหมือนกับการสอนโดยครูเหมือนกัน ทั้งยังสามารถนำเนื้อหาเก่ามาสอนซ้ำได้ โดยไม่ผิดเพี้ยนทุกเวลาที่ต้องการ ทบทวนบทเรียน

บันลือ พุกกะวัน (2533 : 26) กล่าวว่า การใช้สื่อและกิจกรรมจะเป็นการช่วยให้นักเรียนเกิดความสนใจและเข้าใจภาษายิ่งขึ้น ทั้งยังทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลิน สนุกสนาน นอกจากนี้ วรรณิการ์ พวงเกษม(2535 : 17) กล่าวว่า ในการเรียนการสอน ครูจะต้องพยายามให้โอกาสนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ หรือมีส่วนร่วมในกิจกรรมให้มากที่สุด ซึ่งเป็นไปตามหลักการของการฝึก ที่สุจริต เพียรชอบ (อ้างถึงในศศิธร ฉัญญเจริญ, 2552 : 3) กล่าวไว้ว่า สิ่งใดที่คนได้ทำบ่อยๆ หรือมีการฝึกเสมอๆ คนย่อมทำสิ่งนั้นได้ดี คนที่ขาดการฝึกฝนย่อมทำสิ่งนั้นได้ไม่ดี และจะค่อยๆ ลืมเลือนไป

จากเอกสารและงานวิจัยดังที่กล่าวแล้วข้างต้นชี้ให้เห็นว่าการสอนอ่านแก่เด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้ เพียงวิธีเดียวนั้นไม่สามารถทำให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จะประสบผลสำเร็จการอ่านได้ จะต้องมีการปรับเปลี่ยนผสมผสานเพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียน ซึ่งสื่อการเรียนการสอนนับว่าเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนดำเนินไปได้จนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ สื่อการเรียนการสอนมีหลายประเภท แต่ละประเภทก็มีคุณลักษณะหรือคุณสมบัติต่างกันไป โดยเฉพาะสื่อที่มีทั้งภาพและเสียงจะช่วยให้การเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สะดวกในการนำไปใช้ในการสอนได้ทุกๆ ที่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้จัดการเรียนรู้ให้กับ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ด้านการอ่านที่ได้รับการตรวจและประเมินจากแพทย์ จำนวน 2 คนที่ศึกษาอยู่ที่โรงเรียนสัตยาไส อําเภอยะบะดี จังหวัดลพบุรี ที่ผู้วิจัยปฏิบัติงานอยู่ โดยใช้สื่อภาพประกอบเสียงคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด 4 สระ เพื่อช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ให้สามารถอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดที่กำหนดให้ได้หลังจากที่ได้รับการสอนด้วยภาพประกอบเสียง

คำถามการวิจัย

หลังการสอนด้วยภาพประกอบเสียง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สูงกว่าก่อนการสอนด้วยภาพประกอบเสียงหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนด้วยภาพประกอบเสียง

สมมติฐานของการวิจัย

หลังการสอนด้วยภาพประกอบเสียง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สูงกว่าก่อนการสอนด้วยภาพประกอบเสียง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่มีระดับสติปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้ำซ้อน กำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสัตยาไส อำเภอลำลูกกา จังหวัดลพบุรี จำนวน 2 คน ที่ได้รับการตรวจประเมินวินิจฉัยจากแพทย์ โดยได้รับการประเมินและคัดกรองดังนี้

นักเรียนตัวอย่างคนที่ 1 ประเมินโดยใช้แบบประเมินความสามารถทางสติปัญญา [Wechsler Intelligence Scale for Children – Third Edition (WISC III)] จากการทดสอบสามารถสรุปผลการทดสอบได้ดังนี้ คือ ความสามารถด้านภาษา(Verbal Part) อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับคะแนนความสามารถด้านการลงมือปฏิบัติ(Performance Part) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับสติปัญญาเท่ากับ(IQ) 106 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย และจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ [Wide Rang Achievement Test (wrat – Thai)] โดยทำแบบทดสอบด้านความสามารถทางสะกดคำ หรือ การเขียน การอ่าน และการคำนวณ พบความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ ด้านการสะกดคำ หรือการเขียน และการอ่าน

นักเรียนตัวอย่างคนที่ 2 ประเมินโดยใช้แบบประเมินความสามารถทางสติปัญญา (RAVEN'S Progressive matrices (SPM Parailel SETS A-E) จากการทดสอบพบว่าความสามารถทาง

สติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ ระดับสติปัญญาเท่ากับ (IQ) 93 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย และจากการทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ [Wide Rang Achievenment Test (wrat – Thai)] โดยทำแบบทดสอบด้านความสามารถทางการสะกดคำ หรือการเขียน การอ่าน และการคำนวณ พบความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ ด้านการสะกดคำหรือการเขียน และการอ่าน

2. ตัวแปรการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ การสอนด้วยภาพประกอบเสียง

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด

3. เนื้อหาในการวิจัย

สระเดี่ยว แบ่งเป็น สระเสียงสั้น มี สระ อะ อี อี อู โอะ เอะ แอะ เอาะ เออะ และ สระเสียงยาว คือ อา อี อี อู เอ แอ โอ ออ เออ แต่ในงานวิจัยนี้จะทดลองทำเฉพาะสระเดี่ยวเสียงสั้น ที่มีรูปสระ มากกว่า 1 รูป คือ สระอะ, สระแอะ, สระเออะ และ สระเออะ ยกเว้นสระ โอะ เนื่องจากคำที่ประสมด้วยสระโอะ ที่ใช้โดยทั่วไป จะเป็นคำที่ลดรูป หรือไม่ก็จะมีวรรณยุกต์หรือตัวสะกด เข้ามาเกี่ยวข้อง เช่น โตะ โล๊ะ บก หก ฯลฯ ส่วนคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว เป็นคำที่นำมาใช้ เป็นคำที่นำมาจากตำราเรียนวิชาภาษาไทย หรือคำในบัญชีคำพื้นฐานระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 เนื่องจากนักเรียนตัวอย่างยังไม่สามารถอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ได้จึงนำคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 – 3 ที่สามารถสื่อด้วยภาพได้ชัดเจนมาเป็นคำที่ใช้ในงานวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านออกเสียง** หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสัตยาไส อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่ได้รับการประเมินจากทางการแพทย์ว่าเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ที่มีผลการเรียนด้านการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีสติปัญญาพิการ ไม่มีปัญหาด้านอารมณ์และพฤติกรรม

2. **ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด** หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว โดยไม่มีการสะกดคำ หรือการผันเสียงคำ มีโครงสร้างของคำ คือ พยัญชนะต้น กับสระเดี่ยว เป็นคำที่มีในบทเรียน หรือมีในบัญชีคำพื้นฐานที่สามารถสื่อเป็นภาพชัดเจนได้และเป็นคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวเสียงสั้นที่มีรูปสระมากกว่า 1 รูป ระดับชั้นประถมศึกษา 1- 3 ซึ่งวัดโดยการใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. **การสอนด้วยภาพประกอบเสียง** หมายถึง การสอนโดยใช้ภาพที่มีแถบเสียงที่ออกเสียงคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีกลไกอิเล็กทรอนิกส์บังคับว่าเมื่อครู/ผู้สอน/นักเรียน ใช้นิ้วไปสัมผัสที่ภาพก็จะมีเสียง

อ่านของคำนั้นๆ ได้ เช่นภาพเกาะ เมื่อนักเรียนใช้มือกด ก็จะมีเสียงอ่านว่า “เกาะ” ภาพเบา เช่น เบาะรถ เบาะนั่งห้องรับแขก ก็จะมีเสียงว่า “เบา” ฯลฯ เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน สามารถอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดที่กำหนดตามปรากฏในแบบเรียนของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 ที่กำหนดได้
2. ครูมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอื่น ๆ โดยใช้สื่อภาพประกอบเสียง
3. ครูสามารถนำแนวคิดนี้ไปพัฒนาสื่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางด้านการอ่านในระดับชั้นอื่นได้

บทที่ 2

แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีจิตวิทยาการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านต่างๆตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

- 1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
- 1.2 สาเหตุของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.3 ประเภทของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้
- 1.4 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน
- 1.5 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

- 2.1 ความสำคัญของการอ่าน
- 2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน
- 2.3 ขั้นตอนในการสอนอ่าน
- 2.4 หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน
- 2.5 การสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีสอนด้วยภาพประกอบเสียง

- 3.1 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน
- 3.2 แนวคิดเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ด้วยภาพและเสียง

4. บริบทของโรงเรียนสัตยาไส

5. งานวิจัยที่เกี่ยวกับการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

1.1 ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

เนื่องจากว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เป็นนักเรียนที่มีจำนวนความถี่ ในชั้นเรียนปกติสูงกว่าเด็กพิเศษด้านอื่นๆ เช่น บกพร่องทางสติปัญญา บกพร่องทางการได้ยิน บกพร่องทาง

สายตาก็ได้รับความสนใจจากนักวิชาการ นักศึกษาพิเศษ และในขณะเดียวกันการให้ความหมายจึงแตกต่างกันไป

ผู้วิจัยจึงนำเสนอคำนิยามของรัฐบัญญัติ การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องของ The Individuals With Disabilities Education Act (IDEA) 2004 (Hardman,2011 : 158) เป็นการเกริ่นนำไว้ก่อน โดยในรัฐบัญญัติ ฉบับนี้ ได้กล่าวถึงนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง ความผิดปกติทางกระบวนการจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการเข้าใจ หรือการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การพูด หรือการเขียน ซึ่งอาจแสดงออกโดยขาดความสามารถที่สมบูรณ์ ในด้าน การฟัง การคิด การพูด การอ่าน การเขียน การสะกด หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ ด้านใดด้านหนึ่ง หรือหลายๆ ด้าน

คำนิยามนี้ได้รวมถึงลักษณะของภาวะบกพร่องอื่นๆ ประกอบด้วยเช่น ภาวะบกพร่องของการรับรู้อันเกิดจากความผิดปกติของสมองในระดับเล็กน้อย(minimal brain dysfunction) และภาวะบกพร่องของการรับรู้ ภาวะบกพร่องในด้านการพูดตามขั้นการพัฒนากการ ซึ่งความหมายนี้ไม่นับรวมนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางสายตา ภาวะบกพร่องทางการได้ยิน ภาวะบกพร่องทางสติปัญญา และไม่มีปัญหาเรื่องอารมณ์เข้ามาเกี่ยวข้อง และไม่รวมถึงนักเรียนที่ด้อยโอกาสเนื่องมาจากสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และฐานะทางครอบครัว

เกียร์ฮาร์ท(Gearheart,1977:12) ได้ให้ความหมายของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง เด็กที่มีความเฉลียวฉลาดเหมือนเด็กปกติทั่วไป หรือบางคนอาจฉลาดกว่าเด็กปกติทั่วไป แต่เด็กเหล่านี้มีปัญหาในการเรียน ทำให้มีผลการเรียนต่ำเมื่อเทียบกับเด็กอื่นในวัยเดียวกันทำให้เกิดช่องว่างระหว่างความเฉลียวฉลาดที่แท้จริงกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผดุง อารยะวิญญู(2533) ได้อ้างถึงคำจำกัดความของสำนักงานการศึกษาของสหรัฐอเมริกาที่ได้ให้คำนิยามของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องเกี่ยวกับขบวนการทางจิตวิทยา ความบกพร่องนี้เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาของนักเรียนทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน นักเรียนมีปัญหาในด้านการฟัง การคิด การพูดคุยกับผู้อื่น การอ่าน การสะกดคำ หรือการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ รวมไปถึงนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการรับรู้การได้รับบาดเจ็บทางสมอง ดิสเล็กเซีย และออเพเซีย แต่ไม่รวมไปถึงนักเรียนที่มีปัญหาอันเกิดจากความบกพร่องทางสายตาทางการได้ยิน และทางการเคลื่อนไหว ปัญญาอ่อน ความบกพร่องทางอารมณ์ และความเสียเปรียบทางสภาพแวดล้อม

ศรียา นิยมธรรม (2540 : 3) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabled Children) ว่าหมายถึง นักเรียนที่มีความผิดปกติอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างของกระบวนการพื้นฐานทางจิตวิทยาการเรียนรู้อันเกี่ยวข้องกับความเข้าใจ การใช้ภาษาพูด หรือ

ภาษาเขียนซึ่งความผิดปกตินี้อาจเห็นได้ในลักษณะของการมีปัญหาในการรับฟังการคิดการพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคำนวณตลอดจนการรับรู้ ว่าเป็นผลจากความผิดปกติทางสมองแต่ไม่รวมถึงเด็กที่มีปัญหาในการเรียนอันเนื่องมาจากการมองไม่เห็น ปัญญาอ่อน การไม่ได้ยิน การเคลื่อนไหวผิดปกติเนื่องจากร่างกายพิการมีอารมณ์แปรปรวนหรือเด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา

ผดุง อารยะวิญญู (2542 : 115) ได้ให้ความหมายของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ (Learning Disabilities) หมายถึง นักเรียนที่มีความบกพร่องในขบวนการทางจิตวิทยา ทำให้นักเรียนมีปัญหาในการใช้ภาษา ทั้งในการฟัง การอ่าน การพูด การเขียน และการสะกดคำ หรือมีปัญหาในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ปัญหาดังกล่าวมิได้มีสาเหตุมาจากความบกพร่องทางร่างกาย แขน ขา ลำตัว การได้ยิน อารมณ์ และสภาพแวดล้อมรอบตัวเด็ก

คีนสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543 :3) กล่าวถึงกฎหมายว่าด้วยการศึกษาสำหรับผู้ที่มีความบกพร่อง (Individuals with Disabilities Education Act-IDEA) ซึ่งเป็นกฎหมายสาธารณะที่เรียกว่า Public Law 101- 476 ของประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ให้คำจำกัดความของภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ (Learning Disabilities - LD) ไว้ว่าเป็นความบกพร่องในกระบวนการทางจิตวิทยาขั้นพื้นฐานอย่างใดอย่างหนึ่งหรือมากกว่านั้นที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจ หรือเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษา ทั้งภาษาพูด และภาษาเขียนความสามารถที่ไม่สมบูรณ์ในการฟัง การคิดตาม การอ่าน การเขียน การสะกดคำ หรือการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์ นอกจากนี้คำจำกัดความยังได้ระบุต่อไปด้วยว่า ภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ นั้นยังครอบคลุมสภาพต่างๆ เช่น ความบกพร่องในการรับรู้ และความบกพร่องในการเข้าใจ

ดังนั้นจากการให้คำจำกัดความของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ จึงสรุปได้ว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความผิดปกติในเรื่องของกระบวนการทางจิตวิทยา ทำให้นักเรียนมีปัญหาในด้านการใช้ภาษา การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน การสะกดคำและการคิดคำนวณ ซึ่งสาเหตุต่างๆ เหล่านี้ ไม่ได้เกิดจากภาวะบกพร่องทางสายตา การได้ยิน การเคลื่อนไหวของร่างกายหรือปัญญาอ่อนและความเสียเปรียบทางสภาพแวดล้อม

1.2 สาเหตุของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

สาเหตุของภาวะบกพร่องในการเรียนรู้นี้อาจมาจากหลายสาเหตุซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าสาเหตุใดสาเหตุหนึ่งเป็นพิเศษ ซึ่งครูและผู้เกี่ยวข้องต้องศึกษาไปแต่ละราย ซึ่ง ฮาร์ดแมนด์ (Hardman.2011 : 168) ได้กล่าวถึงสาเหตุภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ที่นำมาจัดลำดับความสำคัญในการวิจัยเพื่อเป็นการช่วยเหลือนักเรียนไว้ดังนี้

1. ปัญหาจากระบบประสาท

ในหลายปีที่ผ่านมา มีหลายกรณีที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ มีสาเหตุมาจากความเสียหายจากระบบประสาท หรือมาจากการทำหน้าที่ของระบบประสาทผิดพลาด ซึ่งความ

บกพร่องของระบบประสาทที่สัมพันธ์กับภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ อาจเกิดขึ้นได้หลายแนวทางตั้งแต่ ในขณะที่คลอดเกิดภาวะสมองขาดออกซิเจน น้ำหนักตัวขณะคลอดต่ำกว่าปกติ การคลอดผิดปกติ การที่ระบบประสาทติดเชื้อแบคทีเรียหรือเชื้อไวรัส ก็สามารถส่งผลถึงความผิดปกติของระบบประสาทที่สัมพันธ์กับภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งการวิจัยระบบประสาทนี้ นักวิทยาศาสตร์ได้ตรวจหาสาเหตุ โดยใช้ระบบภาพถ่ายแม่เหล็ก (magnetic resonance imaging (MRI))

2. สาเหตุทางพันธุกรรม

ความผิดปกติทางพันธุกรรม ส่งผลต่อสาเหตุความผิดปกติของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ ซึ่งวิจัยของ ฮาร์ดแมน (Hardman) ระบุว่าอิทธิพลของพันธุกรรมที่ส่งผลต่อภาวะบกพร่องจากการใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นแฝดแท้กับแฝดเทียม โดยการศึกษาพบว่า ในแฝดแท้ คนหนึ่งมีลักษณะเป็นภาวะบกพร่องในการเรียนรู้ แฝดอีกคนก็จะมีแนวโน้มเป็นเช่นนั้น ในขณะที่สหสัมพันธ์ของแฝดเทียมอยู่ในอัตราที่ต่ำกว่า

3. สาเหตุทางสิ่งแวดล้อม

ฮาร์ดแมน (Hardman, 2011 : 169) ได้ทำการวิจัยหาสาเหตุภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมพบว่า มีหลายสาเหตุ จากสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ เช่น เด็กทารกขาดสารอาหาร ได้รับผลกระทบจากรังสีขณะตั้งครรภ์ แสงไฟฟ้าจากหลอดนีออน แสงจากโทรทัศน์ที่ไม่ได้กรองแสง การบริโภคเครื่องดื่มผสมแอลกอฮอล์ของแม่ขณะตั้งครรภ์ การใช้ยาเสพติดให้โทษ การได้รับสารตะกั่ว แม่สูบบุหรี่ขณะตั้งครรภ์ และภาวะเครียดของแม่ขณะตั้งครรภ์ เหตุการณ์เหล่านี้ส่งผลต่อพัฒนาการทางลบของเด็กทั้งในครรภ์และในวัยทารก

นอกจากนี้ เบญจพร ปัญญา (2543 : 13) ได้กล่าวถึงนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าอาจมีสาเหตุมาจากสมองทำงานผิดปกติเนื่องจากสาเหตุดังนี้

1. พยาธิสภาพของสมอง การศึกษานักเรียนที่มีบาดแผลทางสมอง เช่น คลอดก่อนกำหนด ตัวเหลืองหลังคลอด ฯลฯ แต่มีเชาวน์ปัญญาปกติพบว่ามีปัญหาการอ่านร่วมด้วย
2. ความผิดปกติของสมองซีกซ้าย ซึ่งทำหน้าที่ควบคุมการแสดงออกทางด้านภาษา สมองซีกซ้ายมีขนาดโตกว่าซีกขวาแต่มีการศึกษาพบว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้สมองซีกซ้ายและซีกขวามีขนาดเท่ากันและมีความผิดปกติอื่นๆเกิดขึ้นที่สมองซีกซ้ายด้วย
3. ความผิดปกติของคลื่นสมอง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้จะมีคลื่นแอลฟาที่สมองซีกซ้ายมากกว่าเด็กปกติ
4. พันธุกรรม นักเรียนที่มีปัญหาการอ่านบางรายมีความผิดปกติของโครโมโซมคู่ที่ 15 และสมาชิกของครอบครัวเคยเป็นเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยที่พ่อแม่มักเล่าว่าเมื่อตอนเด็กๆตนเคยมีลักษณะคล้ายกัน

5. พัฒนาการล่าช้าเดิมเชื่อว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีผลจาก พัฒนาการล่าช้าแต่ปัจจุบันไม่เชื่อเช่นนั้นเพราะเมื่อโตขึ้นเด็กไม่ได้หายจากโรคนี

ทั้งนี้ ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2544 : 10-11) กล่าวว่านักวิจัยยังอยู่ในขั้นหาสาเหตุที่ชัดเจนและมีความหวังว่าในอนาคตอาจจะป้องกันและอาจจะช่วยให้การวินิจฉัยภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ได้อย่างแม่นยำปัจจุบันทฤษฎีที่ได้รับการยอมรับโดยส่วนใหญ่คือ อธิบายว่าภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้มีรากฐานมาจากความผิดปกติของโครงสร้างและการทำหน้าที่ของสมองหรือหลายๆ กรณีความผิดปกตินั้นเกิดขึ้นตั้งแต่ก่อนคลอด และมีการวิจัยทางพันธุกรรมได้ให้หลักฐานที่สรุปได้ว่า ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยเฉพาะภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและภาวะบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์นั้น อาจมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัจจัยทางพันธุกรรมและสิ่งแวดล้อม

1.3 ประเภทของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

การแบ่งประเภทของเด็กที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ศันสนีย์ ฉัตรคุปต์ (2543 อ้างถึงใน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554 : 8 - 12) ได้กล่าวถึงประเภทและลักษณะของภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไว้ว่า ในอดีตเรียกการบกพร่องในการเรียนรู้ว่า เป็นภาวะบกพร่องทางด้านทักษะทางวิชาการ (academic skill disorders) เพราะนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้อาจจะตามไม่ทันเพื่อนร่วมชั้นเรียนทางด้านวิชาการ อาจจะมีล่าช้าหลังจากเพื่อนไปหลายปีในเรื่องของทักษะการอ่าน การเขียนหรือการคิดคำนวณซึ่งจากหนังสืออ้างอิงหลักการวินิจฉัยโรคทางจิตเวช DSM IV (The Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders) ได้ระบุประเภทของความบกพร่องทางการเรียนรู้ว่าแบ่งออกเป็น 4 ประเภทดังนี้

1. ความบกพร่องทางการอ่าน (reading disorder) เป็นความบกพร่องที่พบบ่อยที่สุดและมีผลกระทบต่อเด็กในวัยประถมศึกษาประมาณร้อยละ 2-8 มักรู้จักกันในนามของ ดิสเล็กเซีย (Dyslexia) ตัวอย่างเด็กที่มีอาการบกพร่องทางการอ่าน ได้แก่ การแยกแยะหรือการจำตัวอักษร เช่น ความสับสนระหว่างตัวอักษร ม กับ น หรือตัวอักษร ถ กับ ก ทำให้อ่านผิดอ่านไม่ออก

2. ความสามารถทางการเขียน (Disorder of written expression) เป็นความบกพร่องที่เรียกว่า ดิสกราเฟีย (dysgraphia) สาเหตุของปัญหาอาจเกิดจากการทำงานของสมองที่มีการทำหน้าที่จะต้องมีความสัมพันธ์และประสานกันเป็นอย่างดี เพื่อที่การใช้คำศัพท์ หลักภาษา ทิศทางการเขียน ทิศทางการเคลื่อนไหวของมือในการเขียนคำ และความจำ ดังนั้นความบกพร่องทางการเขียนมีผลมาจากปัญหาในด้านใดด้านหนึ่ง เช่น ถ้านักเรียนไม่สามารถจะแยกแยะลำดับของเสียงในคำได้ก็จะมีปัญหาในด้านการสะกดคำ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเขียนก็อาจจะเป็เด็กที่มีความบกพร่องทางการสื่อสารด้วยภาษาเขียน ทำให้ไม่สามารถแต่งหรือเติมประโยคให้ถูกต้องตามหลักภาษาได้ การมาก่อน - หลัง ของพยัญชนะ และสระในคำที่สัมพันธ์กับการออกเสียง

3. ความบกพร่องทางด้านคณิตศาสตร์ (Mathematics disorder) เช่น การคิดคำนวณ คณิตศาสตร์ที่เป็นขั้นเป็นตอนที่สลับซับซ้อน หรือแม้ว่าจะเป็นการแก้โจทย์คณิตศาสตร์อย่างง่ายก็ตาม เนื่องจากการคิดคำนวณเกี่ยวข้องกับการจดจำจำนวนและสัญลักษณ์ ได้แก่ การจำสูตรคูณการเรียงลำดับจำนวนและยังเกี่ยวข้องกับความเข้าใจความคิดรวบยอดที่เป็นนามธรรมเช่นหลักการต่างๆ ภาพของจำนวนและเศษส่วน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นเรื่องยากมากสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางการคิดคำนวณ ทั้งนี้ปัญหาเกี่ยวกับจำนวนและความคิดรวบยอด หรือหลักการพื้นฐานทางคณิตศาสตร์นั้น มีแนวโน้มที่จะปรากฏชัดตั้งแต่ในช่วงต้นๆ ของการเรียนและความบกพร่องที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนสูงๆขึ้นไปมักจะเกี่ยวข้องกัปัญหาในการใช้เหตุผลทางคณิตศาสตร์

4. ความบกพร่องที่ไม่สามารถเฉพาะเจาะจง (Learning Disability (Not Otherwise Specified) DSM IV ยังให้รายการความบกพร่องในการเรียนรู้ประเภทอื่นๆ อีก ที่ไม่เข้ากฎเกณฑ์ของความบกพร่องในการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ ซึ่งอาจจะหมายถึงความบกพร่องทั้ง 3 ประเภทที่เกิดร่วมกันหรือเป็นความบกพร่องที่ไม่ได้ต่ำกว่าเกณฑ์มากนัก

จากที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า การพูด การฟัง การอ่าน การเขียน และการคิดคำนวณทางคณิตศาสตร์มีแง่มุมต่างๆ ที่เหลื่อมซ้อนกัน และจำเป็นต้องอาศัยความสามารถของสมองหลายๆส่วนหลายๆ เรื่องร่วมกัน ดังนั้นในนักเรียนบางคนอาจจะมีภาวะบกพร่องในการเรียนรู้มากกว่าหนึ่งด้าน

1.4 ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีหลายลักษณะทั้งการอ่านข้ามคำอ่านเพิ่มคำ อ่านออกเสียงผิด

ผดุง อารยะวิญญู (2544 : 65-67) ได้อธิบายลักษณะของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไว้ ดังนี้

1. พฤติกรรมการอ่านทั่วไป

- 1.1 อาการเครียดหรือเกร็ง เช่น ขมวดคิ้ว เปล่งเสียงสูง กัดริมฝีปาก เป็นต้น
- 1.2 อาการไม่แน่ใจ ไม่มั่นคงทางอารมณ์ เช่น ปฏิเสธไม่ยอมอ่านตามที่ครูสั่งร้องให้ พยายามทำให้ครูไขว้เขว
- 1.3 หลงตัวอักษร เช่น อ่านซ้ำที่เดิมหลายครั้ง อ่านข้ามข้อความ อ่านข้ามบรรทัด อ่านแล้วหลงบรรทัด ไม่รู้ว่าตนเองอ่านถึงไหน เป็นต้น
- 1.4 สายหน้า หรือสั่นศรีษะ
- 1.5 จับอ่านหนังสือจนขีดหน้าจนเกินไป หรือห่างเกินไป

2. อ่านคำไม่ถูกต้อง

- 2.1 อ่านข้าม เช่น เสียงดังฟังชัด อ่านว่า เสียงดังชัด

- 2.2 อ่านเพิ่ม เช่น ฝี่เสื่อมาถึง อ่านว่า ฝี่เสื่อบินมาถึง
- 2.3 อ่านคำอื่นแทน เช่น ต้นตะแบก อ่านว่า ต้นปะแตก
- 2.4 อ่านกลับหลัง เช่น ฟีน้อง อ่านว่า น้องฟี
- 2.5 อ่านออกเสียงผิด เช่น ปลุกบ้าน อ่านว่า ปุกบ้าน
- 2.6 อ่านสลับคำหรือสลับตัวอักษร เช่น เกิดเป็นคนควรหมั่นขยันเอย เป็น เกิดเป็นคนควรหยั้นขมันเอย
- 2.7 อ่านไม่ออก เด็กจะหยุดอ่านเมื่ออ่านมาถึงคำที่เด็กอ่านไม่ได้ พยายามอ่านคำนั้นอีกครั้งเด็กอ่านผิดหรืออ่านข้ามคำนั้นไปโดยไม่อ่าน
- 2.8 อ่านซ้ำมาก เช่น พยายามอ่านทีละคำ กว่าที่จะอ่านได้แต่ละบรรทัดใช้เวลานานนาที่หนึ่งอ่านได้เพียง 20-30 คำเท่านั้น ในขณะที่เด็กปกติจะอ่านได้นาทีละ 100 คำขึ้นไป

3. ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน

- 3.1 จำรายละเอียดไม่ได้ ไม่สามารถตอบคำถามท้ายบทได้หลังจากอ่านเรื่องแล้ว เช่น ในเรื่องสุนัขชื่ออะไร
- 3.2 จัดลำดับขั้นตอนไม่ได้ เช่น ลำดับเหตุการณ์ไม่ได้ว่าเหตุการณ์ใดเกิดขึ้น ก่อน – หลัง
- 3.3 ไม่เข้าใจความสำคัญ เด็กไม่สามารถตอบโต้ได้ว่า เรื่องที่อ่านเกี่ยวข้องกับอะไรมากที่สุด

จากการศึกษาข้างต้นจะเห็นได้ว่านักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านจะมีลักษณะของปัญหาที่หลากหลาย การจัดการเรียนการสอนจำเป็นต้องใช้วิธีการที่เหมาะสมกับแต่ละปัญหาของนักเรียนแต่ละคน

1.5 การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2554 : 3) ได้กล่าวถึงแนวทางการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละระดับชั้นที่มีจะมีนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาจำนวนหนึ่งรวมอยู่กับนักเรียนปกติ และพบว่ามีนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้มีจำนวนมากกว่า กลุ่มนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษทางการศึกษาประเภทอื่นๆ โดยเฉพาะปัญหาทางด้านกรอ่านและการเขียน สำหรับปัญหาหลักๆ ทางด้านการอ่านที่พบได้แก่ปัญหาต่อไปนี้

1. มีความยากลำบากในการจำรูปพยัญชนะและการอ่านพยัญชนะ
2. มีความยากลำบากในการจำรูปสระและการอ่านสระ

3. มีความยากลำบากในการอ่านคำ เช่น คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา การอ่านผันวรรณยุกต์คำที่ประสมกับสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป เป็นต้น
4. มีปัญหาในการอ่านคำ ข้อความหรือประโยค เช่น อ่านข้ามคำ อ่านตกหล่น อ่านเพิ่มคำ เป็นต้น
5. ไม่สามารถเรียงลำดับจากเรื่องที่อ่านได้
6. จับข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านไม่ได้
7. จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้

ดังนั้น เป้าหมายของการพัฒนาการเรียนการสอนด้านการอ่านจึงได้ดำเนินการจัดสร้างเครื่องมือ เทคนิควิธีการเพื่อให้ครูผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาดังกล่าว เพื่อช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นตามวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

1. เพื่อให้นักเรียนจำรูปพยัญชนะและการอ่านพยัญชนะได้
2. เพื่อให้นักเรียนจำรูปสระและการอ่านสระได้
3. เพื่อให้นักเรียนอ่านคำได้ถูกต้องเช่นอ่านคำที่มีวรรณยุกต์กำกับคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราคำที่ประสมกับสระลดรูปและสระเปลี่ยนรูป
4. เพื่อให้นักเรียนอ่านคำข้อความหรือประโยคได้ถูกต้อง
5. เพื่อให้นักเรียนเรียงลำดับเนื้อเรื่องจากเรื่องที่อ่านได้
6. เพื่อให้นักเรียนจับข้อเท็จจริงจากเรื่องที่อ่านได้
7. เพื่อให้นักเรียนจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้

นอกจากนี้สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541 : 19) ได้เสนอแนะแนวทางการจัดการเรียนการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ดังนี้

1. ไม่สอนเด็กโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ควรให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้าน
2. ใช้คำสั่งที่สั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย และในหนึ่งคำสั่งไม่ควรให้ทำกิจกรรมหลายๆ กิจกรรมซึ่งในระดับประถมศึกษาไม่ควรเกิน 3 กิจกรรม ในหนึ่งคำสั่ง
3. ใช้คำสั่งที่ซ้ำ ๆ กันแต่ควรเปลี่ยนคำหรือสำนวนทุกครั้ง แต่มีความหมายเหมือนกันแล้วให้เด็กทบทวนคำสั่งของครูก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อตรวจสอบว่าเด็กมีความเข้าใจตรงตามที่ครูสั่งหรือไม่
4. การบ้านที่เด็กนำมาส่งครูไม่จำเป็นต้องเขียน แต่อาจจะพิมพ์ก็ได้ บันทึกเสียงก็ได้ ไม่ควรให้การบ้านเด็กมากเกินไป
5. ให้การเสริมแรงเมื่อเด็กตอบถูกหรือตอบไม่ถูก เมื่อพิจารณาดูแล้วว่าเด็กได้ใช้ความพยายามแล้ว
6. งานที่มอบหมายให้เด็กทำต้องกำหนดเวลาให้พอเหมาะ ไม่ควรมากเกินไป
7. ครูทำใจให้รับสภาพว่าเด็กไม่สามารถทำทุก ๆ สิ่งได้ตามที่ครูต้องการ

8. ครูกับเด็กร่วมกันแสดงความคิดเห็น แล้วบันทึกความก้าวหน้าของเด็กไว้ หากเด็กประสบความสำเร็จอย่างดีในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ควรรายงานให้ผู้ปกครองทราบ
9. ถ้าให้เด็กทำงานที่ต้องใช้เวลานาน ควรให้เด็กรายงานความก้าวหน้าเป็นระยะๆ
10. เปิดโอกาสให้เด็กปกติได้ช่วยเหลือเป็นพี่เลี้ยง แก่เด็กที่มีบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

สรุปได้ว่า การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้เฉพาะด้านการอ่านนั้น การสอนนักเรียนต้องไม่สอนโดยการบรรยายเพียงอย่างเดียว ครูต้องใช้คำสั่งสั้นๆ นักเรียนเข้าใจง่าย ใช้คำสั่งซ้ำๆ ครูกำหนดเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ให้มีความเหมาะสมกับงานและสอดคล้องกับความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละบุคคล และให้แรงเสริมเมื่อนักเรียนทำกิจกรรมได้

2. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

2.1 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านมีประโยชน์มากและจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านควบคู่ไปกับทักษะทางภาษาด้านอื่นๆ การอ่านมีความสำคัญชีวิตมนุษย์ตั้งแต่เล็กจนโต การอ่านทำให้รู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ จากทั่วโลก ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันทต่อเหตุการณ์ วรรณิ โสโมประยูร (2553 :129 – 130) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านดังนี้

1. การอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งในการศึกษาเล่าเรียนทุกระดับ จำเป็นต้องอาศัยทักษะการอ่าน เพื่อทำความเข้าใจเนื้อหาสาระของวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้ตนเองได้รับความรู้และประสบการณ์ตามที่ต้องการ
2. ในชีวิตประจำวันโดยทั่วไป คนเราต้องอาศัยการอ่านติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น
3. การอ่านช่วยให้บุคคลสามารถนำความรู้และประสบการณ์จากสิ่งที่อ่านไปปรับปรุงและพัฒนาอาชีพหรือธุรกิจการงานที่ตัวเองกระทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าและประสบความสำเร็จได้ในที่สุด
4. การอ่านสามารถสนองความต้องการพื้นฐานของบุคคลในด้านต่างๆ ได้เป็นอย่างดี
5. การอ่านจะส่งเสริมให้บุคคลได้ขยายความรู้และประสบการณ์เพิ่มขึ้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง ทำให้เป็นผู้รอบรู้ เกิดความมั่นใจในการพูดปราศรัย การบรรยายหรือการอภิปรายปัญหาต่างๆ

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2534:6) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ว่า

1. การอ่านหนังสือทำให้ได้เนื้อหาสาระความรู้มากกว่าการศึกษาหาความรู้ด้วยวิธีอื่นๆ เช่นการฟัง
2. ผู้อ่านสามารถอ่านหนังสือได้โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่ สามารถนำติดตัวไปได้
3. หนังสือเก็บไว้ได้นานกว่าสื่ออย่างอื่น ซึ่งมักมีอายุการใช้งานจำกัด
4. ผู้อ่านสามารถฝึกการคิดและสร้างจินตนาการได้เองขณะอ่าน
5. การอ่านส่งเสริมให้มีสมมติ มีสมาธิมากกว่าและมากกว่าสื่ออย่างอื่น
6. ผู้อ่านเป็นผู้กำหนดการอ่านได้ด้วยตนเอง
7. หนังสือมีหลายรูปแบบและราคาถูกกว่าสื่ออย่างอื่นทำให้สมมติผู้อ่านเปิดกว้าง
8. ผู้อ่านเกิดความคิดเห็นได้ด้วยตนเองในขณะที่อ่าน
9. ผู้รักการอ่านจะรู้สึกมีความสุขเมื่อได้สัมผัสหนังสือ

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการ และนักเขียนนำเสนอความรู้ข้อมูลข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่นๆ มาก นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญๆหลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ฟังผ่านสื่อต่างๆ ส่วนใหญ่จะตีพิมพ์รักษาไว้เป็นหลักฐานแก่ผู้อ่านในชั้นหลังๆ ความสามารถในการอ่านจึงสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมปัจจุบัน จะเห็นได้ว่าองค์การระดับนานาชาติ เช่น องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จะใช้ความสามารถในการรู้หนังสือของประชากรประเทศต่างๆ เป็นดัชนีวัดระดับการพัฒนาของประเทศนั้นๆ ซึ่งการอ่านเป็นกระบวนการพัฒนาทักษะการรับรู้ความหมายของคำ สัญลักษณ์ ความรู้ ความคิด ความรู้สึกและจินตนาการของผู้เขียนโดยสิ่งสำคัญคือความเข้าใจในการอ่าน

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2552 (2546: 1364) ให้ความหมายของคำว่า “อ่าน” ไว้ว่า การอ่านตามตัวหนังสือถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่ออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจ

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2543 : 5) ได้กล่าวว่าการอ่านคือ กระบวนการแห่งความคิด ในการรับสารเข้าในขณะที่อ่านสมมติของผู้อ่านจะต้องคิดตามหรือตีความข้อความที่อ่าน ไปด้วยตลอดเวลา ผู้อ่านที่ดีนั้นจะต้องเข้าใจข้อความที่ตนอ่านได้อย่างรวดเร็วและถูกต้อง

สุพรรณิ วราทร (2545: 13) ได้อธิบายความหมายของการอ่านว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับทักษะทางความคิด เป็นกระบวนการทางสมองที่ซับซ้อนประกอบด้วย การเห็นและรับรู้ข้อความ (word perception) การเข้าใจ (apprehension) และการแปลความหมาย (interpretation)

มณีรัตน์ สุโขติรัตน์ (2547 : 18) ให้ความหมายการอ่าน คือ กระบวนการที่ผู้อ่านรับรู้สาร ซึ่งเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึก และความคิดเห็นที่ผู้เขียนถ่ายทอดออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร การที่ผู้อ่านจะเข้าใจสารได้มากน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถในการใช้ความคิด

บรรพต ศิริชัย (2547 : 2) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึง กระบวนการทางความคิดในการรับสาร ขณะที่อ่านสมองของผู้อ่านจะต้องแปลความหมาย ตีความเรื่องราวที่อ่านไปด้วยตลอดเวลา ในระหว่างที่ผู้อ่านกำลังอ่านหนังสืออยู่นั้น จะต้องใช้กลวิธีหลายๆ อย่าง เพื่อช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้เร็วขึ้นได้แก่ ความรู้เดิมในคำศัพท์ เพื่อใช้อธิบายความหมาย แปลความ ตีความ และขยายความจากเรื่องที่อ่านได้ นอกจากนี้ผู้อ่านจะต้องมีความคิดเชิงวิจารณ์ และสร้างสรรค์ สามารถพิจารณาเหตุผลจากข้อความที่อ่านเข้าใจความคิดหรือความมุ่งหมายของผู้เขียน รวบรวมความคิดที่ได้จากการอ่าน แล้วนำไปประสานกับประสบการณ์เดิมของตนเป็นความคิดใหม่ เพื่อนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

จากความหมายของการอ่าน สรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการรับสาร และเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการเสาะแสวงหาความรู้ การอ่านเป็นเครื่องมือในการศึกษาแสวงหาความรู้ เพื่อนำความรู้ไปพัฒนาชีวิตให้ดีขึ้น ตลอดจนความสามารถในด้านต่างๆ ทำให้เป็นบุคคลที่ทันเหตุการณ์ และยังช่วยให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข

2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้ระบุมาตรฐานในการสอนอ่านให้แก่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 เพื่อมุ่งหวังให้นักเรียนมีทักษะการอ่านในใจ และอ่านออกเสียง ได้ถูกต้องชัดเจน มีความเข้าใจในการอ่าน สามารถอ่านจับใจความสำคัญและตอบคำถามได้ รู้หลักเกณฑ์ง่าย ๆ เกี่ยวกับการอ่านและนำไปใช้ได้ มีนิสัยที่ดีในการอ่าน และรักการอ่าน

ศรีรัตน์ เจริญจันทร์ (2536 : 8) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านดังนี้

1. อ่านเพื่อความรู้คนเราต้องการให้ความรู้ของตนเองงอกงามขยายขอบเขตออกไปจากที่มีอยู่เดิมเพื่อให้เข้าใจผู้อื่นและเข้าใจตนเองรู้ทันต่อความก้าวหน้าต่างๆ
2. อ่านเพื่อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น
3. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินหรือความบันเทิงเช่นการอ่านหนังสือพิมพ์หรือสิ่งพิมพ์ที่มีเนื้อหาไม่เป็นวิชาการนัก

4. อ่านเพื่อจรรโลงใจบางครั้งชีวิตของคนเราพบปัญหาและเกิดความท้อใจหากได้อ่านหนังสือที่เกี่ยวกับบุคคลที่ฝ่าอุปสรรคชีวิตจนประสบความสำเร็จทำให้ผู้ที่หมดหวังในชีวิตมีกำลังใจดีขึ้นอ่านเพื่อสนองความต้องการอื่นๆเช่นหนังสือแนะแนวทางแก้ไขปัญหาเพื่อสร้างบุคลิกภาพการสร้างฐานะทางเศรษฐกิจ

วรรณิ โสภประยูร (2537 : 127 - 128) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้ดังนี้

1. การอ่านเพื่อค้นหาความรู้เพิ่มเติมเช่นอ่านตำรา อ่านบทความ อ่านสารคดี
2. การอ่านเพื่อความบันเทิงเช่น อ่านนวนิยาย อ่านการ์ตูน อ่านวรรณคดี
3. การอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์เช่นอ่านหนังสือประเภทชวนหัวต่างๆ
4. การอ่านเพื่อหารายละเอียดของเรื่องเช่น อ่านสารคดี อ่านประวัติศาสตร์
5. การอ่านเพื่อวิเคราะห์วิจารณ์จากข้อมูลที่ได้เช่นการอ่านข่าว
6. การอ่านเพื่อหาประเด็นว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงและส่วนใดเป็นของจริงเช่นการอ่านคำโฆษณาต่างๆ
7. การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านเช่นอ่านบทความในวารสาร
8. การอ่านเพื่อปฏิบัติตามเช่น อ่านคำสั่ง อ่านคำแนะนำ อ่านคู่มือการใช้เครื่องใช้ไฟฟ้า
9. การอ่านเพื่อออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจนมีน้ำเสียงเหมาะสมกับเนื้อเรื่องและเหมือนกับพูดเช่นอ่านบทละครต่างๆ

นภดล จันทรเพ็ญ (2542 : 74 - 75) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ว่าการอ่านเพื่อศึกษาความรู้เป็นการอ่านเพื่อมุ่งให้ได้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการศึกษาเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวเนื้อหานั้นๆโดยผู้อ่านอาจจะต้องการศึกษาหาความรู้โดยละเอียดหรือโดยย่อก็ได้การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้มักใช้ในการอ่านตำราวิชาต่างๆหรืออ่านงานเขียนเฉพาะเรื่องที่ต้องการศึกษาเข้าใจ

1. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจผู้อ่านมุ่งที่ความผ่อนคลายอารมณ์ความเพลิดเพลินที่เกิดจากการอ่านอันได้แก่การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยายหรือสารคดีที่มีเนื้อหามุ่งความเพลิดเพลินเช่นสารคดีท่องเที่ยววรรณคดีวารสารนิตยสารที่ประกอบด้วยเรื่องราวในแนวสาระบันเทิงต่างๆการอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายนี้เป็นการอ่านที่ใช้มากในชีวิตประจำวันของคนทั่วไป
2. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการซึ่งหมายถึงการคิดค้นในเรื่องที่ตนสนใจเป็นพิเศษ

3. อ่านเพื่อฝึกทักษะในการอ่านออกเสียงเป็นการฝึกฝนตนเองในการอ่านออกเสียงเพื่อให้ผู้อื่นฟังแล้วเกิดความรู้ความเข้าใจหรือซาบซึ้งในอรรถรสทั้งนี้แล้วแต่ประเภทของงานเขียนส่วนผู้อ่านนั้นมุ่งที่การฝึกฝนการอ่านออกเสียงของตนให้ถูกต้องชัดเจนและเหมาะสมตามประเภทของงานเขียนที่นำมาอ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2543 : 52-53) ได้กำหนดจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้ดังนี้

1. อ่านได้ถูกต้องคล่องแคล่วรวดเร็ว
2. อ่านจับใจความและเข้าใจถูกต้อง
3. อ่านได้โดยไม่ต้องอ่านย้อนหน้าย้อนหลัง
4. เข้าใจความสัมพันธ์ในเนื้อเรื่องรู้รายละเอียดสามารถขยายความได้
5. ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านได้
6. วิเคราะห์เรื่องที่อ่านได้
7. เข้าใจความรู้สึกและอารมณ์ในเรื่องที่อ่านได้
8. อ่านในใจได้โดยไม่ทำปากขมุขมิบ

การพัฒนาการอ่านของนักเรียนแต่ละคน มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันบ้างในรายละเอียด แต่จากการเฝ้าดูพฤติกรรมของนักเรียนเริ่มอ่านจะเห็นว่า มีพฤติกรรมหลายอย่างที่เหมือนกัน ในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของขั้นตอนพัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน ดังนี้

โคครานา และคณะ (Cocrona and others อ้างถึงใน บังอร พานทอง, 2541 : 24-25) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กไว้ดังนี้

1. ขั้นที่จะสามารถอ่านได้ด้วยตนเองจนอิสระ

การเรียนรู้การอ่านในขั้นนี้ จะเป็นการเรียนรู้เบื้องต้นถึงความสัมพันธ์ของตนเองกับหนังสือว่าหนังสือนั้นคืออะไร และควรปฏิบัติต่อหนังสือนั้นอย่างไร ในขั้นนี้ เด็กจะไม่สามารถอ่านหรือทำความเข้าใจกับหนังสือด้วยตนเอง จะต้องมีคนเข้ามาช่วย สามารถแยกย่อยได้ 3 ระยะคือ

1.1 ระยะเริ่มเรียนรู้ เป็นขั้นตอนเริ่มต้นตั้งแต่เกิด ซึ่งเด็กจะยังไม่รู้หนังสือหรือสิ่งพิมพ์ต่างๆว่าคืออะไร แต่จะเรียนรู้ขึ้นทีละน้อยจากประสบการณ์และสภาพแวดล้อม ว่าการถือหนังสือควรถืออย่างไร แม้จะเริ่มจากการกลับหัวกลับท้ายก็ตาม

1.2 ระยะที่เด็กมีความรู้สึกเหมือนตนเองเป็นผู้อ่าน ในขั้นนี้ เด็กโดยทั่วไปอายุประมาณ 2 ปีคือ ถือหนังสือได้ถูกทิศทาง ทราบว่าควรอ่านจากซ้ายไปขวา จากบนลงล่าง เปิดหนังสือจากหน้าแรกไปหน้าสุดท้าย เด็กเริ่มให้ความสนใจรูปภาพ และสนใจความหมายของภาพต่างๆ

1.3 ระยะที่เด็กเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เด็กจะเริ่มมีความสามารถในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับตัวอักษรและเสียงต่างๆ ตลอดจนการนำไปใช้ในการอ่าน เริ่มรู้จักคำและนำคำบางคำไปใช้ได้ เป็นพิเศษ เช่น ชื่อตัวเอง และคำที่พบบ่อยๆ เด็กจะเรียนรู้และทราบความหมาย ตลอดจนสามารถนำไปใช้ได้ถูกต้องก่อนคำอื่นๆ

2. ขั้นสามารถอ่านด้วยตนเองได้อย่างอิสระ

ในขั้นนี้เด็กจะมีความรู้เกี่ยวกับตัวอักษร เสียง และระบบภาษามากขึ้น ทราบความหมายของคำและสามารถอ่านคำง่ายๆ ในหนังสือที่ไม่เคยอ่านมาก่อน เริ่มเกิดความมั่นใจในการที่จะนำความสามารถทั้งหมดในการอ่านมาใช้เพื่ออ่านในสิ่งที่ตนต้องการจะอ่าน ในขั้นนี้ สามารถแบ่งย่อยเป็น 3 ระยะ

2.1 ระยะเวลาที่มีความมั่นใจ ในการนำตัวบ่งชี้ในระบบภาษาต่างๆ มาใช้ร่วมกันในกระบวนการอ่าน เริ่มมีความอยากอ่านมากขึ้น อยากอ่านให้ผู้อื่นฟังทุกครั้งที่มีโอกาส มีความสามารถเข้าใจคำๆ หนึ่ง ซึ่งใช้ในสถานการณ์ต่างๆ ได้ ระยะเวลานี้จะเกิดขึ้นในช่วงสั้นๆ จากนั้นเด็กก็จะสามารถอ่านได้อย่างเป็นธรรมชาติ

2.2 ระยะเวลาที่เด็กจะมีความสามารถในการอ่านอย่างอิสระมากขึ้น สามารถอ่านได้ด้วยตนเอง และสนใจที่จะอ่านเพื่อความพอใจของตนเองมากกว่าที่จะอ่านให้ผู้อื่นฟังเหมือนในระยะเวลาที่ผ่านมา

2.3 ระยะเวลาที่มีทักษะการอ่าน เด็กที่มีการพัฒนามาถึงระยะนี้ จะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน ระดับที่เลือกสิ่งที่ต้องการอ่านได้ด้วยตนเอง โดยมีพื้นฐานมาจากประสบการณ์ส่วนตัวที่ต้องการค้นหาความรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ตนสนใจ

ขั้นตอนความสามารถในการอ่านของเด็กมักจะผ่านเป็นลำดับขั้น ดังที่กล่าวข้างต้น บางคนอาจจะพัฒนาไปตามลำดับอย่างรวดเร็ว แต่บางคนอาจจะใช้เวลายาวนานในบางขั้นตอน หรือใช้เวลานานกว่าผู้อื่นในบางขั้นตอน แต่สามารถผ่านไปได้อย่างดีตามลำดับ แต่บางคนอาจจะเกิดปัญหาไม่สามารถผ่านขั้นตอนการพัฒนาการอ่านไปได้ จะต้องได้รับการช่วยปรับปรุงชี้แนะ จึงสามารถประสบความสำเร็จ ข้อบกพร่องของผู้อ่านกลุ่มนี้มักเกิดจาก

1. ไม่สามารถทำความเข้าใจเนื้อเรื่องตามตัวอักษรที่ปรากฏ จะต้องได้รับความสนใจรูปภาพประกอบมากกว่าและเล่าเรื่องตามจินตนาการภาพ
2. มีพฤติกรรมตรงข้ามกับกลุ่มแรก จะเป็นผู้เน้นด้านการออกเสียงของพยัญชนะหรือคำต่างๆ ให้ถูกต้องสมบูรณ์ที่สุด ทั้งที่บางครั้งก็ไม่ทราบความหมาย
3. ไม่เกิดความสนใจ ไม่เห็นความสำคัญของการอ่านว่าเป็นบันไดสู่ความรู้ต่างๆ ของตนในอนาคต จะพยายามหลีกเลี่ยงกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการอ่านนั้นๆ

2.3 ขั้นตอนในการสอนอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลเป็นสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สามารถมองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน ตรงตามที่คุณเขียนต้องการ และสนองความต้องการของผู้อ่านด้วย ดังนั้น การอ่านที่จะทำให้เกิดความคิดและนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ดี ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล บันลือ พฤกษ์วัน (2538: 117 - 118) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนอ่าน ดังนี้

1. ขั้นเตรียม ไต่แก การเตรียมตัวที่จะสอนนับตั้งแต่เด็กก้าวขาเข้าโรงเรียนในวันแรก รวมถึงการปฐมนิเทศเด็ก การพัฒนาความพร้อม และการแก้ไขช่วยเหลือให้เด็กได้เรียนและเล่นรวมกันไปด้วย

1.1 การเตรียมการอ่าน ถือว่าเป็นการเตรียมงานในขั้นการปรับปรุงพื้นฐาน ภาษาพูด กิริยามารยาท และระเบียบในการอยู่รวมกัน โดยใช้การฟัง การพูด ในการเตรียมตัวเด็ก การสังเกต การเรียกชื่อ สิ่งของ สภาพแวดล้อมทั่วไปทั้งในโรงเรียน และทางบ้านตลอดจนการเล่านิทานถึงกิจวัตรประจำวัน

1.2 การพัฒนาและตรวจสอบความพร้อมในการอ่าน เช่น สังเกตความเหมือน ความแตกต่าง ความสัมพันธ์ของกลามเนื้อกับสายตา การพลิกเลื้อมือ การเล่นเกม การขับร้อง การฝักวาด ปั้น พับกระดาษ เพื่อนำไปสู่การพูด การฟังได้อย่างกว้างขวาง

1.3 การฝักอ่าน เริ่มนับตั้งแต่การฝักอ่านพจนานุกรมภาพ (พยัญชนะ) พจนานุกรมเสียง (สระ) การฝักนิทานที่เริ่มด้วยพยัญชนะต้นหรือเสียงพร้อมกับการช่วยเหลือแก้ไขอย่างใกล้ชิด จากครูผู้สอน ไปด้วย

1.4 ฝักอ่านบัตรคำประกอบภาพและบัตรประโยคประกอบภาพเรื่องราวหรือนิทานสั้นๆ โดยฟังจากครูอ่านหนังสือและเปิดให้ดูภาพไปด้วย

1.5 ฝักฟังครูเล่านิทาน เช่น นิทานพื้นบ้าน เด็กฝักพูดหรืออ่านตามครู และฝัก ให้เด็กฟัง และเล่านิทานอย่างย่อๆ ได้

1.6 ฝักท่องจำบทประพันธ์ต่างๆ ต่อคำสัมผัสหรือคำคล้องจองเป็นตอนๆ

2. ขั้นเริ่มอ่าน หมายถึงการเริ่มอ่านหนังสือที่เป็นเรื่องราวสั้นๆ นิทาน กิจวัตรประจำวัน โดยใช้วิธีจำรูปคำและภาพประกอบ

2.1. ฝักอ่านคำและประโยคประกอบภาพ

2.2. ฝักอ่านประโยคและเรื่องราวโดยอาศัยภาพประกอบช่วย

2.3. ฝักอ่านนิทานสั้นๆ หรือเรื่องราวที่ครูและนักเรียนจัดเตรียมหรือแต่งขึ้น หรือแผนภูมิประสบการณ์ที่ช่วยขยายประสบการณ์

2.4. ฝักให้ใช้การเทียบคำ เทียบประโยค เพื่อใช้ประโยชน์ในการอ่าน

3. ขั้นอ่านหนังสือแตกหรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ได้แก่ สามารถใช้การอ่าน ได้ยาวนานขึ้นโดยสามารถใช้วิธีสะกดตัวผสมช่วยในการอ่านคำแปลกๆ ใหม่ๆ

3.1. ฝักอ่านนิทาน เรื่องราว เหตุการณ์ และกิจวัตรประจำวันที่ใช้คำแปลกๆ

3.2. ฝักอ่านนิทานที่ยาวขึ้น และสามารถเล่านิทาน เรื่องราว ลำดับเหตุการณ์ได้

3.3. ฝักอ่านบทประพันธ์สั้นๆ โดยการรู้จักลงจังหวะสัมผัส

3.4. ฝักอ่านเรื่องราวบทความ และสามารถจำรูปคำ เทียบคำ สะกดตัวได้ดี จนนำไปใช้แสดงความคิดเห็น รายงานได้

4. ชั้นเสริมสร้างนิสัยในการอ่านที่ดี หมายถึง สามารถอ่านในใจได้เร็ว สามารถอ่านเพื่อคนควาหาคำตอบหาความเพลิตเพลินจากการอ่าน และอ่านหนังสือใดหลายรสหลายประเภท

4.1 ฟกอ่านในใจ และมีความสนใจในการอ่าน

4.2 ฟกอ่านหนังสืออ่านประกอบเพื่อคนหาสาระสำคัญ

4.3 ฟกอ่านแบบคราวๆ เพื่อให้ได้สิ่งที่สนใจและเก็บสาระสำคัญของเรื่อง ที่ประเมินเรื่องราวและวิจารณ์หนังสือที่อ่านได้

5. ชั้นอ่านหนังสือใดอย่างกว้างขวาง หมายถึง สามารถเล็งเห็นคุณค่า ประโยชน์ของการ อาน เกิดรสนิยมในการอ่านหนังสือประเภทใดประเภทหนึ่ง มีความสนใจในรสวรรรณคดี เริงรรมย และ สารคดีจนสามารถหิยบายกสวณดีเดนขึ้นอ้างอิงชักชวนให้ผู้อื่นสนใจภาษาใด

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า พัฒนาการทางการอ่านของนักเรียน จะดำเนินไปตามขั้นตอนในแต่ละช่วง ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องต้องมีความรู้จะช่วยให้สามารถจัดกิจกรรมส่งเสริมพัฒนาการทางการอ่าน ได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการรู้จักสังเกตตัวอักษร เสียง มีความมั่นใจในการอ่านอิสระ เข้าใจ ความหมายของคำอย่างง่าย ๆ ซึ่งเป็นพื้นฐานในการพัฒนาการอ่านต่อไป ซึ่งจะเห็นว่าความสนใจในการอ่านของนักเรียนมีอิทธิพลสูงต่อความสำเร็จในการอ่าน ครูควรให้ความสำคัญในการสร้าง แรงจูงใจให้นักเรียนสนใจในการอ่าน การให้อิสระในการเลือกหนังสืออ่านเอง การจัดกิจกรรมให้ นักเรียนมีส่วนร่วม และการจัดสภาพแวดล้อมให้นักเรียนสนใจในการอ่าน ครูผู้สอนต้องรู้จักหา ข้อความหรือคำที่จะให้นักเรียนอ่าน ต้องเป็นสิ่งที่นักเรียนสนใจและเร้าความสนใจให้นักเรียนอยาก อ่านครูต้องศึกษาขั้นตอนการสอนอ่านอย่างถ่องแท้และสอนตามลำดับขั้นตอนการสอนอ่านได้แก่ขั้น เตรียม ชั้นเริ่มอ่าน ชั้นอ่านหนังสือแตกหรือมีความก้าวหน้าในการอ่าน ชั้นเสริมสร้างนิสัยที่ดีในการ อ่านและชั้นอ่านหนังสือได้อย่างกว้างขวางก็จะทำให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่าน

2.4 แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน

สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2539 : 58 - 62) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนอ่านที่สอดคล้องกับ สภาพการเรียนการสอนไว้ดังนี้

1. ทฤษฎีของ Trabasso ได้ให้แนวคิดว่าการอ่านเป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กัน 2 ประการคือผู้อ่านรับรู้สารต่อจากนั้นจะทำการเปรียบเทียบโดยอาศัยประสบการณ์ เดิมทฤษฎีนี้ได้เน้นว่าระดับการอ่านของผู้อ่านจะไม่คงที่ในขณะที่อ่านข้อความนั้นผู้อ่านจะควบคุมเพียง โครสร้างผิวเดินจนกว่าสารที่รับรู้จะได้รับการเปรียบเทียบเช่นเมื่อเด็กอ่านประโยค “ฉันเห็นลูกบอลสีแดง” เมื่อเด็กอ่านประโยคเสร็จแล้วหากยังไม่เคยมีประสบการณ์ก่อนว่าสีแดงเป็นอย่างไรก็จำเป็นต้อง อาศัยผู้รู้แนะนำช่วยตัดสินใจเมื่อเด็กได้พบสิ่งของที่มีสีแดงก็จะใช้ประสบการณ์ที่เคยมีมาก่อนพิจารณา และตัดสินใจได้ดังนั้นลำดับขั้นของการอ่านตามพื้นฐานทฤษฎีนี้จึงแบ่งเป็น 3 ขั้น

1. การรับสารโดยใช้สายตารับรู้
2. การใช้ประสบการณ์เดิมความจริงและภาพทำการเปรียบเทียบกับสารที่ได้รับว่าแตกต่างไปจากประสบการณ์เดิมหรือไม่ถ้าเป็นเรื่องที่ไม่รู้จักผู้อ่านจะอ่านทบทวน 2-3 ครั้งจนกว่าจะตัดสินใจว่าอะไรคือคำตอบที่แท้จริง
3. คำตอบที่ได้จากการเปรียบเทียบกับประสบการณ์เดิมหรือโดยอาศัยความรู้จากแหล่งอื่นมาช่วยตัดสินใจนั้นถือว่าเป็นความรู้ใหม่ที่ได้จากการอ่าน

2. ทฤษฎี Chase และ Clark เป็นทฤษฎีที่เน้นถึงความสัมพันธ์ของใจความที่อ่านกับประสบการณ์เดิมโดยมีขั้นตอนของการอ่าน ดังนี้

1. ผู้อ่านจะรับสารแล้วทำการเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของจริงและภาพถ้าไม่ตรงกับข้อมูลดังกล่าวหรือยังไม่มี ความสนใจก็จะใช้วิธีการอ่านซ้ำข้อความนั้น
2. สารที่ทำให้ความรู้สึกในทางลบจะใช้เวลาในการรับรู้ไวและนาน หมายความว่าเมื่อรับรู้แล้วจะเก็บไว้นานกว่าสารให้ความรู้สึกบวกซึ่งระยะเวลาในการเก็บจะสั้นกว่าหรืออาจลืมได้เร็วกว่าสารที่ทำให้ความรู้สึกทางลบ

3. ทฤษฎีของ Rumelhart ได้ให้แนวคิดการอ่านว่าเป็นกระบวนการที่ทำงานคล้ายกับเครื่องคอมพิวเตอร์มีความซับซ้อนแต่แต่ละขั้นตอนจะมีความสัมพันธ์กันถ้าขาดอย่างใดอย่างหนึ่งจะทำให้การอ่านไม่สมบูรณ์ผู้อ่านจะเริ่มต้นด้วยการอ่านสารโดยพิจารณารูปร่างของคำที่รู้จักเพื่อทำความเข้าใจความหมายต่อจากนั้นการเปรียบเทียบความหมายของคำกับความรู้อื่นที่มีอยู่เพื่อเป็นการพิสูจน์หาข้อเท็จจริงโดยผู้อ่านจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับหน้าที่ของคำความหมายการสะกดคำและชนิดของคำองค์ประกอบเหล่านี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถแปลความของสารได้หลักสำคัญของทฤษฎีมีอยู่ 4 ประการคือ

1. การที่ผู้อ่านจะรู้ว่าคำนั้นเป็นคำชนิดใดต้องสังเกตหน้าที่ของคำที่อยู่ใกล้เคียงในประโยคเดียวกันหรือในข้อความใกล้เคียงกันว่าคำนั้นทำหน้าที่อย่างไร
2. การที่ผู้อ่านจะรับรู้ความหมายของคำขึ้นอยู่กับความเข้าใจความหมายของคำใกล้เคียงอาจเป็นคำที่มาก่อนหรือหลังก็ได้จะเป็นแนวทางชี้แนะให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำใหม่ได้เร็วขึ้น
3. การที่ผู้อ่านจะรับรู้หน้าที่ของคำนั้นขึ้นอยู่กับความเข้าใจของผู้อ่านเกี่ยวกับหน้าที่ของคำอื่นที่มาก่อนหรือมาหลังคำใหม่จะเป็นแนวทางช่วยชี้แนะหน้าที่ของคำใหม่ให้ผู้อ่านเข้าใจ
4. การที่ผู้อ่านจะแปลความหมายของคำขึ้นอยู่กับ การชี้แนะของคำบางคำจะเห็นว่าทฤษฎีเหล่านี้เน้นความสัมพันธ์ของคำประโยคและข้อความผู้อ่านจะต้องรู้จักความหมายของคำชนิดหน้าที่รูปร่างและสะกดได้จะช่วยให้อ่านเข้าใจความหมายของเรื่องราวทั้งหมดนักการศึกษาได้ชี้ให้เห็นการทำงานของกระบวนการอ่านซึ่งคล้ายกับระบบการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์แท้ที่จริงเป็นการแยกให้เห็นว่าสมองจะต้องมีความรู้ในเรื่องอะไรบ้างเป็นการชี้ให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างสมองกับสมองของผู้อ่านนั่นเองการอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่แปลเป็นสัญลักษณ์ต่างๆ ที่สามารถ

มองเห็นให้เกิดความรู้ความเข้าใจแจ่มแจ้งชัดเจน ตรงตามที่ผู้เขียนต้องการ และสนองความต้องการของผู้อ่านด้วย

วรรณิ โสมประยูร (2553 : 136-37) กล่าวว่า การอ่านที่จะทำให้เกิดความคิดและนำไปใช้ประโยชน์แก่ผู้อ่านได้ดี ทำให้การอ่านมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล จะต้องมียุทธศาสตร์ที่สำคัญในการสอนอ่านดังนี้

1. ความพร้อมของนักเรียน ในการสอนครูจะต้องตรวจและสร้างความพร้อมทางร่างกายเกี่ยวกับสายตา เช่นการกวาดสายตาจากซ้ายไปขวา ความพร้อมเกี่ยวกับการสังเกตเปรียบเทียบ จำแนกแยกแยะสิ่งของ การรู้จักสิ่งของทั้งของจริงและภาพ การออกเสียงเรียกชื่อสิ่งของต่างๆ รวมทั้งครูจะต้องทำให้การอ่านง่าย และสนุกสนานด้วย

2. ความต้องการของเด็ก ครูควรทราบความต้องการในการอ่านของนักเรียนเป็นรายบุคคล ครูผู้สอนอ่านจะต้องรู้และเข้าใจธรรมชาติของนักเรียนว่านักเรียนทุกคนอยากรู้ อยากรู้อะไร อยากรู้อะไร อยากรู้อะไร ครูจะต้องรู้จักกระตุ้นความต้องการของนักเรียนให้มาสัมพันธ์กับการอ่าน โดยชักนำให้อ่านมากๆ จะได้ความรู้มากเพื่อจะนำไปพูดไปแสดงได้หรือช่วยผู้ใหญ่หาความรู้จากหนังสือได้ จะเป็นการช่วยพัฒนาทักษะการอ่านของนักเรียนให้ดีขึ้น

3. ประสบการณ์ของนักเรียน นักเรียนที่มีฐานะทางบ้าน ทางสังคม และทางเศรษฐกิจดี จะทำให้นักเรียนมีประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมมาก ตรงกันข้ามนักเรียนที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมไม่ดีจะขาดประสบการณ์ในการอ่าน ดังนั้นครูจะต้องสร้างประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น นำภาพสถานที่ ภาพพืช ภาพสัตว์ ภาพสิ่งของ ฯลฯ มาให้นักเรียนมีประสบการณ์จะช่วยให้เด็กอ่านอย่างเข้าใจและมีความหมายสำหรับเด็กยิ่งขึ้น

4. ความสามารถในการรับรู้ของนักเรียน นักเรียนมีความสามารถในการรับรู้แตกต่างกันตามสติปัญญา ประสบการณ์ และการเรียนรู้ บางคนรับรู้ได้เร็ว จำได้ดี ทำให้มีประสบการณ์มาก ดังนั้นครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน จึงจะสามารถแก้ไขปรับปรุงและส่งเสริมให้นักเรียนสร้างวิธีการรับรู้ได้ดีขึ้น

นอกจากนี้ พื้นฐานที่สำคัญของการสอนให้ผู้เรียนรู้หนังสือ คือ สอนให้รู้จักตัวอักษร คำว่า สอนให้รู้จักในที่นี้ คือ สอนให้รู้จัก “เสียง” เพราะอักษรคือสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายแทนเสียงในภาษา อักษรแต่ละตัวย่อมแทนเสียงอย่างหนึ่ง ในภาษาไทยมีอักษรอยู่สามกลุ่ม กลุ่มแรกคือสระ เขียนแทนเสียงแท้ กลุ่มที่สองคือพยัญชนะ ใช้แทนเสียงแปร และกลุ่มสุดท้ายคือวรรณยุกต์ ซึ่งใช้แทนเสียงดนตรี เมื่อครูสอนผู้เรียนอ่านหนังสือ จึงต้องเริ่มสอนอักษรเหล่านี้เป็นพื้นฐาน เพื่อที่เวลานำอักษรเหล่านี้มาประสมกันในลักษณะต่างๆ แล้ว ก็จะสามารถอ่านออกเสียงได้อย่างถูกต้องนักเรียนที่อ่านออกเสียงคำต่าง ๆ ได้ ถือว่าเริ่มมีความสามารถในการอ่านระดับพื้นฐาน ด้วยเหตุนี้ การสอนอ่านในระดับเบื้องต้น ก็คือการสอนให้อ่านออกเสียงอักษรได้นั่นเอง กล่าวคือ ผู้เรียนทราบว่าคำนี้มีอักษรอะไรประสมอยู่บ้าง และตามหลักแล้ว อักษรเหล่านี้ เมื่อประสมกันแล้วควรออกเสียงอย่างไร อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาที่ส่งเสริมการรู้หนังสือ จะต้องคำนึงถึงการสอนอ่านที่นอกเหนือไปจาก

เรื่องเสียงด้วย เพราะข้อความที่ประกอบจากคำต่างๆ ย่อมมีความหมายเป็นส่วนสำคัญ ดังนั้น การอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย หรือการอ่านที่ทราบว่ สิ่งที่อ่านมีความหมายว่าอย่างไร จึงเป็นประเด็นที่มีความสำคัญยิ่ง การอ่านในระดับนี้จึงถือว่าสูงกว่าการอ่านได้ดังที่ได้กล่าวถึงในตอนต้น

วิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ไม่มีวิธีใดวิธีเดียวของการสอนที่สามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับนักเรียนทุกคน ศรียา นิยมธรรม (2541 : 54) ได้อ้างถึงงานวิจัยของศาสตราจารย์เลอร์เนอร์ และคอปพิทซ์ ที่สรุปไว้ว่าปัญหาการเรียนรู้ของเด็กกลุ่มนี้ไม่สามารถแก้ไขหรือใช้เทคนิคในแบบฝึกหัดแบบใดแบบหนึ่งเพียงอย่างเดียว ดังนั้นการสอนนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จำเป็นต้องมีวิธีการสอนหลายรูปแบบเพื่อให้เหมาะสมกับความสามารถและความแตกต่างของนักเรียนแต่ละคน เช่น การสอนอ่านเป็นคำ เป็นวิธีการสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาในการอ่านที่อ่านหนังสือไม่ออก มีปัญหาในการสะกดคำอ่านจึงน่าจะเรียนรู้การอ่านได้ดีโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ ซึ่งเป็นการสอนให้นักเรียนอ่านเป็นคำๆ ให้นักเรียนอ่านก่อนที่นักเรียนจะจำตัวอักษรได้ เมื่อนักเรียนอ่านคำได้มากพอสมควรแล้วจึงสอนให้นักเรียนรู้จักตัวสระ และพยัญชนะ ภายหลัง ครูอาจใช้บัตรคำในการสอนให้นักเรียนอ่านตาม ให้ดูภาพประกอบ นักเรียนอาจอ่านคำได้โดยการจำ ครูอาจทำการบันทึกเสียงลงในเทปก็ได้แล้วจึงเปิดเสียงให้นักเรียนฟัง และให้นักเรียนอ่านตามบัตรคำ การสอนวิธีนี้จะทำให้นักเรียนอ่านคำโดยใช้สายตา

สำหรับอีกมิติหนึ่ง คือ การสอนอ่านเพื่อความหมาย เป็นแนวคิดที่ได้รับความสนใจและนิยมนำมากำหนดเป็นเป้าหมายของการสอนอ่าน แนวคิดนี้มองว่าการอ่านคือการตีความในสิ่งที่อ่าน ความหมายของภาษาที่อ่านมีบทบาทมากในการทำให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่อ่านซึ่งนักเรียนจะได้รับความหมายของคำที่อ่านหรือรับรู้ไม่ตรงกับ ความหมายที่แท้จริง ดังนั้นนักเรียนจึงต้องใช้หลักการเชื่อมโยงมโนทัศน์ และความคิดจากประสบการณ์เดิมของตนที่เกี่ยวข้อง มาประมวลรวมกันเพื่อกำหนดความหมายของสิ่งที่อ่าน หลักการสอนอ่านตามแนวคิดนี้ก็คือ ในทุกขั้นตอนของการสอนอ่าน ครูต้องช่วยหรือให้นักเรียนได้เชื่อมโยงประสบการณ์เดิมของตนกับสิ่งที่อ่านอยู่ตลอดเวลา โดยในการเชื่อมโยงนั้น อาจใช้เทคนิคการตั้งคำถาม การสร้างจินตนาการ การทำนาย การสรุป การตีความ หรือการสนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับครู และนักเรียนคนอื่น ๆ ที่อ่านเรื่องเดียวกันก็ได้ ประสบการณ์ที่เพิ่มพูนขึ้น จะช่วยให้นักเรียนทำความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้มากขึ้นตามไปด้วย การสอนอ่านตามแนวคิดนี้ มักปรากฏเห็นได้ชัดในการจัดการเรียนการสอนอ่านระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ทั้งนี้ก็เนื่องมาจากนักเรียนมีวุฒิภาวะและประสบการณ์มากพอในระดับหนึ่ง ที่จะพิจารณาความหมายต่างๆ ที่ซ่อนแฝงไว้ในข้อความหรือหนังสือลักษณะต่างๆ ได้

จากการศึกษาทฤษฎีการสอนอ่านดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่าทฤษฎีการสอนอ่านเป็นตัวกำหนดแนวทางกระบวนการขั้นตอนในการสอนอ่านเพื่อพัฒนาการสอนอ่านให้สอดคล้องกับธรรมชาติของการเรียนการสอนภาษาทฤษฎีการสอนอ่านจึงนับว่าเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับการศึกษา

2.5 การสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

เนื่องจากนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ภาษาด้านการอ่านมีปัญหาในการรับรู้ ความเชื่อมโยงระหว่างพยัญชนะ สระ การออกเสียงเป็นคำ และการเชื่อมโยงความหมายของสิ่งที่อ่าน การสอนอ่านสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้จึงเป็นเรื่องละเอียดอ่อนและต้องมีวิธีการพิเศษเข้ามาช่วย ผดุง อารยะวิญญู (2546 : 49-73) ได้กล่าวถึง การสอนอ่านสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการ เรียนรู้ว่าควรมีเทคนิควิธีเฉพาะที่ครูควรพิจารณานำมาใช้ ดังนี้

1. ฝึกให้นักเรียนออกเสียงเชื่อมโยงกับพยัญชนะ และสระ โดยใช้หลักว่าก่อนที่จะอ่าน หนังสือได้ นักเรียนต้องรู้จักรูปและเสียงของพยัญชนะ และสระทุกตัวในภาษาไทย

2. จำแนกความแตกต่างตัวอักษรให้ชัดเจน นักเรียนมักมีความสับสนระหว่างพยัญชนะที่มี รูปร่างคล้ายคลึงกัน เช่น ก กับ ภ ฎ, ข กับ บ ป , ม กับ น ครูจึงต้องฝึกให้นักเรียนเห็นความ แตกต่างของรูปพยัญชนะคู่ที่คล้ายคลึงกันทุกตัวเมื่อนักเรียนจำแนกความแตกต่างได้แล้ว จึงฝึกอ่านคำ ต่อไป

3. สอนเป็นคำ โดยให้นักเรียนออกเสียงอ่านตามครู ในระยะแรกควรเป็นคำง่าย ๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน โดยจัดเป็นหมวดหมู่ตามประเภทคำศัพท์ เช่น กลุ่มผลไม้ กลุ่มสัตว์ กลุ่มเครื่องใช้ใน ครัว กลุ่มของใช้ในห้องน้ำ กลุ่มเครื่องแต่งกาย เป็นต้น

4. ฝึกวิเคราะห์คำ เป็นวิธีการที่ทำให้นักเรียนทราบว่าคำแต่ละคำประกอบด้วยพยัญชนะ สระ ตัวสะกด คำหนึ่งคำอาจประกอบด้วยพยางค์เดียว หรือหลายพยางค์ก็ได้

5. วิธีโฟนิก เป็นการนำหลักทางภาษาศาสตร์มาใช้ คือนำหลักการออกเสียงในภาษามาใช้ เสียงในภาษา คือ เสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงคำประกอบขึ้นด้วยพยัญชนะ สระ และ หรือ ตัวสะกด สอนโดยใช้สื่อที่มีสีเป็นตัวกำหนดเสียง (สระหรือพยัญชนะ) เช่น คำที่ประสมด้วยสระ อา อาจใช้สีแดงทุกคำ ทุกครั้งที่นักเรียนได้ยินเสียง สระอา ก็ให้เห็นสีแดงทุกครั้ง ส่วนพยัญชนะที่ ประกอบขึ้นเป็นคำอาจมีสีอื่น การที่นักเรียนได้ยินเสียงอา และมองเห็นสีแดง จะช่วยให้นักเรียนเห็น ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงสระ กับสี และรูปทรง เมื่อนักเรียนเข้าใจ จำได้ จะช่วยให้นักเรียนถ่ายโยง ความรู้ได้เมื่อพบคำอื่นที่ประสมด้วย สระอา ทำให้นักเรียนอ่านได้

6. การบันทึกชี้แนะ นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ส่วนมากเรียนรู้ได้ดี โดยการใช้นิ้วตามากกว่าการฟัง หลายคนเรียนรู้ได้ดีจากการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้หลายด้านรวมกัน ดีกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่อ่านหนังสือออกแต่ไม่เข้าใจ ความหมายในสิ่งที่อ่าน อ่านจับใจความสำคัญไม่ได้ อาจเนื่องจากการที่นักเรียนไม่สามารถแยกคำที่มี ความสำคัญออกจากคำที่มีความสำคัญน้อยได้ ในการอ่านมักมีคำสำคัญของสิ่งที่อ่านอยู่หลายคำ หาก นักเรียนเข้าใจความหมายของคำสำคัญเหล่านั้น แล้วนำคำสำคัญมารวมกันเข้า จะทำให้นักเรียนเข้าใจ ว่ากำลังอ่านเรื่องอะไรอยู่ การนำสายตาอาจใช้เทคนิคการทำให้เด่นชัด เช่น การขีดเส้นใต้คำสำคัญ

พิมพ์ตัวสีดำหรือตัวเอน เมื่อนักเรียนฝึกจนเกิดทักษะแล้วจึงลดขนาดตัวอักษรให้เท่าปกติ และไม่มี การขีดเส้นใต้คำอีกต่อไป

7. วิธีกางปลา เป็นวิธีการเดียวกับบันทึกชี้นำ นั่นคือใช้สิ่งนำสายตาไปสู่การเข้าใจเรื่องที่น่าสนใจ ลักษณะของกางกลางประกอบด้วย กางปลาใหญ่อยู่กลาง และกางแขนงย่อยอีกมากมายกางตรงกลาง แทนใจความสำคัญของเรื่องที่น่าสนใจหรือหัวข้อที่น่าสนใจ กางเล็กแทนใจความเล็ก

8. วิธีกำหนดคำสำคัญของเรื่อง ใช้หลักการเดียวกับบันทึกชี้นำ และวิธีกางปลา

สรุปได้ว่าการสอนอ่านนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ควรให้มีวิธีการเรียนรู้จากการได้ใช้ประสาทสัมผัสหลายๆ ด้าน และในการฝึกให้เริ่มจากคำง่ายๆ ที่ใช้ใน ชีวิตประจำวัน

3. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับวิธีสอนด้วยภาพประกอบเสียง

หนังสือเสียง คือ สื่อที่นำหนังสือแบบเรียนหรือสื่อสิ่งพิมพ์ต่างๆ มาอ่านบันทึกเสียง เพื่อให้ ผู้ด้อยโอกาส คนพิการทางการเห็น หรือคนบกพร่องด้านการอ่านและผู้ต้องการรับรู้เนื้อหาของหนังสือ ผ่านทางการฟัง ให้ได้มีโอกาสรับรู้ข่าวสารข้อมูลเพิ่มขึ้น

3.1. ความหมายของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการเรียนการสอน ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า “Instructional Media” แปลว่าสื่อการ สอนหรือสื่อการเรียนการสอน ซึ่งได้มีนักการศึกษาหลายท่าน ทั้งในประเทศและต่างประเทศให้ ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

กิดานันท์ มลิทอง (2523 : 76) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ ช่วยนำและถ่ายทอดความรู้จากครูผู้สอนหรือจากแหล่งความรู้ไปยังนักเรียนเพื่อให้นักเรียนสามารถ บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนที่ตั้งไว้ เช่นเดียวกับ

ชัยยงค์ พรหมวงศ์(2539 : 13) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการสอน หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์และ วิธีการ ที่ใช้เป็นสื่อกลางให้ผู้สอนสามารถส่ง หรือถ่ายทอดความรู้ เจตคติและทักษะไปยังนักเรียนได้ อย่างมีประสิทธิภาพ

ไชยยศ เรืองสุวรรณ (2533 : 80) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่ง ต่างๆ ที่ผู้สอน และนักเรียนนำมาใช้ในระบบการเรียนการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตาม จุดมุ่งหมายของการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

มนตรี แย้มกสิกร(2526 : 29) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังนักเรียน เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

วาสนา ชาวหา (2525 : 15) ได้ให้ความหมายว่า สื่อการเรียนการสอน หมายถึง สิ่งใดก็ตามที่เป็นตัวกลางนำความรู้ไปสู่ผู้เรียน และทำให้การเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

พิมพ์วรรณ เทพสุมาธานนท์ (2531 : 29) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึง ตัวกลางที่ช่วยนำความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ไปยังนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามที่ต้องการ

เกอลาค และเอลลี (Gerlach and Ely,1982 : 282 อ้างถึงใน กิดานันท์ มลิทอง,2540:2) ให้ความหมายว่า สื่อการสอนมีบทบาทเป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการใช้การสอนเชิงระบบ สื่อมีความหมายมากไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์วิธีการ หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไข ซึ่งสามารถทำให้นักเรียนเกิดความรู้ทักษะและทัศนคติต่างๆตามความหมายนี้ อาจารย์ ตำรา และสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนเป็นสื่อทั้งสิ้น

จากการทบทวนการให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนสรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึงการนำเอาวัสดุ อุปกรณ์และวิธีการมาใช้ร่วมกันอย่างมีระบบในการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนบรรลุจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมตามที่ต้องการ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือการวิจัยให้สอดคล้องกับบริบทของผู้เรียน

3.2 ประเภทของสื่อการเรียนการสอน

สื่อการสอนมิใช่เป็นเพียงวัสดุอุปกรณ์ที่มนุษย์ใช้เทคโนโลยีประดิษฐ์ขึ้นมาเท่านั้น แต่ทุกสิ่งทุกอย่างที่มีอยู่ในโลกสามารถนำมาใช้เป็นสื่อการสอนได้ทั้งสิ้น ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้เพราะทุกสิ่งนับเป็นทรัพยากรการเรียนรู้ตามหลักการของเทคโนโลยีทางการศึกษา สื่อต่างๆ เป็นตัวกลางในการส่งผ่านข้อมูลสารสนเทศจากผู้สอนไปยังผู้เรียน กิดานันท์ มลิทอง(2548: 102) ได้จำแนกสื่อการสอนตามประเภท ลักษณะ และวิธีการใช้ ดังนี้

1. สื่อประเภทไม่ใช้เครื่องฉาย (Nonprojected materials) ได้แก่ สื่อภาพ (illustrative materials) กระดานสาธิต(demonstration boards) และกิจกรรม(activities)
2. สื่อประเภทใช้เครื่องฉาย (Projected materials and equipment) เช่น เครื่องฉายสไลด์ เครื่องฉายแผ่นโปร่งใส เครื่องเล่นวีซีดี เครื่องฉายภาพยนตร์ เป็นต้น
3. สื่อเสียง (Audio materials and equipment) เช่น เครื่องเล่นซีดี เครื่องเล่นเทปเสียง เครื่องบันทึกเสียง วิทยุ เป็นต้น

3.3 คุณค่าของสื่อการเรียนการสอน

กิดานันท์ มลิทอง (2540) ได้กล่าวถึงคุณค่าของสื่อการเรียนการสอน โดยแบ่งคุณค่าของสื่อเป็นสื่อกับผู้เรียนและสื่อกับผู้สอน ดังนี้

3.3.1 สื่อกับผู้เรียน

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพเพราะช่วยให้ความเข้าใจเนื้อหา บทเรียนที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะสั้น และสามารถช่วยให้ความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างรวดเร็ว
2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับผู้เรียนทำให้ไม่รู้สึกเบื่อหน่ายในการเรียน
3. การใช้สื่อจะทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ในวิชาที่เรียน
4. ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้นักเรียนมีมนุษยสัมพันธ์อันดีในระหว่างนักเรียนด้วยกัน
5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ ช่วยให้เกิดความคิดสร้างสรรค์จากใช้สื่อเหล่านี้
6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องของความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล

3.3.2 สื่อกับผู้สอน

1. การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการเรียนการสอนเป็นการสร้างบรรยากาศในการสอนให้น่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้การบรรยายแต่เพียงอย่างเดียว และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้เพิ่มขึ้นด้วย
2. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหา เพราะอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง
3. เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุ เพื่อใช้ในการสอนตลอดจนคิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้ น่าสนใจยิ่งขึ้น

นิพนธ์ สุขปรีดี (2521 : 13 - 16) กล่าวว่า สื่อการสอน เป็นสื่อถ่ายทอดความรู้และความคิดระหว่างครูกับนักเรียนเป็นเครื่องช่วยให้บทเรียนง่ายขึ้นเป็นรากฐานให้เกิดความเข้าใจและความจำอย่างถาวร นักการศึกษาที่มีชื่อเสียงของโลกต่างยอมรับและเห็นพ้องกันว่า สื่อการสอนเป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยให้การสอนได้ผลดีขึ้นในด้านคุณค่าบางประการจากการใช้สื่อการสอน

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526 : 139-140) สรุปคุณค่าของสื่อการสอนไว้ดังนี้

1. ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียน
2. ทำให้เนื้อหาวิชาความรู้ที่สอนมีความหมายต่อนักเรียนมากขึ้น
3. ได้รับความสนใจของนักเรียน ทำให้ครูสามารถสอน และทำกิจกรรมการเรียนการสอนได้กว้างขวางมากขึ้น

4. เป็นเครื่องชี้แนะการตอบสนองของนักเรียน
5. สามารถเอาชนะขีดจำกัดต่างๆ ทางกายภาพได้
6. ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะกระบวนการต่างๆ เช่น การแก้ปัญหา
7. เป็นเครื่องมือสำหรับครูในการวินิจฉัยผลการเรียน และช่วยในการสอนซ่อมเสริม

จากทัศนะของนักเทคโนโลยี และนักการศึกษาที่กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าสื่อการเรียนการสอนมีคุณค่าและประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ดังนี้

1. เป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ เพราะช่วยให้นักเรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาบทเรียนที่ยุ่งยากซับซ้อนได้ง่ายขึ้นในระยะเวลาอันสั้น และสามารถช่วยให้เกิดความคิดรวบยอดในเรื่องนั้นได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
2. สื่อจะช่วยกระตุ้นและสร้างความสนใจให้กับนักเรียน ทำให้เกิดความสุขและไม่เบื่อหน่ายต่อการเรียน
3. การใช้สื่อจะทำให้นักเรียนมีความเข้าใจตรงกัน และเกิดประสบการณ์ร่วมกันในวิชาที่เรียน
4. ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น ทำให้เกิดมนุษยสัมพันธ์อันดีระหว่างนักเรียนด้วยกันเอง และกับผู้สอนด้วย
5. ช่วยสร้างเสริมลักษณะที่ดีในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์จากการใช้สื่อเหล่านี้
6. ช่วยแก้ปัญหาเรื่องความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยการจัดให้มีการใช้สื่อในการศึกษารายบุคคล
7. การใช้สื่อวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ประกอบการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้บรรยากาศในการสอนน่าสนใจยิ่งขึ้น ทำให้ผู้สอนมีความสุขสนุกสนานในการสอนมากกว่าวิธีการที่เคยใช้ บรรยากาศแต่เพียงอย่างเดียว และเป็นการสร้างความเชื่อมั่นในตัวเองให้มากขึ้นด้วย
8. สื่อจะช่วยแบ่งเบาภาระของผู้สอนในด้านการเตรียมเนื้อหาเพราะบางครั้งอาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาจากสื่อได้เอง
9. เป็นการกระตุ้นให้ผู้สอนตื่นตัวอยู่เสมอในการเตรียมและผลิตวัสดุใหม่ๆ เพื่อใช้ เป็นสื่อการสอน
10. คิดค้นเทคนิควิธีการต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้น่าสนใจยิ่งขึ้น

3.4 หลักการใช้สื่อการเรียนการสอน

หลักในการใช้สื่อการเรียนการสอนนั้นได้มีนักการศึกษาเสนอแนวคิดไว้ต่างกัันดังนี้

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2526 : 1470) ได้เสนอข้อคิดในการนำกรวยประสบการณ์ของ เอ็ดการ์ เดล (Edgar Dale) เพื่อนำมาปรับใช้กับการเรียนการสอนไว้ 5 ประการคือ

1. สื่อประสบการณ์ต่างๆ ในกรวยประสบการณ์นั้น ได้จัดแบ่งตามลำดับประสบการณ์เรียนรู้ ดังนั้นเราจะเริ่มใช้สื่อประสบการณ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ และในบางกรณีอาจใช้สื่อประสบการณ์หลายๆ อย่างพร้อมๆ กันก็ได้
2. สื่อประสบการณ์ต่างๆ ในกรวยประสบการณ์ไม่อาจนำเสนอโดยแบ่งแยกจากกันได้อย่างเด็ดขาด ดังนั้นประสบการณ์ทุกชั้นจึงมีคุณค่าต่อการเรียนการสอนไม่แตกต่างกันส่วนประสบการณ์ชั้นใดจะเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้มากที่สุด ย่อมขึ้นอยู่กับตัวนักเรียนเป็นสำคัญ
3. ในการเรียนรู้โน้ตค้นใหม่ที่ไม่มีพื้นฐานมาก่อน ประสบการณ์ตรงจะช่วยได้มากในเรื่องความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องสมบูรณ์
4. ในประเด็นที่ต้องพิจารณาตัวผู้เรียนและเนื้อหาเรื่องราวที่จะศึกษา ไม่จริงเสมอไปที่ประสบการณ์ชั้นสูง เหมาะกับผู้ใหญ่ และชั้นล่างๆ เหมาะกับเด็กๆ
5. การใช้กรวยประสบการณ์เพื่อการสอนนั้น เพื่อให้มีทางเลือกแก่ผู้สอนในการพิจารณาเลือกประสบการณ์ที่เหมาะสมกับตัวนักเรียน จุดมุ่งหมาย และเนื้อหา

การใช้สื่อการสอนนั้นอาจจะใช้เฉพาะขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของการสอน หรือจะใช้ในทุกขั้นตอนก็ได้

จากความหมายสื่อการเรียนการสอน สรุปได้ว่า สื่อการเรียนการสอนหมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ วิธีการ และตัวกลางที่สามารถถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ไปยังนักเรียนเพื่อให้ผู้เรียนได้รับรู้เรื่องราวหรือความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดประสงค์ที่วางไว้ สื่อการเรียนการสอนเป็นตัวกลางซึ่งมีความสำคัญในกระบวนการเรียนการสอนมี หน้าที่เป็นตัวนำความต้องการของครูไปสู่ตัวนักเรียนอย่างถูกต้องและรวดเร็ว เป็นผลให้นักเรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนได้ อย่างถูกต้องเหมาะสม และทำให้นักเรียน เรียนรู้ตามวัตถุประสงค์หรือจุดหมายที่ครูวางไว้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้วิจัยได้นำแนวคิดเหล่านี้มาใช้ในการจัดทำเครื่องมือการวิจัย และแนวทางการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย

3.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับสื่อการเรียนรู้ด้วยภาพและเสียง

1.สื่อที่เป็นภาพ (Visual Media)

การใช้รูปภาพเป็นสื่อในการประกอบการเรียนการสอน

รูปภาพเป็นสื่อการเรียนการสอนที่หาได้ง่าย ประหยัดค่าใช้จ่าย สะดวกและรวดเร็ว ในการนำมาใช้ อาจพบได้จากหนังสือหรือแนวคิดทฤษฎีสิ่งพิมพ์ต่างๆ ภาพปฏิทิน ภาพโปสเตอร์ เป็นต้น ซึ่งผู้สอนควรใช้สะสมและรวบรวมรูปภาพต่างๆ ที่เห็นว่าเหมาะสมนำมาใช้ในการสอน หรืออาจจะอาศัยความร่วมมือจากนักเรียน เจ้าหน้าที่ห้องสมุด บริษัทห้างร้าน หน่วยงานรัฐบาลหรือหน่วยงานเอกชนที่มีรูปภาพตรงกับความต้องการของผู้สอน โดยนำมาจัดไว้เป็นหมวดหมู่และเก็บรักษาไว้เป็นอย่างดี เมื่อถึงเวลาต้องการจะได้นำมาใช้ได้ทันที

โดยรูปภาพที่กล่าวนี้ อาจเป็นภาพเขียน ภาพวาด ภาพถ่าย หรือภาพพิมพ์ ก็จัดเป็นสื่อการเรียนการสอนที่สามารถรับรู้หรือเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งเรียกว่า “ทัศนวัสดุ” สามารถนำมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจได้อย่างถูกต้องและใช้เวลาน้อยกว่า การฟังบรรยายหรืออธิบายเพียงอย่างเดียว นอกจากนี้ยังสามารถนำรูปภาพมาใช้ในการจัดป้ายนิเทศ เพื่อสร้างความสนใจนักเรียน นำเข้าสู่บทเรียนประกอบการเรียนการสอนหรือสรุปบทเรียน ตลอดจนนำไปใช้ในการจัดนิทรรศการอีกด้วย (วาสนา ชาวหา, 2533 :25)

ลักษณะการดูภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2548:148) ได้กล่าวไว้ว่า ในการใช้ภาพเพื่อการสื่อความหมาย และกระบวนการเรียนรู้ให้ได้ผลดีนั้น ผู้สอนควรต้องทราบก่อนว่า เมื่อมีการดูภาพ คนเราจะมองเห็น และเรียนรู้อะไรบ้างจากภาพที่มอง และ คนมีลักษณะการมองดูภาพอย่างไร จากการวิจัยของนักพฤติกรรมศาสตร์พบว่า ไม่ว่าคนเราจะมองดูอะไร เราจะมองเห็นและจดจำได้ในสิ่งที่เราสนใจ หรือ จากการวิจัยทางจิตวิทยาพบว่า ในการดูภาพๆ หนึ่ง ถ้าการรับรู้ของผู้ดูเกี่ยวกับเรื่องราวภายในภาพมีอยู่น้อยหรือไม่เพียงพอแล้ว ภาพนั้นจะไม่สื่อความหมายใดๆ ทั้งสิ้นต่อผู้ดู และในทางตรงกันข้าม ถ้าผู้ดูภาพได้รับการแนะนำในการดูและแปลความหมายของภาพก่อนที่จะดูจริงๆ แล้วจะทำให้สามารถเข้าใจและเรียนรู้จากภาพได้มากกว่าปกติ ทั้งนี้เพราะภาพมีการรับรู้เบื้องต้นและได้รับการชักจูงความสนใจไปสู่เนื้อหาที่เกี่ยวข้องก่อนแล้ว

การออกแบบภาพประกอบการสอน

การที่จะสอนให้ผู้เรียนมีทักษะในการแปลความหมายและสร้างเรื่องราวเพื่อถ่ายทอดความคิดในการรู้ที่ศณะนั้น สื่อการสอนที่สำคัญอย่างหนึ่งในการฝึกทักษะและการทำกิจกรรมคือ “ภาพ” ภาพที่ใช้ประกอบการสอนนี้ไม่ว่าจะเป็นภาพถ่าย ภาพเขียน หรือภาพวาด ลายเส้นก็ตาม ย่อมต้องมีการพิจารณาถึงความเหมาะสมและถูกต้องตามวัตถุประสงค์การเรียนด้วย กิดานันท์ มลิทอง (2548:149) กล่าวว่า การออกแบบภาพการสอนควรคำนึงถึงสิ่งต่อไปนี้คือ

1. **การจัดองค์ประกอบที่ดี** มีการจัดตำแหน่งและวางทิศทางของเส้นต่างๆ เพื่อให้ภาพมีความสมดุล มีการให้สี แสง และเงาที่ดี มีจุดสนใจอยู่ในภาพโดยไม่จำเป็นต้องอยู่ตรงกลางภาพ

2. **สื่อความได้ชัดเจน** โดยต้องมีการจำกัดสิ่งที่จะเน้นว่าคืออะไร เพื่อให้ผู้ดูจะได้ทราบถึงสิ่งที่ต้องการจะสื่อความหมายนั้นได้ถูกต้อง

3. **มีสิ่งที่เห็นได้จริงจัง** สีที่ใช้ในภาพโดยทั่วไปและโดยเฉพาะภาพสำหรับเด็กควรเป็นสีที่ตรงกับความเป็นจริงและเป็นสีธรรมชาติ

4. **มีความตัดกันและคมชัด** ภาพที่มีการจัดองค์ประกอบสี มีการเน้นส่วนสำคัญอย่างเด่นชัด และมีการให้สี แสง และเงาคมชัดจะทำให้ภาพนั้นแลดูน่าสนใจมากกว่าภาพที่ไม่มีการเน้นของส่วนสำคัญหรือไม่มีความตัดกันซึ่งจะทำให้ภาพนั้นมองดู “แบน” และไม่น่าสนใจ

หลักการใช้รูปภาพประกอบการสอน

เมื่อตัดสินใจว่าจะเลือกใช้ภาพใดแล้ว ก็เป็นหน้าที่ของครูที่จะหาวิธีการที่ดีที่สุดในการใช้ภาพนั้น เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีที่สุด โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

1. ไม่ควรให้ดูหลาย ๆ ภาพพร้อมๆ กันอาจทำให้ผู้ดูสับสนและเกิดความคิดรวบยอด สู้ภาพเดียวที่ตรงจุดหมายไม่ได้

2. ใช้ช่วงระยะเวลาที่เหมาะสมไม่เร็วหรือช้าจนเกินไป และอธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนที่จะผ่านไปยังภาพอื่น

3. พยายามพิจารณาใช้รูปภาพร่วมกับสื่อชนิดอื่นด้วย เช่น อาจใช้ควบคู่กับแผนภูมิ แผนสถิติ ของจริง เทป เพราะรูปภาพเพียงอย่างเดียวไม่สามารถถ่ายทอดความหมายให้นักเรียนได้อย่างสมบูรณ์

4. เปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้ภาพด้วย เช่น ได้ตอบคำถาม ได้อภิปรายได้ตอบได้

5. วางแผนการใช้ล่วงหน้าว่าจะได้ภาพนั้นเพื่ออะไร เมื่อไร อย่างไร

2. **สื่อเสียง (audio materials and equipment)** เป็นวัสดุและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์เพื่อการสื่อสารด้วยเสียง อุปกรณ์เครื่องเสียงจะใช้ถ่ายทอดเนื้อหาจากวัสดุแต่ละประเภทที่ใช้เฉพาะกับอุปกรณ์นั้นเพื่อเป็นเสียงให้ได้ยิน เช่น เครื่องเล่นซีดีใช้กับแผ่นซีดี เครื่องเล่น/ บันทึกเทปใช้กับเทปเสียง หรืออาจเป็นอุปกรณ์ในการถ่ายทอดสัญญาณเสียงดังเช่นวิทยุที่รับสัญญาณเสียงจากแหล่งส่งโดยไม่ต้องใช้วัสดุใดๆในการนำเสนอเสียง

3. **สื่อที่เป็นทั้งภาพและเสียง (Audio-Visual Media)** คือการนำสื่อภาพและเสียงมาประสมกัน ได้แก่ สื่อที่แสดงภาพและเสียงพร้อมๆ กัน เช่น สไลด์ประกอบเสียง ภาพยนตร์ที่มีเสียง (Sound-film) เทปโทรทัศน์บทเรียนคอมพิวเตอร์ ช่วยสอน (CAI) และมัลติมีเดีย ซึ่ง ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ (2554:14) ได้กล่าวถึงมัลติมีเดียไว้ว่า หมายถึงการใช้เทคโนโลยีทางคอมพิวเตอร์ผสมผสานกับสื่อที่หลากหลาย ได้แก่ เสียง ภาพนิ่ง ข้อความ เพื่อใช้เพิ่มประสิทธิภาพทางการเรียนการสอน

องค์ประกอบของมัลติมีเดีย

ถึงแม้มัลติมีเดียจะเปลี่ยนแปลงไปตามพัฒนาการของเทคโนโลยี การนำไปใช้เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ และระดับความเข้าใจเกี่ยวกับมัลติมีเดียแต่ส่วนประกอบของมัลติมีเดียที่เป็นส่วนประกอบพื้นฐานยังไม่เปลี่ยนแปลง ได้แก่

1. ส่วนประกอบด้านมองเห็นภาพ(Visual Elements) การมองเห็นเป็นช่องทางที่รับรู้มากที่สุด การใช้ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว ภาพกราฟิก และตัวอักษรที่มีขนาด ความคมชัด สี และรูปแบบการนำเสนอที่เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณ และคุณภาพ เพื่อมุ่งหวังให้ได้รับเนื้อหา สารระลอกจนสุนทรีย์จากการเห็นมากที่สุด จำเป็นต้องใช้ความสามารถหรือประสิทธิภาพของสื่อที่จะนำเสนอมากขึ้น

2. ส่วนประกอบด้านการรับฟังเสียง (Audio Elements) ถึงแม้ว่าการรับรู้จากการได้ยินจะเป็นรองจากการมองเห็น แต่การใช้เสียงเป็นสื่อหลักก็อย่างหนึ่งในการสื่อความหมายในการเรียนการสอน พฤติกรรมทางวาจาของครูเป็นพฤติกรรมจำนวนมากที่สุดของครูและนักเรียน ใช้เวลาส่วนมากในชั้นเรียนรับรู้ผ่านการฟังเสียง การใช้เสียงจึงเป็นส่วนประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งของมัลติมีเดียซึ่งมักจะขาดไม่ได้ ถ้าขาดเสียงจะทำให้ความหมายของมัลติมีเดียขาดส่วนประกอบที่สำคัญไป

3. ส่วนประกอบด้านการจัดการ (Organizational Elements) การจัดการนำสื่อแต่ละชนิดมาเรียงลำดับของการนำเสนอเป็นการจัดการมัลติมีเดียในระยะที่ยังไม่นำคอมพิวเตอร์มาใช้องค์ประกอบด้านการจัดการในสมัยนั้น จึงเน้นเรื่องของลำดับขั้นของการนำเสนอในช่วงจังหวะและเวลาที่เหมาะสมเป็น

สรุปคือ สื่อการเรียนการสอนนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นตัวกลางที่ช่วยให้การสื่อสารระหว่างครูผู้สอนและนักเรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยให้ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของเนื้อหาบทเรียนได้ตรงกับที่ครูผู้สอนต้องการ ดังนั้นก่อนการนำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ ครูผู้สอนจำเป็นต้องศึกษาถึงลักษณะเฉพาะและคุณสมบัติของสื่อแต่ละประเภทเพื่อสามารถเลือกสื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์การสอนและสามารถจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4. บริบทของโรงเรียนสัตยาไส

โรงเรียน สัตยาไส ตั้งอยู่ ณ ตำบลลำานารายณ์ อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรีภายใต้การดูแลของ ดร.อาจอง ชุมสาย ณ อยุธยาเป็นผู้บริหารสูงสุดของโรงเรียน โรงเรียนสัตยาไสเป็นโรงเรียนประจำ มีการเปิดการเรียนการสอนตั้งแต่ ระดับอนุบาล-มัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ คุณครูและนักเรียนต้องพักค้างภายในโรงเรียนยกเว้นนักเรียนชั้นอนุบาลรับประทานอาหารเช้าของทางโรงเรียน ภายใต้กฎ "ความรัก ความเมตตา" เด็กนักเรียนและคุณครูอยู่ในโรงเรียนเป็นเสมือนครอบครัวใหญ่ทุกคนดูแลช่วยเหลือกันยึดหลัก "Educare" โดยมุ่งตั้ง

สิ่งที่ดีจากนักเรียนตั้งคำถามที่ดีและสร้างสรรค์ โน้มนำให้สวดมนต์ ปฏิบัติสมาธิระลึกถึงบุญคุณของผู้อื่น บุญคุณของสรรพสิ่ง มีความนอบน้อม มีความเคารพมีความเมตตากรุณา ฯลฯ อยู่เป็นปกตินิสัย การเรียนการสอนของทางโรงเรียนจะมีนโยบายมุ่งเน้นให้เด็กนักเรียนเป็นคนดี ไม่ได้เน้นให้เป็นคนเก่งเพียงอย่างเดียว เพื่อเด็กจะได้เป็นผู้ใหญ่ที่ดีในอนาคตจะใช้ห้องเรียนตามธรรมชาติ โดยให้นักเรียนได้เรียนรู้จากธรรมชาติ หรือสถานที่ปฏิบัติงานจริง นักเรียนจะถูกสอนให้ตั้งคำถามและหาคำตอบ ด้วยวิธีการต่างๆ โดยคุณครูจะทำหน้าที่เป็นผู้เอื้อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หลักการสอนของโรงเรียนเน้นหลัก 3 H คือ Head = สมอง Heart = หัวใจ Hand = การกระทำ การเรียนการสอนเริ่มจากความคิดดี คิดดีแล้วทำแล้วถ่ายทอดออกมาเป็นการกระทำ ที่ดีเวลาพูดก็พูดจากใจ การสอนคุณธรรมผ่านนิทานคุณธรรมโรงเรียนสัตยาไส มี 53 ประเทศทั่วโลก ภายใต้มูลนิธิสัตยาไส ไม่มีการเก็บค่าเล่าเรียนแต่อย่างใด การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นนักเรียนเป็นสำคัญ ด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ เน้นให้นักเรียนสร้างความรู้โดยผ่านกระบวนการคิดด้วยตนเอง นักเรียนต้องพยายามรับข้อมูลใหม่กับประสบการณ์ที่มีอยู่เดิม แล้วสร้างเป็นความรู้ใหม่ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้เอง ผ่านการลงมือปฏิบัติและจะทำให้ความรู้ที่ได้อยู่ในความทรงจำของนักเรียนไปได้นานโดยครูผู้สอนจะเป็นผู้กระตุ้น ผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำช่วยเหลือเมื่อจำเป็น ติดตามตรวจสอบ รวมทั้งให้การสนับสนุนด้านอุปกรณ์การเรียนรู้ โดยมีวิธีการคัดเลือกนักเรียนโดยคัดจากผู้ปกครองว่ามีแนวทางการเลี้ยงลูกสอดคล้องกับนโยบายของโรงเรียนหรือไม่ ไม่ได้ดูจากความสามารถของนักเรียน เป็นสาเหตุให้มีนักเรียนที่มีความบกพร่องด้านต่างๆ เข้ามาเรียนร่วมด้วย

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงใจ วรรณสังข์ (2541) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสะดวกในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่านที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2541 ในโรงเรียน จิตรลดา จำนวน 6 คน ใช้ระยะเวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ครั้ง ครั้งละ 20 นาที รวมทั้งสิ้น 24 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล Mann - Whitney U Test และสถิติ การหาประสิทธิภาพชุดการสอนประกอบภาพ วิเคราะห์ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย สูงกว่าเกณฑ์ 95.33/82.00 ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน ด้านการอ่าน หลังจากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทยอยู่ในระดับดี ความสามารถจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังจากการสอนโดยใช้ชุด การสอนนิทานประกอบภาพสูงกว่าความสามารถจำพยัญชนะไทยก่อนการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพ

อัจฉรา นาคทรัพย์. (2546). ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านเป็นคำ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80 / 80 เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่านระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ของโรงเรียนบ้านห้วยไคร้จำนวน 8 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง และใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 20 นาที รวม 40 ครั้ง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ ชุดการสอนอ่านเป็นคำและแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบของ วิลคอกซัน (The Wilcoxon Matched Pairs Signed - Ranks Test) ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้ การสอนอ่านเป็นคำ มีค่าประสิทธิภาพ 94.44 / 92.45 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ มีความสามารถอ่านคำอยู่ในระดับดี มีความสามารถอ่านคำหลังการสอนอ่านเป็นคำ สูงกว่า ก่อนการสอนอ่านเป็นคำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จุมพล บุญฉ่ำ (2548) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนด้วยการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพ บัตรคำและชุดแบบฝึกประเมินจากการออกเสียงได้ถูกต้องชัดเจน ทำการวิเคราะห์จากการทดสอบโดยใช้ชุดฝึกการอ่าน ตัวอย่างที่ใช้ ในการทดลอง เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีปัญหาด้านการอ่านระดับเซเว่นปัญหาปกติและไม่มีคามพิการซ้อน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2548 โรงเรียนวัดวังน้ำเย็น ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงก่อนการใช้วิธีสอนอ่านคำภาษาไทยโดยใช้วิธีจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพอยู่ในระดับต้องแก้ไขและความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ช่วงหลังการใช้วิธีการสอนอ่านคำภาษาไทยโดยใช้วิธีการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพอยู่ในระดับดีเด็กมีความรู้สึกสนุกสนานและมีความกล้าในการอ่านคำที่กำหนดให้เมื่อนักเรียนทำได้และได้รับคำชมจากครูทำให้เด็กเกิดความภาคภูมิใจที่ตนเองทำได้ ส่งผลให้เด็กมีการทบทวนจนสามารถจำคำจนสามารถอ่านได้

สุมาลี จอดนอ และคณะ (2551) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนที่มีบกพร่องทางเรียนรู้ด้านการอ่าน ในระดับช่วงชั้นที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2549 โรงเรียนบ้านดงเค็ม จำนวน 6 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ใช้เวลาในการทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 50 นาที รวม 40 วัน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย วิธีการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ และแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานตามวิธีที่เสนอโดยวิลคอกซัน(The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test) ผลการวิจัยพบว่าการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ มีค่าประสิทธิภาพ 88.61 / 90.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ ที่กำหนดและเด็กที่มีบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านผู้ที่ได้รับการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ มีความสามารถอ่านเป็นคำอยู่ในระดับดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อมรรัตน์ วารินกฤษ(2551) ได้ศึกษาความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีระดับเขาว์ปัญญาปกติและไม่มีคามพิการซ้อนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดหันตรา(เวชสมาน ราษฎร์นุกูล) จำนวน 10 คน ดำเนินการทดลองเป็นเวลา 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน โดยนำเด็กมาจับฉลากเป็นกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 สอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษร กลุ่มที่ 2 สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำด้วยวิธีการสอนอ่านโดยใช้บัตรคำ กับการสอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ ก่อนและหลังการทดลอง โดยการหาค่าเฉลี่ยของคะแนน ผลปรากฏว่าความสามารถในการอ่านของนักเรียนที่สอนโดยใช้บัตรคำประกอบภาพ มีคะแนนสูงกว่ากลุ่มนักเรียนที่สอนโดยใช้บัตรคำตัวอักษร

ศศิธร ัญญเจริญ(2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยได้ศึกษาจากนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เพศชาย อายุ 8 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านไม้ดอกไม้ จังหวัดสุพรรณบุรี ทำการสอนระยะเวลา 7 วัน วันละ 1 ชั่วโมง เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวก่อนและหลังการสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบ จำนวน 35 ข้อ แล้วเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวจากการสอนโดยใช้ภาพประกอบ ก่อน และหลังการทดลอง โดยใช้คะแนนและร้อยละ สรุปได้ว่า นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คำประสมสระเดี่ยวที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบ มีทักษะการอ่านเป็นคำสูงขึ้น หลังได้รับการสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบ

กาญจนา ศึกหาญ และคณะ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก่อนและหลังการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำควบกล้ำ ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนชุมชนบ้านน้ำน้อย อำเภอหาดใหญ่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต 2 จำนวน 6 คน เลือกโดยวิธีเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ ชุดการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์

ช่วยสอนประกอบด้วย แบบฝึกทักษะการอ่านคำควบกล้ำ บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน การอ่านคำควบกล้ำ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ใช้เวลาในการทดลอง 6 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 60 นาที รวม 21 ครั้ง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ประสิทธิภาพของชุดการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนมีประสิทธิภาพ 89.89/86.51
2. ความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังจากที่ได้รับการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนอยู่ในระดับดี
3. ความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านหลังการสอนโดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนสูงกว่าก่อนการสอน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าการสอนอ่านเป็นคำด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ และการใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ซึ่งจะประกอบไปด้วยภาพและเสียง มีส่วนช่วยให้เด็กที่มีบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านคำสูงขึ้น ทั้งนี้เป็นเพราะวิธีการสอนอ่านเป็นคำด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ ประกอบเสียงมีขั้นตอนในการสอนจากง่ายไปหายาก มีการนำเข้าสู่บทเรียน มีสื่อ บัตรคำ บัตรภาพ ที่ช่วยให้เด็กนักเรียนได้พบเห็นคำและได้ฝึกฝนบ่อยๆ ซึ่งสอดคล้องกับบันลือ พฤษะวัน (2538 : 2) ที่กล่าวว่าไว้ว่าเด็กเรียนอ่านโดยการจำรูปคำ โครงสร้างและรูปคำของตัวอักษรที่มีความหมายเด่น และได้อ่านซ้ำๆ บ่อยครั้งก็จะจำได้ดี

การวิจัยเกี่ยวกับผลของการอ่านโดยใช้สื่อภาพ และผลของการอ่านโดยใช้สื่อเสียง แต่ยังไม่มีการวิจัยใดที่ใช้สื่อภาพประกอบเสียงควบคู่กันในการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องด้านการอ่าน นอกจากนั้นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่นำมาใช้เป็นเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่การวิจัยครั้งนี้ใช้สื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นโดยมุ่งให้เป็นต้นแบบ การออกแบบเครื่องมือที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนในชนบทซึ่งมีข้อจำกัดในการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอนโดยสื่ออิเล็กทรอนิกส์ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมานี้เป็นเครื่องมือที่ออกแบบได้ง่าย ประหยัด ผลิตได้เอง สามารถพกพาไปใช้สอนในทุกๆ ที่ แม้แต่ถิ่นทุรกันดาร ประกอบกับว่าในปัจจุบันนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องด้านการอ่านสามารถพบได้ทั่วไป และมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นในทุกภาคของประเทศไทย นอกจากนั้นแล้วเครื่องมือที่ได้ออกแบบไว้นี้สามารถนำไปปรับปรุงใช้สำหรับสอนอ่านนักเรียนปกติได้เป็นอย่างดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ริเริ่มพัฒนาวิธีการสอนที่แตกต่างไปจากการวิจัยครั้งก่อนๆ โดยรวมเอาวิธีการสอนใช้ภาพประกอบเสียงและเครื่องมืออิเล็กทรอนิกส์ที่ผลิตเองในโรงเรียน ในชุมชนและสามารถพัฒนาให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตได้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเหล่านั้นมาบูรณาการในการออกแบบสื่อการสอนเพื่อการวิจัยโดยจัดทำให้แตกต่างจากการวิจัยครั้งก่อนๆ เพื่อให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนสัตยาไส ซึ่งเป็นโรงเรียนที่เน้นการเรียนการสอนที่ใช้สื่อในลักษณะประหยัดโดยยึดหลักตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ที่ครูสามารถนำไปใช้ได้จริงและเป็น

ต้นแบบให้กับโรงเรียนอื่นๆ ได้ ผู้วิจัยจึงได้ออกแบบการวิจัยเชิงทดลองตามกรอบแนวคิดการวิจัยที่เสนอไว้ ดังนี้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยการสอนด้วยภาพประกอบเสียง เพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดที่กำหนดให้ได้ โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โรงเรียนสัตยาไส อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 2 คน โดยมีเกณฑ์คัดเลือกคือต้องเป็นเด็กที่ได้รับการตรวจประเมินจากแพทย์ว่าเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านและได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง โดยมีรายละเอียดของนักเรียนตัวอย่างดังนี้คือ

นักเรียนตัวอย่างคนที่ 1 เป็นเด็กชาย สัญชาติไทย รูปร่างสมวัย ประเมินโดยใช้แบบประเมินความสามารถทางสติปัญญา [Wechsler Intelligence Scale for Children – Third Edition (WISC III)] จากการทดสอบสามารถสรุปผลการทดสอบได้ดังนี้ คือ ความสามารถด้านภาษา(Verbal Part) อยู่ในระดับต่ำกว่าระดับคะแนนความสามารถด้านการลงมือปฏิบัติ(Performance Part) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับสติปัญญาเท่ากับ(IQ) 106 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย และจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ [Wide Rang Achievenment Test (wrat – Thai)] โดยทำแบบทดสอบด้านความสามารถทางการสะกดคำ หรือการเขียน การอ่าน และการคำนวณ พบความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ ด้านการสะกดคำหรือการเขียน และการอ่าน

นักเรียนตัวอย่างคนที่ 2 ประเมินโดยใช้แบบประเมินความสามารถทางสติปัญญา (RAVEN'S Progressive matrices (SPM Paraillel SETS A-E) จากการทดสอบพบว่าความสามารถทางสติปัญญาอยู่ในเกณฑ์ปกติ ระดับสติปัญญาเท่ากับ (IQ) 93 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ย และจากการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ [Wide Rang Achievenment Test (wrat – Thai)] โดยทำแบบทดสอบด้านความสามารถทางการสะกดคำ หรือการเขียน การอ่าน และการคำนวณ พบความบกพร่องทางการเรียนรู้ 2 ด้าน คือ ด้านการสะกดคำหรือการเขียน และการอ่าน

2. ตัวแปรการวิจัย

ตัวแปรอิสระ คือ การสอนด้วยภาพประกอบเสียง

ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการอ่านคำที่ประสมสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด

3. เครื่องมือการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้

1. สื่อภาพประกอบเสียง จำนวน 8 แผ่น 20 ภาพ
2. แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด 4 แผน
3. แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้งก่อนเรียน – หลังเรียน

4. การสร้างและการพัฒนาเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือดำเนินการดังนี้

4.1 การสร้างสื่อภาพประกอบเสียง โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนการสร้างดังนี้

4.1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรของโรงเรียนสัตยาไส

4.1.2 ศึกษาคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย และเนื้อหาในบทเรียนวิชาภาษาไทย หลักสูตร 2551 ชั้นประถมศึกษา 1 – 3 เพื่อศึกษาหาคำศัพท์ในบทเรียน

4.1.3 ศึกษา ตำราและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนอ่าน เทคนิควิธีการที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่าน คำ วิธีในการสร้างสื่อภาพประกอบเสียง และแบบฝึกให้เหมาะสมกับนักเรียน ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในด้านการสอนภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

4.1.4 สร้างเครื่องมือ โดยใช้ภาพประกอบเสียง ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด มีโครงสร้างของคำคือ พยัญชนะต้น กับสระเดี่ยว โดยเป็นภาพที่มีแถบเสียงที่ออกเสียงคำ เมื่อนักเรียน/ผู้สอน/ครู ใช้มือไปสัมผัสที่ภาพก็จะมีเสียงอ่านของคำนั้นๆ ได้ เช่น ภาพเกาะ เมื่อนักเรียนใช้มือไปกด ก็จะมีเสียงว่า “เกาะ” ภาพเบาะรด ก็จะมีเสียงอ่านว่า “เบาะ” ฯลฯ เป็นต้นเพื่อช่วยให้การจัดการจัดการเรียนการสอนมีความเหมาะสมตรงกับสภาพปัญหาและระดับการเรียนรู้และธรรมชาติของนักเรียน

4.2 การสร้างแผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด จำนวน 4 แผน แต่ละแผนประกอบด้วย คำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด จำนวน 4 แผน คือ สระอะ สระ

แอะ สระ เอะะ สระเออะ โดยกำหนดรูปแบบ วิธีการดำเนินกิจกรรม และเวลาในการสอนวิธีการ
สอนอ่านให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

4.3 การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง
ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียน โดยมีขั้นตอนดังนี้

4.3.1 ระบุวัตถุประสงค์ในการทดสอบ

4.3.2 สร้างแบบทดสอบในการวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยว
ไม่มีตัวสะกด โดยทั้งก่อนเรียน และหลังเรียนเป็นชุดเดียวกัน และแบบทดสอบย่อย โดยใน
แบบทดสอบย่อยหลังเรียนจบในแต่ละสระ จะเป็นคำที่นำมาจากคำที่ใช้สอน 5 คำ และเป็นคำอื่นๆที่
ไม่ได้ใช้สอนแต่มีในบทเรียนหรือในบัญชีคำพื้นฐานอีก 5 คำ ส่วนแบบทดสอบก่อนเรียน และหลัง
เรียน(Pre test , Post test) จะเป็นคำที่นำมาจากคำที่ใช้ทดสอบย่อย 5 คำ และเป็นคำอื่นๆที่ไม่ได้
ใช้สอนแต่มีในบทเรียนหรือในบัญชีคำพื้นฐานอีก 5 คำ ยกเว้น สระ เอะะ กับ สระเออะ เนื่องจากคำที่
ไม่ได้ใช้สอนแต่มีในบทเรียนหรือในบัญชีคำพื้นฐานมีไม่พอ จึงนำคำที่ใช้ทดสอบย่อยมาเพิ่มใน
แบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (Pre test , Post test) สำหรับสระเออะ ใช้คำที่อยู่ในแบบทดสอบ
ย่อย 8 คำ และคำที่ไม่ได้สอน 2 คำ ส่วนสระ เอะะ นำคำที่ใช้ทดสอบย่อย 6 คำ และคำที่ไม่ได้สอน
4 คำ รวมทั้งหมดจำนวน 40 คำ 40 คะแนน โดยมีรายละเอียด ดังนี้

เกณฑ์การอ่านคำในแบบทดสอบ Pre test Post test

คำที่ประสมด้วยสระเออะ	จำนวน 10 คำ 10 คะแนน
คำที่ประสมด้วยสระแอะะ	จำนวน 10 คำ 10 คะแนน
คำที่ประสมด้วยสระเออะะ	จำนวน 10 คำ 10 คะแนน
คำที่ประสมด้วยสระเออะะะ	จำนวน 10 คำ 10 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบประเมินความสามารถ คือ

ผ่าน	ได้	1 คะแนน
ไม่ผ่าน	ได้	0 คะแนน

4.4 นำสื่อภาพประกอบเสียง แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มี
ตัวสะกด แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง ก่อนเรียน-
หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านได้แก่

ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ 1 ท่าน และครูผู้ชำนาญการพิเศษด้านภาษาไทย 1 ท่าน และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยที่โรงเรียน 1 ท่าน เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม ด้านเนื้อหา คำ ภาพประกอบ แผนการสอนและแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียนและนำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.5 นำสื่อภาพประกอบเสียง แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านทำประเมินแบบความคิดเห็น

4.5.1 จัดทำแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับสื่อภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเห็นว่าสื่อภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสอดคล้อง กับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าสื่อภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสอดคล้องกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้
- 1 หมายถึง มีความเห็นว่าสื่อภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไม่มีความสอดคล้องกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้

4.5.2 จัดทำแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านเสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเห็นว่าแผนการสอนการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสอดคล้อง กับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแผนการสอนการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มี

ภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้

- 1 หมายถึง มีความเห็นว่าแผนการสอนการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไม่มีความสอดคล้องกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้

4.5.3 จัดทำแบบประเมินความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียน เสนอผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม โดยใช้เกณฑ์การพิจารณา ดังนี้

- +1 หมายถึง มีความเห็นว่าแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสอดคล้องกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสอดคล้องกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้
- 1 หมายถึง มีความเห็นว่าแบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านไม่มีความสอดคล้องกับประเด็นตามรายการประเมินที่กำหนดไว้

นำคะแนนรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2538 : 124) โดยใช้สูตร ดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำกับจุดประสงค์

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

4.6 ปรับปรุงแก้ไข สื่อภาพประกอบเสียง แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียนโดยตัดข้อที่มีค่าดัชนีน้อยกว่า 0.50 ออกแล้วหา

คำใหม่ที่มีลักษณะเดียวกันไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบอีกครั้ง จนได้คำดัชนีที่เหมาะสม และได้เครื่องมือครบทั้งหมด

4.7 นำสื่อภาพประกอบเสียง แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียนที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องการเรียนรู้ด้านการอ่านที่มีความคล้ายคลึงกับตัวอย่างที่ใช้วิจัย จำนวน 1 คน เพื่อหาข้อบกพร่องและแก้ไข

4.8 นำสื่อภาพประกอบเสียง แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้ง ก่อนเรียน-หลังเรียน และ แบบทดสอบย่อย หลังเรียนที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้จริงกับตัวอย่างที่วิจัย

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

5.1 แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบ Small n Experimental Design ดังนิตารายที่ 1 แบบแผนการทดลอง

กรณีศึกษา	ก่อนทดลอง	ทดลอง	หลังทดลอง
S	O ₁	X	O ₂

S แทน ตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

O₁ แทน ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนการทดลองสอนด้วยภาพประกอบเสียง

X แทน การสอนด้วยภาพประกอบเสียง

O₂ แทน ผลการทดสอบความสามารถในการอ่านหลังการทดลองสอนด้วยภาพประกอบเสียง

5.2 วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 จำนวน 10 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง โดยแยกนักเรียนที่เป็นตัวอย่างในการวิจัยออกมาจากชั้นเรียนปกติเพื่อทำการทดลอง โดยมีขั้นตอนการทดลอง ดังนี้

1. ทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนทำการสอน
2. ดำเนินการสอนตามแผนการสอน

3. ทดสอบย่อยหลังสอน
4. นำคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ก่อนและหลังการสอนมาเปรียบเทียบกัน
5. หาข้อสรุป แสดงผลใน ตารางและกราฟ

ตารางที่ 2 กำหนดการดำเนินการทดลอง

ครั้งที่	วัน	เวลา	เนื้อหา
1	จันทร์	15.30 - 16.30	ทดสอบก่อนการสอน (Pre test) จำนวน 40 คำ
2	อังคาร	15.30 - 16.30	ทดสอบก่อนเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะ ดำเนินการสอนตามแผนการสอนสระเอะ
3	พุธ	15.30 - 16.30	ทบทวนการสอนตามแผนการสอนสระเอะ ทดสอบย่อยหลังเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะ จำนวน 10 คำ
4	พฤหัสบดี	15.30 - 16.30	ทดสอบก่อนเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะ ดำเนินการสอนตามแผนการสอนสระเอะ
5	จันทร์	15.30 - 16.30	ทบทวนการสอนตามแผนการสอนสระเอะ ทดสอบย่อยหลังเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะจำนวน 10 คำ
6	อังคาร	15.30 - 16.30	ทดสอบก่อนเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะ ดำเนินการสอนตามแผนการสอนสระเอะ
7	พุธ	15.30 - 16.30	ทบทวนการสอนตามแผนการสอนสระเอะ ทดสอบย่อยหลังเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะจำนวน 10 คำ
8	พฤหัสบดี	15.30 - 16.30	ทดสอบก่อนเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะ ดำเนินการสอนตามแผนการสอนสระเอะ
9	จันทร์	15.30 - 16.30	ทบทวนการสอนตามแผนการสอนสระเอะ ทดสอบย่อยหลังเรียนคำที่ประสมด้วยสระเอะจำนวน 10 คำ
10	อังคาร	15.30 - 16.30	ทดสอบหลังการสอน(post test) จำนวน 40 คำ

6.การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ก่อนทำการสอน ด้วยภาพประกอบเสียง(Pre test) จำนวน 40 คำ หลังจากนั้นทุกครั้งหลังจบแผนการสอนแต่ละแผน

ก็จะเก็บคะแนนย่อยของแต่ละแผนการสอนแผนละ 10 คำ และมีการทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด หลังทำการสอนด้วยภาพประกอบเสียง (post test) อีกครั้งจำนวน 40 คำ เมื่อสอนจบทุกสระ

7.การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดโดยใช้การสอนด้วยภาพประกอบเสียงก่อนการสอนและหลังการสอน โดยใช้คะแนนดิบและร้อยละ

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการใช้ภาพประกอบเสียง ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองเก็บรวบรวมและบันทึกข้อมูล โดยการสอนอ่านด้วยภาพประกอบเสียง ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการสอนอ่านและเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลอง ดังนี้

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดก่อนการสอนและหลังการสอน ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักเรียน	สระ	ก่อนการสอน (Pre test)			หลังการสอน (Post test)			ผลต่าง	
		คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
คนที่ 1	สระเอะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระแอะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระเอาะ	10	0	0	10	8	80	8	80
	สระเอออะ	10	0	0	10	7	70	7	70
รวม		40	0	0	40	35	87.5	35	87.5
คนที่ 2	สระเอะ	10	0	0	10	8	80	8	80
	สระแอะ	10	0	0	10	8	80	8	80
	สระเอาะ	10	0	0	10	7	70	7	70
	สระเอออะ	10	0	0	10	7	70	7	70
รวม		40	0	0	40	30	75	30	75

จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านของนักเรียน คนที่ 1 ก่อนได้รับการสอน อ่าน

ได้ 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 แต่หลังจากการสอน อ่านได้ 35 คะแนน เพิ่มขึ้นสูงขึ้นร้อยละ 87.5 และเมื่อจำแนกเป็นสระพบว่า

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอนอ่านได้ 10 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 100

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระแอะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอนอ่านได้ 10 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 100

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอาะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอนอ่านได้ 8 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 80

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเออะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอนอ่านได้ 7 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 70

ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ก่อนได้รับการสอน ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด อ่านได้ 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 แต่หลังจากการสอน อ่านได้ 30 สูงขึ้นร้อยละ 70 และเมื่อจำแนกเป็นสระพบว่า

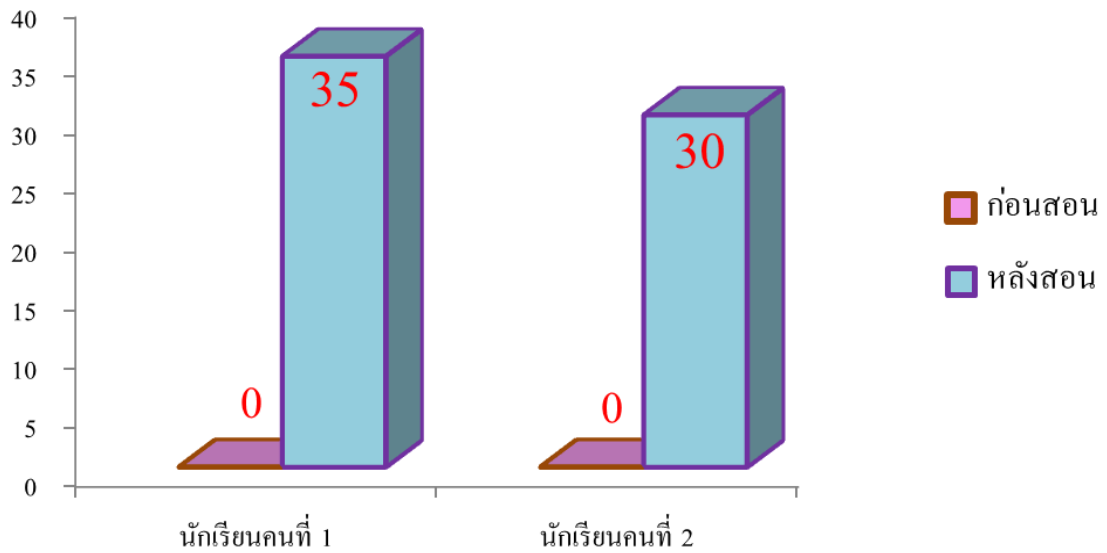
ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอน อ่านได้ 8 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 80

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระแอะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอน อ่านได้ 8 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 80

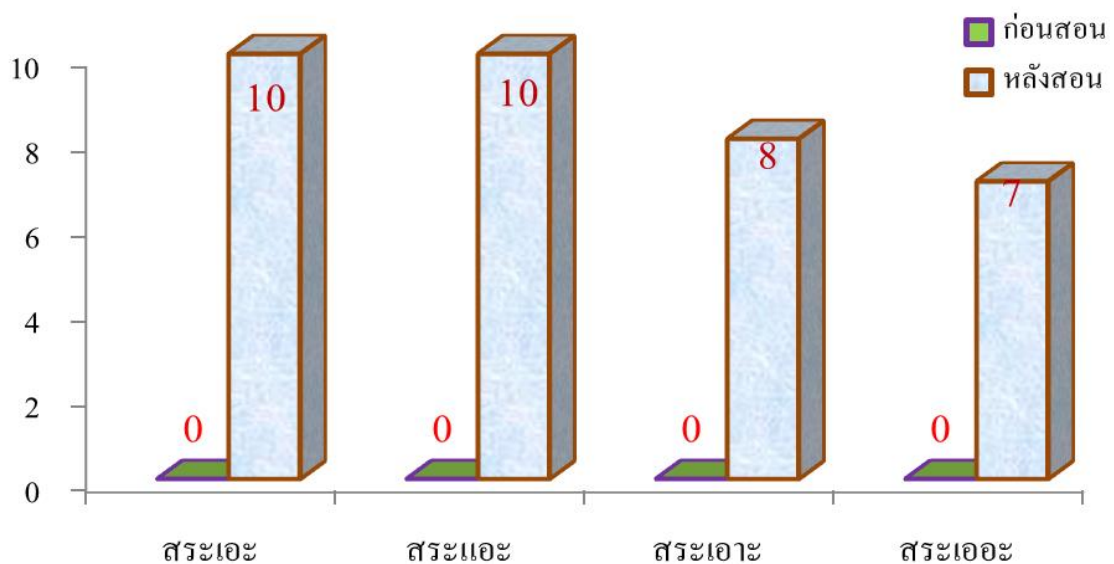
ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอาะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอน อ่านได้ 7 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 70

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดสระเออะ ก่อนการสอน อ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการสอน อ่านได้ 7 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 70 ดังจะเห็นได้จากแผนภูมิ

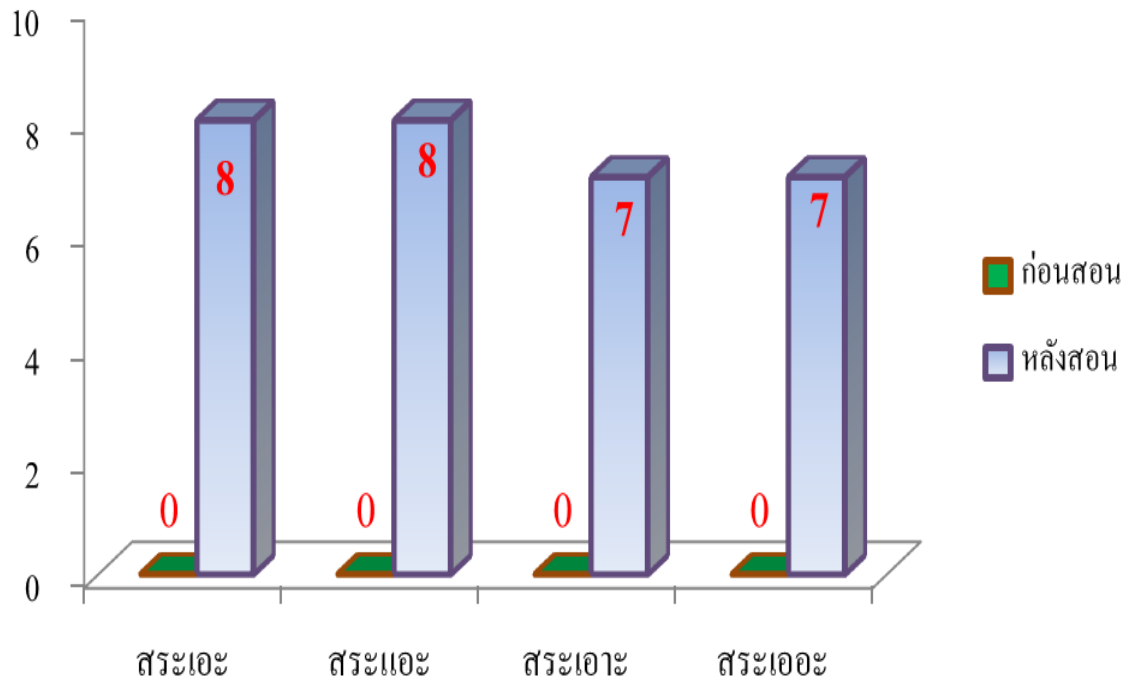
แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนด้วยภาพประกอบเสียง ก่อนการสอน และหลังการสอน

แผนภูมิที่ 2 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดจำแนกตามสระ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนด้วยภาพประกอบเสียงของนักเรียนคนที่ 1 ก่อนการสอนและหลังการสอน (Pre test, Post test)

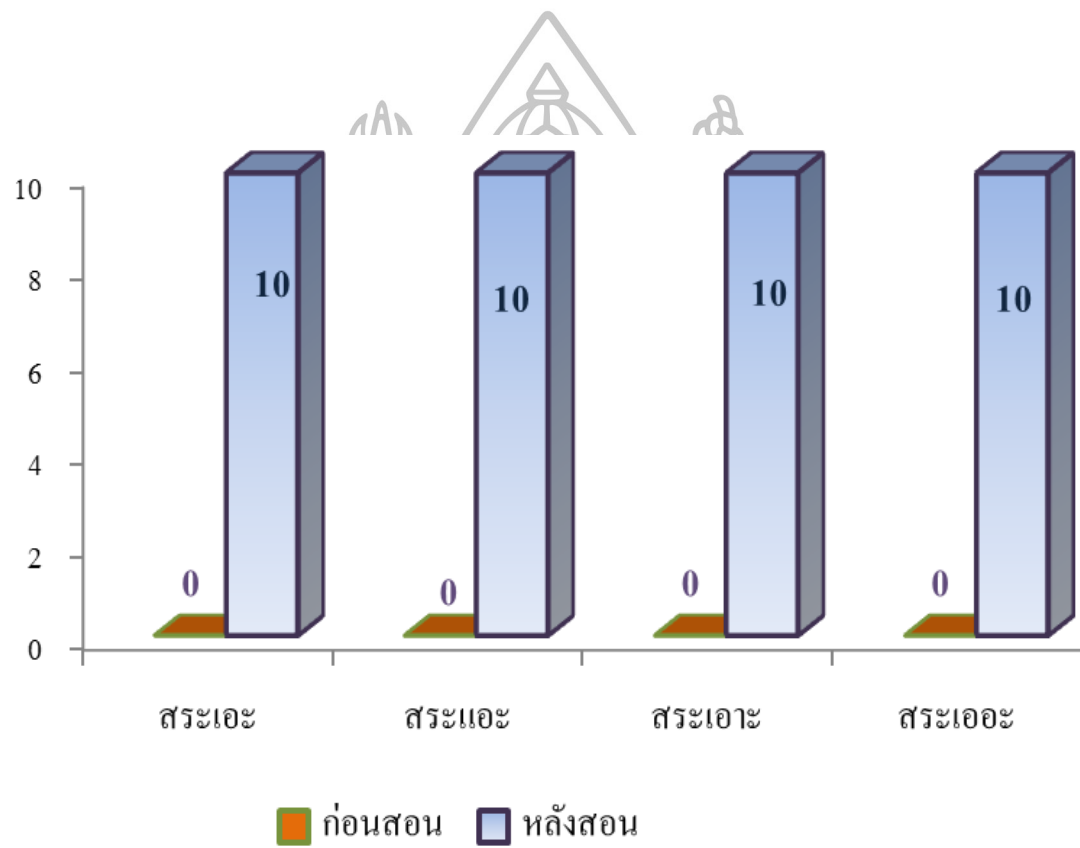
แผนภูมิที่ 3 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด จำแนกตามสระ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนด้วยภาพประกอบเสียงของนักเรียนคนที่ 2 ก่อนการสอนและหลังการสอน (Pre test, Post test)

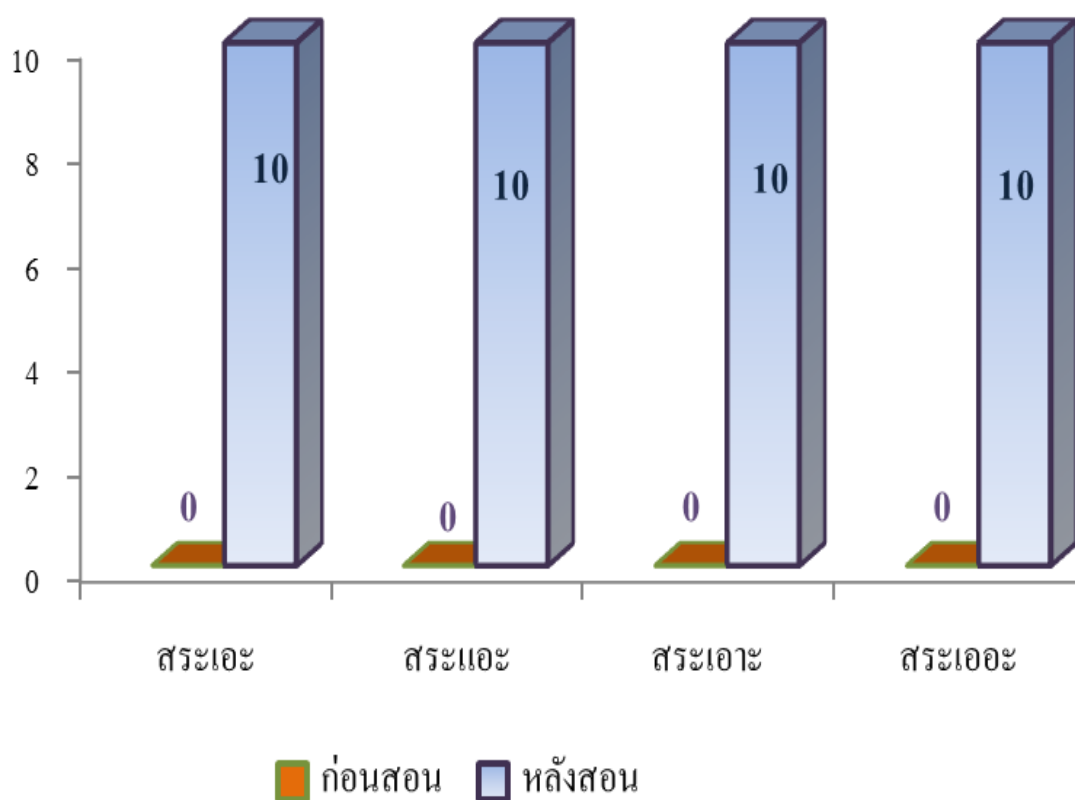
ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดก่อนการสอนและหลังการสอนแต่ละสระ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

นักเรียน	สระ	(ทดสอบย่อย)ก่อนการ สอน			(ทดสอบย่อย)หลังการ สอน			ผลต่าง	
		คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้	ร้อยละ	คะแนน	ร้อยละ
คนที่ 1	สระเอะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระแอะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระเอาะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระ เออะ	10	0	0	10	10	100	10	100
รวม		40	0	0	40	40	100	40	100
คนที่ 2	สระเอะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระแอะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระเอาะ	10	0	0	10	10	100	10	100
	สระ เออะ	10	0	0	10	10	100	10	100
รวม		40	0	0	40	40	100	40	100

แผนภูมิที่ 4 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด จำแนกตามสระ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนด้วยภาพประกอบเสียงของนักเรียนคนที่ 1 ก่อนการสอนและหลังการสอนแต่ละสระ(ทดสอบย่อย)

แผนภูมิที่ 5 แผนภูมิแสดงการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด จำแนกตามสระ ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่ได้รับการสอนด้วยภาพประกอบเสียงของนักเรียนคนที่ 2 ก่อนการสอนและหลังการสอนแต่ละสระ(ทดสอบย่อย)

นักเรียนคนที่ 1 ก่อนได้รับการสอนอ่านด้วยภาพประกอบเสียง อ่านได้ 0 คำ 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 แต่หลังจากการสอนอ่านด้วยภาพประกอบเสียงในแต่ละสระแล้วสามารถอ่านได้เพิ่มขึ้นเป็น 40 คำ 40 คะแนน เพิ่มขึ้นสูงขึ้นร้อยละ 100 ดังแผนภูมิที่ 4

สำหรับนักเรียนคนที่ 2 ก่อนได้รับการสอนอ่านด้วยภาพประกอบเสียง อ่านได้ 0 คำ 0 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 0 แต่หลังจากการสอนอ่านด้วยภาพประกอบเสียงในแต่ละสระแล้วสามารถอ่านได้เพิ่มขึ้นเป็น 40 คำ 40 คะแนน เพิ่มขึ้นสูงขึ้นร้อยละ 100 ดังแผนภูมิที่ 5

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง ผลของการสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ก่อนและหลังการสอนด้วยภาพประกอบเสียง ซึ่งผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นโดยนำคำจากหนังสือเรียนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 และคำในบัญชีพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดสมมติฐานไว้ว่า หลังการสอนด้วยภาพประกอบเสียง นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สูงกว่าก่อนการสอนด้วยภาพประกอบเสียง โดยตัวอย่างที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ได้รับการประเมินจากทางการแพทย์ว่าเป็นนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ที่มีผลการเรียนด้านการอ่านต่ำกว่าเกณฑ์ มีระดับสติปัญญาปกติ ไม่มีความพิการ ไม่มีปัญหาด้านอารมณ์ และพฤติกรรม ซึ่งกำลังศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสัตยาไส อำเภอยะบะดี จังหวัดลพบุรี

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ได้แก่สื่อภาพประกอบเสียง จำนวน 8 แผ่น 20 ภาพ แผนการสอนการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดจำนวน 4 แผน แบบทดสอบความสามารถในการอ่านออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดทั้งก่อนการสอนและหลังการสอนโดยจำแนกเป็น สระเอะจำนวน 10 คำ สระแอะจำนวน 10 คำ สระเอะจำนวน 10 คำ สระเออจำนวน 10 คำ รวมทั้งสิ้น 40 คำ คิดเป็นคะแนนรวม 40 คะแนน ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดก่อนการสอน (pre test) จากนั้นดำเนินการสอนตามแผนการสอนโดยใช้ภาพประกอบเสียงและมีการทดสอบย่อยหลังการสอนจบทุกสระเพื่อวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด เมื่อดำเนินการสอนเรียบร้อยแล้วจึงทำการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดหลังการสอนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านชุดเดิมที่ใช้ทดสอบก่อนทำการสอน (post test) แล้วนำคะแนนทดสอบก่อนและหลังการสอนมาเปรียบเทียบหาค่าร้อยละแล้วนำเสนอข้อมูลโดยใช้ตารางและแผนภูมิ

สรุปผลการวิจัย

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยภาพประกอบเสียงพบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คนที่ 1 มีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สูงขึ้นโดยก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 35 คะแนน เพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 87.5 และเมื่อจำแนกตามสระพบว่า

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 10 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 100

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระแอะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 10 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 100

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอาะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 8 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 80

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเออะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 7 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 70

ส่วนนักเรียนคนที่ 2 ก่อนได้รับการทดลองผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด อ่านได้ 0 คะแนน แต่หลังจากการทดลองการจัดการเรียนรู้ด้วยภาพประกอบเสียงมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด เพิ่มสูงขึ้น 30 คะแนน คิดเป็นคะแนนเพิ่มขึ้นสูงขึ้นร้อยละ 70 และเมื่อจำแนกตามสระพบว่า

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 8 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 80

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระแอะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 8 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 80

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด สระเอาะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 7 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 70

ผลของการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดสระเออะ ก่อนการทดลองอ่านได้ 0 คะแนน หลังจากการทดลองอ่านได้ 7 คะแนน เพิ่มสูงขึ้น ร้อยละ 70

อภิปรายผล

จากการวิจัยผลของการจัดการเรียนรู้ด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ผลการทดลองครั้งนี้พบว่า นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ด้วยภาพประกอบเสียงมีความสามารถในการอ่านเพิ่มสูงขึ้นทั้งสองคนและจากผลคะแนนของนักเรียนทั้งสองคนจัดว่ามีความสามารถในการอ่านคำอยู่ในระดับดีมากและดี ตามลำดับ ซึ่งคะแนนหลังการทดลองเพิ่มขึ้นจากคะแนนก่อนการทดลอง เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ด้วยภาพประกอบเสียงมีขั้นตอนการสอนโดยนำบัตรภาพคู่กับคำให้นักเรียนดูพร้อมกัน และมีเสียงให้นักเรียนได้ออกเสียงตาม มีวิธีการสอนเป็นขั้นเป็นตอน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามลำดับ โดยเริ่มฝึกจากง่ายไปหายากโดยขั้นแรกครูอธิบาย เนื้อหาที่จะเรียน วิธีการใช้เครื่องมือ และอธิบายความหมายภาพแต่ละภาพเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันระหว่างครูผู้สอนกับนักเรียนแล้วจึงให้นักเรียนเริ่มฝึกคัดแล้วออกเสียงตาม ซ้ำ ๆ จนกว่านักเรียนจะอ่านได้ จากนั้นครูผู้สอนให้นักเรียนอ่านคำจากภาพโดยไม่มีเสียงประกอบ หากนักเรียนอ่านไม่ได้ ก็ให้นักเรียนกดฟังเสียง แล้วออกเสียงตามใหม่ เมื่อนักเรียนสามารถอ่านคำประกอบภาพได้แล้ว ครูผู้สอนจึงให้นักเรียนอ่านคำอย่างเดียวโดยไม่มีภาพประกอบ ทำให้นักเรียนเกิดความจำนำไปสู่การอ่านที่ถูกต้อง สื่อที่ประกอบด้วยภาพ และ เสียง ส่งผลให้การอ่านง่ายขึ้นอีกทั้งยังเป็นวิธีที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองซ้ำ ๆ ซึ่งนักเรียนใช้ประสบการณ์จำภาพมาช่วยจำคำ ทำให้นักเรียนระลึกได้ว่าคำที่เห็นนั้นคือภาพอะไร จึงทำให้นักเรียนสามารถอ่านคำนั้นๆ ได้ส่งผลให้นักเรียนสามารถอ่านคำต่างๆ ได้ด้วยตนเองและมีทักษะในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดได้ดีขึ้นในที่สุด สอดคล้องกับ คอมป์ (combs 1981, อ้างถึงใน สุปราณี เมฆขจร : 23) ที่กล่าวไว้ว่า นักเรียนมีความต้องการภายในที่ต้องการทำกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยตัวเอง ได้ทำการทดลองด้วยตนเอง ครูผู้สอนต้องให้ออกาสักนักเรียนได้ทำกิจกรรมด้วยตัวเอง เพราะการทำเช่นนี้จะทำให้นักเรียนเกิดความรู้สึกว่าตนเป็นคนมีความสามารถ สอดคล้องกับ ทฤษฎีการเรียนรู้ของ ธอร์นไดค์ (Thorndike) (อ้างถึงใน จุมพล บุญฉ่ำ:41) ที่ว่าสิ่งใดมีการกระทำซ้ำๆ หรือมีการฝึกเสมอๆ จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ตรงกับที่ วรรณิ โสมประยูร (อ้างถึงใน อมรรัตน์ วารินกภู 2552:58) ได้กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านโดยใช้บัตรภาพ บัตรคำ มีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนอ่านแก่เด็กที่อยู่ในวัยประถมศึกษา สำหรับเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีปัญหาในการจำพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ และตัวสะกด จึงจำเป็นอย่างยิ่งจะต้องใช้สื่อการสอน เข้ามาช่วยส่งเสริมในด้านการอ่าน บัตรภาพ บัตรคำ มีส่วนในการส่งเสริมการอ่านของเด็ก และสามารถกระตุ้น และเป็นแรงจูงใจในการอ่านให้เด็กอ่านและจดจำ ซึ่งตรงกับ จุมพล บุญฉ่ำ(2548:68) ที่กล่าวไว้ว่า การสอนอ่านโดยใช้วิธีการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการสอนอ่านแก่เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน บัตรภาพ และบัตรคำ มีส่วนในการส่งเสริมการอ่านของเด็ก และสามารถกระตุ้นและเป็นแรงจูงใจในการอ่านให้เด็กอ่านและจดจำคำได้เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับ รอส (Ross.1993 : 188 อ้างถึง ใน อัมพา นกอิม:39-40) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับเรื่องการสอนอ่านเป็น

คำไว้ว่า การสอนวิธีอ่านเป็นคำนี้ ใช้ได้ดีทั้งเด็กพิเศษและเด็กปกติ ซึ่งดีในด้านการจำคำ เด็กจะเรียนรู้คำศัพท์ได้มากกว่าและใช้เวลาน้อยกว่าการเรียนรู้โดยปกติสอดคล้องกับฉนวน พานิช (2551) กล่าวไว้ว่าสื่อการสอนที่ให้ประโยชน์ต่อการเรียนการสอน คือสื่อที่ผู้เรียนสามารถมองเห็นภาพและได้ยินเสียงไปพร้อม ๆ กัน ทำให้สามารถดึงดูดความสนใจและเร้าความสนใจในการเรียนได้

ดังนั้นจากผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่าการสอนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านโดยใช้ภาพประกอบเสียง ช่วยให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านมีความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดได้เพิ่มมากขึ้น

ข้อสังเกตจากการวิจัย

จากการดำเนินการทดลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นในครั้งนี้ พบว่าจากการดำเนินการสอนโดยใช้ภาพประกอบเสียง จะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนชอบเพราะเป็นการสอนที่เด็กคิดว่าเป็นการเล่นเกม และสามารถพูดตามได้ ไม่ยากเกินความสามารถของเขา จึงมีความสนุกกับการทดลองและพูดตาม และเป็นเหตุให้นักเรียนสามารถอ่านคำเมื่อเรียนจบในแต่ละสระได้ทุกคำ

เมื่อพิจารณาเป็นรายบุคคลจากการทดสอบหลังการเรียนพบว่านักเรียนตัวอย่างคนที่ 1 ยังมีความสับสนเรื่องสระอยู่ในช่วงต้นของการสอบอ่าน ครูต้องคอยเตือนให้สังเกตดูรูปสระ เช่น คำที่ประสมด้วย สระเอะ จากที่ทดสอบย่อยหลังเรียน นักเรียนยังจำคำและรูปสระได้คืออยู่จึงสามารถอ่านคำได้ทั้งหมด 10 คำ เนื่องจากเป็นคำที่ใช้สอนอยู่แล้ว 5 คำ และเป็นคำใหม่ เพียง 5 คำ และเมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า สามารถอ่านได้ทั้ง 10 คำ ทั้งๆ ที่เป็นคำที่ไม่ได้สอนทั้งหมด และเป็นคำที่ไม่มีในข้อสอบย่อยถึง 9 คำ และเป็นคำที่ใช้ทดสอบย่อยเพียง 1 คำ สาเหตุเพราะคำที่นำมาใช้สอนเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคยและพบในชีวิตประจำวัน เช่น เตะ ซึ่งเป็นกริยาที่นักเรียนชอบเตะฟุตบอลอยู่แล้ว จึงทำให้นักเรียนสามารถจำรูปสระได้และประสบความสำเร็จในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอะ ส่วนคำที่ประสมด้วยสระเอะ จากที่ทดสอบย่อยหลังเรียน นักเรียนยังจำคำและรูปสระได้คืออยู่จึงสามารถอ่านคำได้ทั้งหมด 10 คำ เนื่องจากเป็นคำที่ใช้สอนอยู่แล้ว 5 คำ และเป็นคำใหม่ 5 คำ และเมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า สามารถอ่านได้ทั้ง 10 คำ ทั้งๆที่เป็นคำใหม่ที่ไม่ได้สอนทั้ง 10 คำเพราะคำที่นำมาใช้สอนเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคยและพบบ่อยในชีวิตประจำวัน เช่น แพะ แกะ เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเอะ ส่วนสระ เอะ จากที่ทำการทดสอบย่อยหลังเรียน นักเรียนยังจำคำและรูปสระได้คืออยู่จึงสามารถอ่านคำได้ทั้งหมด 10 คำ ซึ่งเป็นคำที่ใช้สอน 5 คำ และเป็นคำใหม่ 5 คำ และเมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า นักเรียนเริ่มมีความสับสนในรูปสระ จึงทำให้อ่านผิดพลาดไป 2 คำ และสามารถอ่านได้ 8 คำ ซึ่งเป็นคำใหม่ทั้งหมดที่ยังไม่ได้สอน ถือว่านักเรียน

ประสบความสำเร็จในการอ่านออกเสียงสระเออะ ส่วน สำหรับสระ เออะ นั้น จากที่ทำการทดสอบ หลังเรียนนักเรียนยังคุ้นเคยกับคำที่มีรูปภาพที่นักเรียนจำได้และจำรูปสระได้ส่งผลให้สามารถอ่านได้ ทั้ง 10 คำ ถึงแม้จะเป็นคำที่ไม่ได้สอนถึง 5 คำ แต่เมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า นักเรียนเริ่มมีความสับสนในรูปสระ จึงทำให้อ่านผิดพลาดไป 3 คำ และสามารถอ่านได้ 7 คำ เนื่องจากสระเออะ คำที่นำมาใช้สอนนั้นส่วนใหญ่เป็นคำที่นักเรียนไม่คุ้นเคยและพบในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ยากต่อการจำสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

นักเรียนตัวอย่างคนที่ 2 ยังมีความสับสนเรื่องการออกเสียงพยัญชนะเสียงสูงเสียงต่ำ ซึ่งเป็นสาเหตุให้อ่านผิดพลาด สำหรับ สระเออะ จากที่ทดสอบย่อยหลังเรียน นักเรียนยังจำคำและรูปสระได้ คืออยู่จึงสามารถอ่านคำได้ทั้งหมด 10 คำ เนื่องจากเป็นคำที่ใช้สอนอยู่แล้ว 5 คำ และเป็นคำใหม่ 5 คำ และเมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า สามารถอ่านได้ 8 คำ ทั้งหมดที่เป็นคำที่ไม่ได้สอนถึง 9 คำ และเป็นคำที่ใช้ทดสอบย่อย 1 คำ สาเหตุเพราะคำที่นำมาใช้สอนเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคยและพบในชีวิตประจำวัน เช่น เตะ ซึ่งนักเรียนชอบเตะฟุตบอล จึงทำให้นักเรียนสามารถจำรูปสระได้และประสบความสำเร็จในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเออะ ส่วนคำที่ประสมด้วย สระเออะ จากที่ทดสอบย่อยหลังเรียนนักเรียนยังจำคำและรูปสระได้คืออยู่จึงสามารถอ่านคำได้ทั้งหมด 10 คำ เนื่องจากเป็นคำที่ใช้สอนอยู่แล้ว 5 คำ และเป็นคำใหม่ 5 คำ และเมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า สามารถอ่านได้ 8 คำ ทั้งหมดที่เป็นคำใหม่ที่ไม่ได้สอนทั้ง 10 คำเพราะคำที่นำมาใช้สอนเป็นคำที่นักเรียนคุ้นเคยและพบในชีวิตประจำวันเช่น คำว่า แพะ แกะ จึงทำให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเออะ ส่วนสระ เออะ จากที่ทำการทดสอบย่อยหลังเรียน นักเรียนยังจำคำและรูปสระได้คืออยู่จึงสามารถอ่านคำได้ทั้งหมด 10 คำ ซึ่งเป็นคำที่ใช้สอน 5 คำ และเป็นคำใหม่ 5 คำ และเมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า นักเรียนเริ่มมีความสับสนในรูปสระ จึงทำให้อ่านผิดพลาดไป 3 คำ และสามารถอ่านได้ 7 คำ ซึ่งเป็นคำใหม่ทั้งหมดที่ยังไม่ได้สอน ถือว่านักเรียนประสบความสำเร็จในการอ่านออกเสียงสระเออะ ส่วน สำหรับสระ เออะ นั้น จากที่ทำการทดสอบหลังเรียนนักเรียนยังคุ้นเคยกับคำที่มีรูปภาพที่นักเรียนจำได้และจำรูปสระได้ ส่งผลให้สามารถอ่านได้ทั้ง 10 คำ ถึงแม้จะเป็นคำที่ไม่ได้สอนถึง 5 คำ แต่เมื่อมาทำการทดสอบหลังเรียน (Post test) ปรากฏว่า นักเรียนเริ่มมีความสับสนในรูปสระ และพยัญชนะที่เป็นอักษรสูง ส่งผลให้นักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้อง จึงทำให้อ่านผิดพลาดไป 3 คำ และสามารถอ่านได้ 7 คำ และเนื่องจากสระเออะ คำที่นำมาใช้สอนนั้นส่วนใหญ่เป็นคำที่นักเรียนไม่คุ้นเคยและพบในชีวิตประจำวัน จึงทำให้ยากต่อการจำสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะทั่วไป

การวิจัยในครั้งนี้พบว่าความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน หลังการสอนอ่านโดยใช้ภาพประกอบเสียงมาช่วยสอนนั้นสูงกว่าก่อนการสอน ซึ่งสามารถใช้เป็นแนวทางหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน จะนำไปใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่าน

ของเด็กและถึงแม้ว่าการสอนโดยใช้ภาพประกอบเสียงจะเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมความสามารถในการอ่านได้ แต่ก่อนนำไปใช้

1. ผู้เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านก็ต้องทำการวิเคราะห์นักเรียนก่อนว่ามีความสามารถอย่างไร ชอบ และถนัดอะไรบ้าง ดังเช่นที่ วรณี โสมประยูร (2553 : 78-85 อ้างถึงใน ลัดดา แก้วเพชร และ พัชรี จิวพัฒน์กุล) ได้กล่าวไว้ว่า ผู้ที่สอนภาษาไทยควรทราบและคำนึงในการสอนอ่านคือความแตกต่างระหว่างบุคคลซึ่งเป็นหลักจิตวิทยาเบื้องต้นที่สำคัญมาก

2. ครูผู้สอนทุกคนจำเป็นจะต้องทราบ เข้าใจและตระหนักเป็นอย่างดีอยู่เสมอว่านักเรียนที่กำลังสอนอยู่นั้น แม้จะเรียนอยู่ในห้องเดียวกัน ชั้นเดียวกัน เพศเดียวกัน อายุใกล้เคียงกัน และยังอาจมีสถานภาพอื่นอีกหลายด้าน เช่น เชื้อชาติ ศาสนา สังคม และวัฒนธรรมต่างๆ คล้ายคลึงหรือเหมือนกันก็ตาม แต่นักเรียนเหล่านั้นหาเหมือนกันทุกประการไม่ ดังนั้น เมื่อครูผู้สอน ทราบภูมิหลังของนักเรียนแต่ละคน ก็จะช่วยให้ครูผู้สอนจัดสภาพการเรียนการสอน ปรับปรุง แก้ไข หรือส่งเสริมความสามารถทางภาษาของนักเรียนแต่ละคนได้ถูกต้องยิ่งขึ้น เช่น อาจคิดหาวิธีสอนและสื่อการเรียนที่เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ

3. ปฏิสัมพันธ์ของนักเรียนกับครูผู้สอนเป็นสิ่งสำคัญที่ ครูจะต้องคอยกระตุ้น และชี้แนะ พร้อมทั้งมีการเสริมแรงต่างๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากในปัจจุบันนี้นักเรียนนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน การเขียนมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น เพราะฉะนั้นจึงควรมีการวิจัยต่อเนื่องอีก เพราะนักเรียนแต่ละคนมีธรรมชาติการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน ในการวิจัยควรออกแบบเครื่องมือให้สอดคล้องกับธรรมชาติของนักเรียนเป็นรายบุคคล โดยจัดทำให้สอดคล้องกับ IEP โดยมีประเด็นที่ควรวิจัย คือ

1. ควรมีการวิจัยพัฒนาภาพประกอบเสียงเพื่อนำไปใช้กับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำที่ประสมด้วยสระอื่นๆ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านด้วยภาพประกอบเสียงในระดับชั้นอื่น

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กาญจนา ศีกหาญ และคณะ. (2556). “การพัฒนาความสามารถในการอ่านคำควบกล้ำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำร่วมกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.” สาขาวิชาการศึกษาศึกษาพิเศษ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.

กรรณิการ์ พวงเกษม. (2535). การสอนเขียนเรื่องโดยใช้จินตนาการทางสร้างสรรค์ในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). กรมวิชาการ.การจัดสาระการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.

กิตตินันท์ หอมฟุ้ง. (2540). “ผลของการเรียนแบบบูรรมมือที่มีการจัดกลุ่มตามระดับความสามารถทางการเรียนโดยใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

กิดานันท์ มลิทอง. (2540).เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม.กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กิดานันท์ มลิทอง. (2548). “เทคโนโลยีและการสื่อสารเพื่อการศึกษา.” กรุงเทพฯ : อรุณการพิมพ์.

จุมพล บุญน้า. (2548). “ผลการสอนด้วยวิธีการจำผ่านสายตาจากการใช้บัตรภาพเพิ่มความสามารถในการอ่านคำภาษาไทยของเด็กที่บกพร่องทางการเรียนรู้” สารนิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ฉลวย พานิช. (2551). การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์การสอน เรื่อง วิธีการออกเสียงวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 2. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .

ชัยยงค์ พรหมวงศ์.(2529).เทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา. นนทบุรี:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526).การบริหารโครงการเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ :

วัฒนาพานิช.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2526). ศูนย์สื่อการศึกษา : ห้องสมุดสื่อโรงเรียน. มหาสารคาม.

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม.

ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2533). เทคโนโลยีการศึกษา : ทฤษฎีและการวิจัย. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์,

ไชยยศ เรื่องสุวรรณ. (2526).เทคโนโลยีทางการศึกษา : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช.

ดวงใจ วรรณสังข์. (2541). “การศึกษาความสามารถในการจำพยัญชนะไทยของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ จากการสอนโดยใช้ชุดการสอนนิทานประกอบภาพพยัญชนะไทย” วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. (การศึกษาพิเศษ).มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ฉันทย์ชนก มะลิทอง. (2555).“การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์มัลติมีเดีย วิชาภาษาไทยเรื่องการสะกดคำสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

นภดล จันทรเพ็ญ. (2542). การใช้ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: แสงศิลป์การพิมพ์.

นิพนธ์ สุขปรีดี. (2521). นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์พิมพ์แอนด์.

บันลือ พลฤกษ์วัน.(2553). จุดประกายสมองของเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บันลือ พลฤกษ์วัน. (2538). มิติใหม่ในการสอนอ่าน. พิมพ์ครั้งที่ 3. สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช. กรุงเทพมหานคร.

เบญจพร ปัญญา漾. (2543). โปรแกรมป้องกันการละเมิดทางเพศสำหรับเด็กชั้นประถมศึกษา. วารสารสุขภาพจิตแห่งประเทศไทย. ปีที่ 8 ฉบับที่ 3, กันยายน ปีที่ 8 ฉบับที่ 3, กันยายน 2543 หน้า 173 – 188

บรรพต ศิริชัย. (2547). การอ่านและพิจารณาวรรณกรรม. บ.สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด.

บังอร พานทอง. (2541). เอกสารประกอบการสอนวิชา EL371 ภาษาอังกฤษและแนวทฤษฎี. การสอนภาษาสำหรับครูประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน.

ประเทิน มหาจันทร์. (2519). หลักการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ประเทิน มหาจันทร์. (2530). การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ผดุง อารยะวิญญู. (2533). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : หจก.บรรณกิจเทรดดิ้ง,

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ : บริษัทห้าไทยเพรส จำกัด,

ผดุง อารยะวิญญู. (2542). เด็กที่มีปัญหาทางพฤติกรรม. กรุงเทพฯ : บริษัทห้าไทยเพรส จำกัด,

- ผดุง อารยะวิญญู. (2546). **วิธีสอนเด็กออทิสติก**. กรุงเทพฯ : บริษัทร่ำไทยเพรส จำกัด,
- พยุง ไบแย้ม. (2550). “ผลการใช้เทคนิคการควบคุมตนเองที่มีต่อพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบ้านทวน จังหวัดกาญจนบุรี.” วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เพ็ญภารัตน์ เคลือซอน. (2550). “การศึกษาความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-3 โดยใช้บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน.” วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาพิเศษ) กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มณีรัตน์ สุโขติรัตน์. (2547). **อ่านเป็น:เรียนก่อนสอนเก่ง**. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- มนตรี แยมกสิกร.(2526). **การใช้สื่อการเรียนการสอน**.กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2553). **พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542**. กรุงเทพฯ : นานามีบุ๊คส์พับลิเคชั่นส์.
- ลัดดา แก้วเพชร และ พัชรี จิวพัฒนกุล. (2556). “การศึกษาความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ทร ออกเสียงเป็น ช ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพ คำควบไม่แท้ ทร.” บทความวิจัย เสนอในการประชุมหาตใหญ่วิชาการ ครั้งที่ 4 วันที่ 10 พฤษภาคม 2556 (358) : 262
- สุมาลี จอดนอก และคนอื่นๆ. (2551). “การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนอ่านเป็นคำ ด้วยเทคนิคการใช้รูปภาพ ช่วงชั้นที่ 1 โรงเรียนบ้านดงเค็ง.” วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม; ปีที่ 2 ฉบับที่ 1 : มกราคม - เมษายน : 63-72.
- วรรณิ โสมประยูร. (2537). **การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วรรณิ โสมประยูร. (2553). **เทคนิคการสอนภาษาไทย**. กรุงเทพฯ: ดอกหญ้าวิชาการ;
- วาสนา ชาวหา. (2533). **สื่อการเรียนการสอน=Instrunctional Media**. พิมพ์ครั้งที่1.กรุงเทพฯ: โอเดียน สโตร์,
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2543). **สร้างลูกอัจฉริยะในสหัสวรรษใหม่**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- คันสนีย์ ฉัตรคุปต์. (2544). **ความบกพร่องในการเรียนรู้หรือแอลดี ปัญหาการเรียนรู้อันแก้ไขได้**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
- ศรียา นิยมธรรม. (2540). **สร้างปมเด่นเสริมปมด้อย**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แวนแก้ว. มปพ.

- ศรียา นิยมธรรม. (2546). **การศึกษาพิเศษ**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- ศิริพร ลิ้มตระกูล. (2543). **อ่านเร็วอย่างเข้าใจ**. พิมพ์ครั้งที่ 3. (ปรับปรุงแก้ไข) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศรียา นิยมธรรม. (2536). **การอ่านและการสร้างนิสัยรักการอ่าน**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- ศศิธร ธีบุญเจริญ. (2552). “การสอนอ่านเป็นคำโดยใช้ภาพประกอบเพื่อเพิ่มความสามารถในการอ่านคำประสมสระเดี่ยวของนักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ศุภลักษณ์ วัฒนาเฉลิมยศ. (2554). “การพัฒนาหนังสือมัลติมีเดียเพื่อการเสริมการอ่านภาษาอังกฤษด้วยตนเองที่มีการให้ความหมายของคำศัพท์ 3 รูปแบบ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ . (2539). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2542). **หลักและวิธีการสอนอ่านภาษาไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สุพรรณิ วราทร. (2545). **การอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ**. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุปราณี เมฆขจร. (2549). “ผลการสอนโดยการเชื่อมโยงคำและภาพในเรื่องเล่าเพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านคำศัพท์ของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน.” สารนิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2541). **การจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนประถมศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ,สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, กระทรวงศึกษาธิการ , (2554). **เทคนิค วิธีการและสื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เล่มที่ 1-4**. เอกสารชุดแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้.

อมรรัตน์ วารินกภู. (2551). “ความสามารถทางการอ่านของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้โดยการสอนด้วยบัตรคำกับการสอนด้วยบัตรคำประกอบภาพ.” สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อัมพา นกอ้อม. (2550). “การศึกษาความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้เกมทางภาษา.” ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัจฉรา นาคทรัพย์. (2546). “การศึกษาความสามารถในการอ่านของเด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ด้านการอ่าน โดยวิธีการสอนอ่านเป็นคำ.” ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาพิเศษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาษาต่างประเทศ

Bender,B..‘Introduction: (1993.) Landscape–Meaning and Action’, in B. Bender (ed.) Landscape: Politics and Perspectives, pp. 1–17. Oxford: Berg.

Bower, H., &Hilgard,E.R.(1981.) Theories of learning. (5th Ed.). Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall.

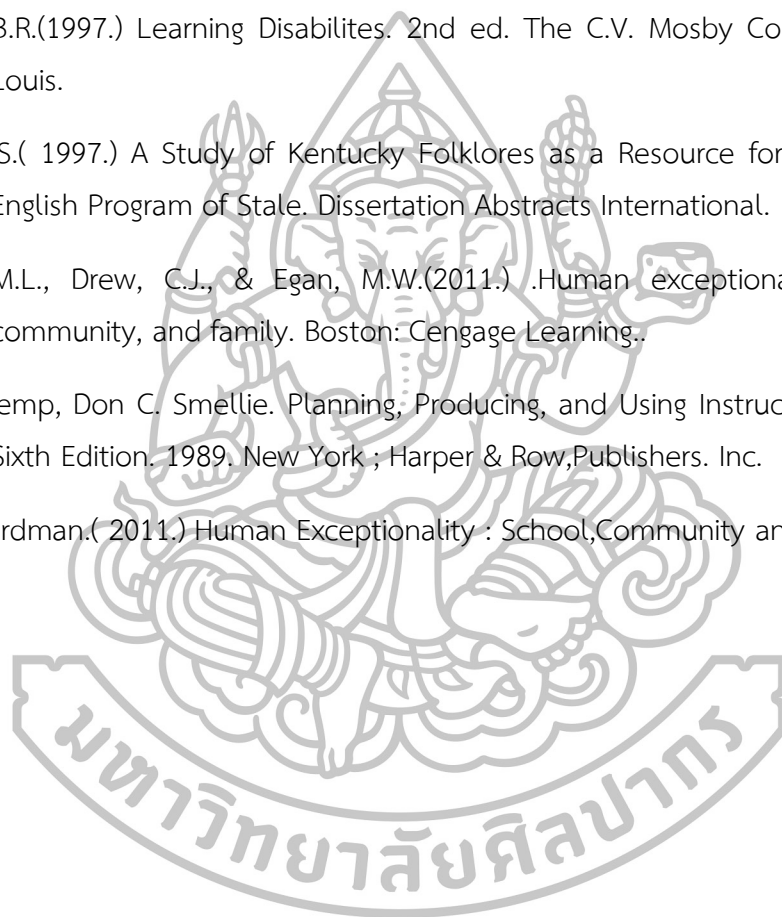
Gearheart, B.R.(1997.) Learning Disabilites. 2nd ed. The C.V. Mosby Company, Saint Louis.

Guthrie . C.S.(1997.) A Study of Kentucky Folklores as a Resource for High School English Program of Stale. Dissertation Abstracts International.

Hardman, M.L., Drew, C.J., & Egan, M.W.(2011.) .Human exceptionality: School, community, and family. Boston: Cengage Learning..

Jerrold E. Kemp, Don C. Smellie. Planning, Producing, and Using Instructional Media. Sixth Edition. 1989. New York ; Harper & Row,Publishers. Inc.

MichaleL.Hardman.(2011.) Human Exceptionality : School,Community and Family.

ตารางที่ 5 แสดงคะแนนที่ได้จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่านจากการตรวจสอบคุณภาพแผนการสอนเฉพาะบุคคล การสอนด้วยภาพประกอบเสียงเพื่อส่งเสริมความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกดของนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน

ข้อที่	ความคิดเห็น ผู้เชี่ยวชาญ			IOC
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	
แผนการสอน				
1. ขั้นตอนในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนเหมาะสมสำหรับนักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3	+1	+1	+1	1
2. กิจกรรมในแผนการสอนมีความน่าสนใจ	+1	+1	+1	1
3. กิจกรรมในแผนการสอนเหมาะสมสำหรับการส่งเสริมความสามารถในการอ่าน	+1	+1	+1	1
4. แผนการสอนชัดเจน มีความเข้าใจง่าย	+1	+1	+1	1
5. แผนการสอนนำไปใช้สอนได้จริง	+1	+1	+1	1
สื่อภาพประกอบเสียงช่วยสอน				
6. สื่อภาพใช้ประกอบการสอนอ่านได้	+1	+1	+1	1
7. สื่อภาพมีความเหมาะสมกับวัยของนักเรียน	0	+1	+1	0.67
8. สื่อภาพช่วยให้ผู้เรียนจำคำที่เป็นเนื้อหาได้	0	+1	+1	0.67
9. สื่อภาพช่วยพัฒนาการอ่านได้	0	+1	+1	0.67
10. สื่อภาพเป็นสื่อที่ดึงดูดความสนใจของนักเรียน	+1	+1	+1	1
แบบทดสอบ				
11. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำได้	+1	+1	+1	1
12. แบบทดสอบมีความยาก ง่าย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน	0	+1	+1	0.67
13. คำที่ใช้ทดสอบสอดคล้องกับเนื้อหาที่สอน	+1	+1	+1	1
14. แบบทดสอบใช้วิธีการดำเนินการทดสอบเหมาะสม	+1	+1	+1	1

รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพ

1. ดร.พยุง ใบแย้ม ผู้เชี่ยวชาญด้านการศึกษาพิเศษ
โรงเรียนบ้านตลาดเขตรมิตราภาพ กาญจนบุรี
2. อาจารย์รวิวรรณ อัมพะวา อติศครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านใหม่สามัคคี ลพบุรี
3. อาจารย์ปฎิภรณ์ พิทักษ์ ครูภาษาไทย โรงเรียนสัตยาไส ลพบุรี

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด

1.	เนะ	แตะ	เมาะ	เอบะ
2.	แฉะ	เพาะ	เปอะ	เทะ
3.	เซาะ	เคอะ	เปะ	แยะ
4.	ชอะ	เมะ	แนะ	เลาะ
5.	พะ	แทะ	เถาะ	ทอะ
6.	แวะ	เอบะ	เยอะ	เตะ
7.	เปาะ	เรอะ	เคะ	แซะ
8.	เฟอะ	ผะ	แบะ	เสาะ
9.	เดะ	และ	เราะ	เถอะ
10.	แพะ	เยาะ	เออะ	เยะ

ภาคผนวก ค
ตัวอย่างเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

แผนการสอน

เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระ ๒-๕

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสามารถอ่านออกเสียงและสามารถจดจำคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏในสื่อภาพประกอบเสียงช่วยสอน โดยมีโครงสร้างของคำคือ พยัญชนะต้น กับสระเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง

ผลที่คาดหวัง

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด
2. นักเรียนมีความสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านคำต่างๆ ได้ในอนาคต

เนื้อหา

1. การอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระ ๒-๕ ไม่มีตัวสะกด 5 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูอธิบายวัตถุประสงค์ของการเรียน
3. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อภาพประกอบเสียงกับนักเรียน ให้เข้าใจ
4. ครูร่วมสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพ ว่าเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำให้ชัดเจน และตรงกันระหว่างนักเรียนกับครู จากนั้นครูให้นักเรียนดูส่วนประกอบของสระ ๒ - ๕ ว่าประกอบด้วยตัวอะไรบ้าง (๒ , ๕) ซึ่งที่อยู่ในคำจะเป็นสีดำ ส่วนที่เป็นสีอื่น เรียกว่า พยัญชนะ
5. ให้นักเรียนเริ่มฝึกการใช้มือสัมผัสคำที่ตัวสระ ๒ - ๕ แล้วออกเสียงตาม โดยมีครูคอยเสริมให้นักเรียนดูส่วนประกอบของคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะ และสระ
6. ให้นักเรียนใช้มือไปสัมผัสภาพที่ปรากฏบนสื่อภาพประกอบเสียงและให้ออกเสียงตามที่ได้ยินคำละ 3 ครั้ง จนครบทุกภาพ โดยครูจะคอยเสริมให้นักเรียนสังเกตคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะ และสระ

7. จากนั้นให้นักเรียนดูบัตรภาพประกอบคำ แล้วอ่านคำละ 2 ครั้ง กรณีที่นักเรียนอ่านไม่ได้ ให้ นักเรียนกลับไปอ่านบัตรภาพบนสื่อภาพประกอบเสียงใหม่แล้วอ่านซ้ำใหม่อีกคำละ 3 ครั้ง แล้วจึงมาอ่านบัตรภาพประกอบคำ อีกคำละ 2 ครั้ง

8. จากนั้น ครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำ คำละ 2 ครั้ง หากนักเรียนอ่านไม่ได้ ครูให้จะนักเรียนไปฝึกอ่านจากบัตรภาพประกอบคำ ใหม่คำละ 2 ครั้ง แล้วจึงกลับมาอ่านบัตรคำ ใหม่ คำละ 2 ครั้ง

9. เริ่มประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

สื่อการสอน

สื่อภาพประกอบเสียง บัตรภาพประกอบคำ บัตรคำ

การวัดผลประเมินผล

ทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ เ - ะ

แบบทดสอบอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน สระ เ – ะ

เนะ	เทะ	เบะ	เมะ
เฟะ	เตะ	เอะ	เกะ
ละ	เยะ		

อ่านได้.....คำ

ครูผู้สอน.....

แผนการสอน

เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระ แ - อ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสามารถอ่านออกเสียงและสามารถจดจำคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏในสื่อภาพประกอบเสียงบัตรภาพ และ บัตรคำ โดยมีโครงสร้างของคำคือ พยัญชนะต้น กับสระเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง

ผลที่คาดหวัง

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด
2. นักเรียนมีความสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านคำต่างๆ ได้ในอนาคต

เนื้อหา

การอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระ แ - อ ไม่มีตัวสะกด 5 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูอธิบายวัตถุประสงค์ของการเรียน
3. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อภาพประกอบเสียงกับนักเรียน ให้เข้าใจ
4. ครูร่วมสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพ ว่าเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร เพื่อให้ นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำให้ชัดเจน และตรงกันระหว่างนักเรียนกับครู จากนั้นครูให้นักเรียนดู ส่วนประกอบของสระ แ - อ ว่าประกอบด้วยตัวอะไรบ้าง (แ , อ) ซึ่งที่อยู่ในคำจะเป็นสีดำ ส่วนที่เป็นสีอื่น เรียกว่า พยัญชนะ
5. ให้นักเรียนเริ่มฝึกการใช้มือสัมผัสคำที่ตัวสระ แ - อ แล้วออกเสียงตาม โดยมีครูคอยเสริมให้นักเรียนดูส่วนประกอบของคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะ และสระ
6. ให้นักเรียนใช้มือไปสัมผัสภาพที่ปรากฏบนสื่อภาพประกอบเสียงและให้ออกเสียงตามที่ได้ยินคำละ 3 ครั้ง จนครบทุกภาพ โดยครูจะคอยเสริมให้นักเรียนสังเกตคำ ซึ่งประกอบด้วย พยัญชนะ และสระ

7. จากนั้นให้นักเรียนดูบัตรภาพประกอบคำ แล้วอ่านคำละ 2 ครั้ง กรณีที่นักเรียนอ่านไม่ได้ ให้ นักเรียนกลับไปอ่านบัตรภาพบนสื่อภาพประกอบเสียงใหม่แล้วอ่านซ้ำใหม่อีกคำละ 3 ครั้ง แล้วจึงมาอ่านบัตรภาพประกอบคำ อีกคำละ 2 ครั้ง

8. จากนั้น ครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำ คำละ 2 ครั้ง หากนักเรียนอ่านไม่ได้ ครูจะให้นักเรียนไปฝึกอ่านจากบัตรภาพประกอบคำ ใหม่คำละ 2 ครั้ง แล้วจึงกลับมาอ่านบัตรคำ ใหม่ คำละ 2 ครั้ง

9. เริ่มประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

สื่อการสอน

สื่อภาพประกอบเสียง บัตรภาพประกอบคำ บัตรคำ

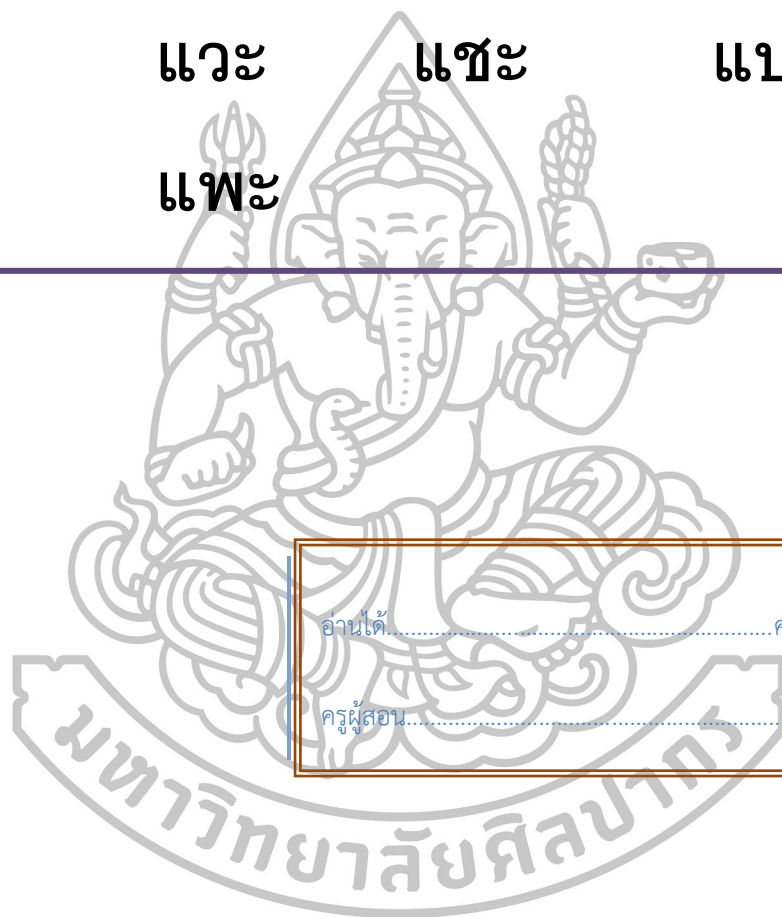
การวัดผลประเมินผล

ทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ แะ

แบบทดสอบอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน สระ แ - ะ

แตะ	แกะ	แคะ	แนะ
แงะ	แวกะ	แชะ	แปะ
และ	แพะ		

อ่านได้.....คำ

ครูผู้สอน.....คำ

แผนการสอน

เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระ ะ-าะ

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสามารถอ่านออกเสียงและสามารถจดจำคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏในสื่อภาพประกอบเสียงช่วยสอนโดยมีโครงสร้างของคำคือ พยัญชนะต้น กับสระเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง

ผลที่คาดหวัง

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด
2. นักเรียนมีความสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านคำต่างๆ ได้ในอนาคต

เนื้อหา

การอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระ ะ - าะ ไม่มีตัวสะกด 5 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูอธิบายวัตถุประสงค์ของการเรียน
3. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการใช้สื่อภาพประกอบเสียงกับนักเรียน ให้เข้าใจ
4. ครูร่วมสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพ ว่าเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายของคำให้ชัดเจน และตรงกันระหว่างนักเรียนกับครู จากนั้นครูให้นักเรียนดูส่วนประกอบของสระ ะ - าะ ว่าประกอบด้วยตัวอะไรบ้าง (ะ , าะ) ซึ่งที่อยู่ในคำจะเป็นสีดำ ส่วนที่เป็นสีอื่น เรียกว่า พยัญชนะ
5. ให้นักเรียนเริ่มฝึกการใช้มือสัมผัสคำที่ตัวสระ ะ - าะ แล้วออกเสียงตาม โดยมีครูคอยเสริมให้นักเรียนดูส่วนประกอบของคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะ และสระ
6. ให้นักเรียนใช้มือไปสัมผัสภาพที่ปรากฏบนสื่อภาพประกอบเสียงและให้ออกเสียงตามที่ได้ยินคำละ 3 ครั้ง จนครบทุกภาพ โดยครูจะคอยเสริมให้นักเรียนสังเกตคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะ และสระ

7. จากนั้นให้นักเรียนดูบัตรภาพประกอบคำ แล้วอ่านคำละ 2 ครั้ง กรณีที่นักเรียนอ่านไม่ได้ ให้ นักเรียนกลับไปอ่านบัตรภาพบนสื่อภาพประกอบเสียงใหม่แล้วอ่านซ้ำใหม่อีกคำละ 3 ครั้ง แล้วจึงมาอ่านบัตรภาพประกอบคำ อีกคำละ 2 ครั้ง

8. จากนั้น ครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำ คำละ 2 ครั้ง หากนักเรียนอ่านไม่ได้ ครูให้จะนักเรียนไปฝึกอ่านจากบัตรภาพประกอบคำ ใหม่คำละ 2 ครั้ง แล้วจึงกลับมาอ่านบัตรคำ ใหม่ คำละ 2 ครั้ง

9. เริ่มประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

สื่อการสอน

สื่อภาพประกอบเสียง บัตรภาพประกอบคำ บัตรคำ

การวัดผลประเมินผล

ทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ เ - าะ

แบบทดสอบอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน สระ เ - าะ

เกาะ	เมาะ	เาะ	เาะ
เาะ	เาะ	เาะ	เาะ

อ่านได้.....คำ

ครูผู้สอน.....

แผนการสอน

เรื่อง การอ่านคำที่ประสมด้วยสระ **เอ-อะ**

จุดประสงค์การเรียนรู้

เพื่อให้นักเรียนที่มีภาวะบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านสามารถอ่านออกเสียงและสามารถจดจำคำที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด ซึ่งเป็นคำที่ปรากฏในสื่อภาพประกอบเสียงช่วยสอนโดยมีโครงสร้างของคำคือ พยัญชนะต้น กับสระเดี่ยวได้อย่างถูกต้อง

ผลที่คาดหวัง

1. นักเรียนมีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระเดี่ยวไม่มีตัวสะกด
2. นักเรียนมีความสามารถพัฒนาทักษะด้านการอ่านคำต่างๆ ได้ในอนาคต

เนื้อหา

1. การอ่านคำพื้นฐานที่ประสมด้วยสระ **เอ-อะ** ไม่มีตัวสะกด 5 คำ

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ทดสอบก่อนเรียน
2. ครูอธิบายวัตถุประสงค์ของการเรียน
3. ครูอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีการใช้ภาพประกอบเสียงกับนักเรียน ให้เข้าใจ
4. ครูร่วมสนทนากับนักเรียนเกี่ยวกับภาพ ว่าเป็นภาพเกี่ยวกับอะไร เพื่อให้นักเรียนได้เข้าใจความหมายคำให้ชัดเจน และเป็นความหมายที่เข้าใจตรงกันระหว่างนักเรียนกับครู จากนั้นครูให้นักเรียนดูส่วนประกอบของสระ **เอ-อะ** ว่ามีตัวอะไรบ้าง (**เ , อ , ะ**) ที่อยู่ในคำจะเป็นสีดำ ส่วนที่เป็นสีอื่น เรียกว่าพยัญชนะ
5. ให้นักเรียนเริ่มฝึกการใช้มือสัมผัสที่ตัว สระ **เอ-อะ** แล้วออกเสียงตาม โดยมีครูคอยเสริมให้นักเรียนดูส่วนประกอบของสระ
6. ให้นักเรียนใช้มือไปสัมผัสภาพที่ปรากฏบนสื่อภาพประกอบเสียงทีละภาพและ ออกเสียงตามที่ได้ยิน จนครบทุกภาพ โดยครูจะคอยเสริมให้นักเรียนสังเกตคำ ซึ่งประกอบด้วยพยัญชนะและสระ

7. จากนั้นครูให้นักเรียนดูบัตรภาพประกอบคำ กรณีที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้ ให้นักเรียนกลับไปอ่านบัตรภาพบนสื่อภาพประกอบเสียงใหม่ อีกคำละ 3 ครั้ง แล้วกลับมาอ่านบัตรภาพประกอบคำซ้ำใหม่อีก คำละ 2 ครั้ง

8. จากนั้นครูให้นักเรียนอ่านคำจากบัตรคำ คำละ 2 ครั้ง กรณีที่นักเรียนไม่สามารถอ่านได้ ให้นักเรียนกลับไปอ่านภาพประกอบคำใหม่ ให้นักเรียนได้ฝึกออกเสียงตามที่ได้ยินใหม่อีกครั้ง อีกคำละ 2 ครั้ง แล้วกลับมาอ่านภาพประกอบคำซ้ำใหม่อีก คำละ 2 ครั้ง แล้วกลับมาอ่านบัตรคำใหม่อีก คำละ 2 ครั้ง

9. ครูจะนำบัตรคำมาให้ให้นักเรียนอ่าน ถ้านักเรียนอ่านไม่ได้ ครูจะนำบัตรภาพประกอบคำ มาให้นักเรียนฝึกอ่านใหม่ เมื่ออ่านได้แล้ว ครูจะให้นักเรียนอ่านบัตรคำใหม่อีกครั้ง ไปอย่างนี้จนมั่นใจว่านักเรียนอ่านได้ถูกต้อง

10. ครูประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

สื่อการสอน

สื่อภาพประกอบเสียง บัตรภาพประกอบคำ บัตรคำ

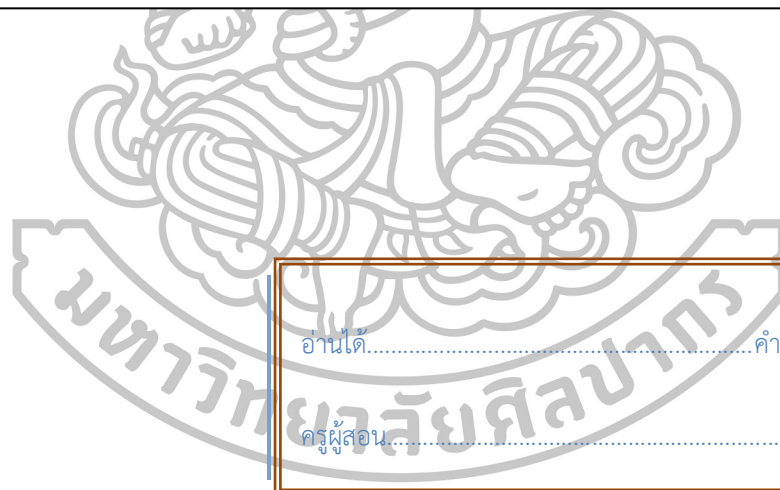
การประเมิน

ทดสอบการอ่านคำที่ประสมด้วยสระ เออะ

แบบทดสอบอ่าน ก่อนเรียนและหลังเรียน สระ เ -อะ

เรอะ	เลอะ	เปอะ
เคอะ	เซอะ	เทอะ
เยอะ	เถอะ	เจอะ
เฟอะ		

อ่านได้.....คำ

ครูผู้สอน.....

ตัวอย่าง บัตรภาพ ประกอบภาพ ประกอบคำ สระเอะ

ตัวอย่าง บัตรภาพ ประกอบภาพ ประกอบคำ สระเอะ

ตัวอย่าง บัตรภาพประกอบภาพ ประกอบคำสระเอาะ

ตัวอย่าง บัตรภาพประกอบภาพ ประกอบคำ สระเออะ

หมิ่นน้อยสอนสระ

เอ-อะ

เฟอะ (พะ)

เลอะ

เยอะ

เจอะ (เจอ)

เคอะ (เขิน)

หมิ่นน้อยสอนสระ

เอ-อะ

เจอะ (เจอ)

เยอะ

เคอะ (เขิน)

เฟอะ (พะ)

เลอะ

ตัวอย่างบัตรคำ

เบาะ

เคาะ

เกาะ

เงาะ

เจาะ

แฉะ

แคะ

แพะ

ແປຂ

ແກຂ

ເກຂ

ເປຂ

ខេង

ខៀង

และ

เฟอะ

เคอะ

เคอะ

ເຂ ຂ ະ

ເຈ ຂ ະ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางจุไร อินทร์ทอง
ที่อยู่	99 ม. 2 ต. ลำนารายณ์ อ. ชัยบาดาล จ.ลพบุรี 15130
ที่ทำงาน	โรงเรียนสัตยาไส ม. 2 ต. ลำนารายณ์ อ. ชัยบาดาล จ.ลพบุรี 15130
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2538	บริหารธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาคใต้
ประวัติการทำงาน	
พ.ศ. 2540 – 2550	พนักงานบัญชี บริษัทคอนกรีตผสมเสร็จซีแพค
พ.ศ. 2551 – ปัจจุบัน	โรงเรียนสัตยาไส

